

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
ตามแนวคิดจรณะทักษะ

นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF SCHOOLS
UNDER THAMMAJAK CONSORTIUM BASED ON THE CONCEPT OF SOFT SKILLS

Miss Siriporn Sriwongyaddee

A Master Project Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
For the degree of Master of Education Program in Education Management
Department of Education Policy, Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2021

หัวข้อสารนิพนธ์	แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
	ตามแนวคิดจรรยาวิชาชีพ
โดย	นางสาวศิริพร ศรีวงศ์ญาติดี
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.พฤธี ศรีบรรณพิทักษ์)

 อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ)

 กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อภิรดี จรรย์รังษีโรจน์)

ศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี: แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

ตามแนวคิดจรณทักษะ

(APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF SCHOOLS UNDER THAMMAJAK CONSORTIUM BASED ON THE CONCEPT OF SOFT SKILLS)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ, 243 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบแบบบรรยาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร และผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารและครู โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร รวมทั้งสิ้นจำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ฐานนิยม และใช้เทคนิคดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร และการวัดและประเมินผลตามลำดับ ซึ่งองค์ประกอบจรณทักษะที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การคิดขั้นสูง 2) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ โดยนำเสนอตามลำดับความต้องการจำเป็น 4 อันดับ มีทั้งหมด 4 แนวทาง ดังนี้ (1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้นส่งเสริมจรณทักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร (2) พัฒนาระบบการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดจรณทักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (3) ยกระดับการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นักประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรณทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา และ (4) ปรับปรุงการดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพจริง มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจรณทักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและ

ลายมือชื่อนิสิต.....

ความเป็นผู้นำทางการศึกษา

สาขาวิชา บริหารการศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2564

6380165127 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORDS: Academic Management/ Soft Skills / Higher order thinking

SIRIPORN SRIWONGYADDEE : APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC
MANAGEMENT OF SCHOOLS UNDER THAMMAJAK CONSORTIUM BASED ON THE
CONCEPT OF SOFT SKILLS

ADVISOR: PENVARA XUPRAVATI, Ph.D., 243 pp.

The purpose of this research was to 1) investigate the need for the development of academic management of schools under the Thammajak Consortium based on the concept of soft skills and 2) propose approaches for the development of academic management of schools under the Thammajak Consortium based on the concept of soft skills through a descriptive research method. The population was the schools of the Thammajak Consortium, and the research informants were the principals and teachers of the schools, a total of 162 people. The data collection instruments were a questionnaire with rating scale and a form with rating scale for appropriateness and possibility of evaluation form. The quantitative data were analyzed using descriptive statistics to obtain frequency, percentage, mean, standard deviation, mode, and a modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) to analyze priorities of the needs.

The results were as follows: 1) The first priority needed for the development of academic management of the schools was the development of teaching materials and learning resources. The lower priorities for development were learning process, curriculum, and, measurement and evaluation , respectively. 2) Approaches to develop academic management of the schools presented in order of priority needed. There are 4 approaches: (1) Developing a school curriculum by analyzing the priorities required in setting the objectives of the course, focusing on promoting higher order thinking, leadership and communication. (2) Develop the learning process by encouraging teachers in all departments to integrate higher order thinking, leadership and communication into learning plans. (3) Improve the creation and development of learning resources by expanding the Makerspace to improve students' higher order thinking, leadership and time management. (4) Develop authentic measurement and evaluation of schools focusing on learning outcomes in higher order thinking, leadership and time management.

Department: Educational Policy

Management and Leadership

Field of Study: Educational Management

Academic Year: 2021

Student's Signature

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางในทุกขั้นตอนของการวิจัย จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตาของอาจารย์เป็นอย่างสูงจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.พทุธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร.อภิรดี จริยารังษีโรจน์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ และอาจารย์เพ็ญวรา ชูประวัตติ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่สละเวลาในการแนะนำหลักการ และชี้แนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์จนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา และ การวิจัย ตั้งแต่แรกเข้าจนสำเร็จการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางฯ ตลอดจนให้คำแนะนำจนทำให้สารนิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร และคุณครู ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสหวิทยาเขตธรรมจักร จังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี จนทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลการวิจัยที่ครบถ้วน สมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว และคุณแฟน ที่สนับสนุนทุนทรัพย์ให้กำลังใจ ผลักดันผู้วิจัยในการก้าวเดินตามเส้นทางการศึกษาและวิชาชีพสายบริหารการศึกษา

ขอขอบคุณ พี่ เพื่อน และน้อง ในหลักสูตรนอกเวลา สาขาบริหารการศึกษา คอยให้ความดูแลช่วยเหลือ และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ตั้งแต่วันแรกที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตจนจบจนถึงวันสำเร็จการศึกษา

ขอบคุณทุกอุปสรรค ปัญหา และความไม่ราบรื่นทั้งปวงที่ทำให้ผู้วิจัยมีความเพียรพยายาม มานะ จนสามารถดำเนินงานวิจัยนี้ให้สำเร็จลุล่วง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภาพ	ญ
บทที่ 1	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
2. คำถามการวิจัย.....	4
3. วัตถุประสงค์.....	4
4. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
6. ขอบเขตการวิจัย.....	7
6.1 ขอบเขตด้านประชากร	8
6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	8
6.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	8
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2	10
ตอนที่ 1 แนวคิดจริยทักษะ (Soft Skill)	11
1.1 ความหมายของจริยทักษะ.....	11
1.2 ความสำคัญของจริยทักษะ	12
1.3 คุณลักษณะของจริยทักษะ	13

ตอนที่ 2 แนวคิดการบริหารวิชาการ	28
2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ	28
2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ	29
2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	31
ตอนที่ 3 บริบทของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร	59
3.1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร	59
3.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขตธรรมจักร	69
3.3 การบริหารวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาท	70
ตอนที่ 4 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	80
4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ	80
4.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ	84
บทที่ 3	90
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนใน สห วิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ	90
1.1 ประชากร และผู้ให้ข้อมูล	90
1.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	92
1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	95
1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	95
1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	97
ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ	97
2.1 การยก (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ	97
2.2 การประเมินความสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ	98
2.3 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตาม แนวคิดจรรยาบรรณ	100

บทที่ 4	104
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	105
ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ	108
2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ	108
2.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	133
ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณ ทักษะ	137
3.1 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรณทักษะ	137
3.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ	160
3.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณ ทักษะ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้	167
บทที่ 5	176
5.1 สรุปผลการวิจัย	176
5.1.1 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักรตามแนวคิดจรณทักษะ ในภาพรวม	176
5.1.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักรตามแนวคิดจรณทักษะ รายด้าน	177
5.1.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณ ทักษะ	179
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	182
5.2.1 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ	182

5.2.2 ความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยา เขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ	186
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	191
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	191
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	192
รายการอ้างอิง.....	193
ภาคผนวก	200
ภาคผนวก ก.....	201
ภาคผนวก ข.....	209
ภาคผนวก ค	220
ภาคผนวก ง	236
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์.....	243

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	การสังเคราะห์คุณลักษณะของจรรยาบรรณวิชาชีพ	16
ตารางที่ 2	การสังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ	37
ตารางที่ 3	ข้อมูลบุคลากร นักเรียน และห้องเรียนโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร.....	60
ตารางที่ 4	จำนวนโรงเรียนตามระดับคุณภาพมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษาด้าน วิชาการ.....	71
ตารางที่ 5	จำนวนผู้บริหาร ครูของแต่ละโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร และจำนวนตัวอย่างตาม สัดส่วนที่ต้องเก็บข้อมูล	91
ตารางที่ 6	สรุปการดำเนินการวิจัย.....	101
ตารางที่ 7	จำนวน ร้อยละ ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	105
ตารางที่ 8	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยภาพรวมตาม ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ.....	109
ตารางที่ 9	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการพัฒนาหลักสูตร	118
ตารางที่ 10	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้.....	121
ตารางที่ 11	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการพัฒนาสื่อการ เรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	125
ตารางที่ 12	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการวัดและ ประเมินผล.....	128
ตารางที่ 13	สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสห วิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยภาพรวมตามข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ.....	132
ตารางที่ 14	สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสห วิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ พิจารณาตามข้อบ่งชี้ของข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ และองค์ประกอบจรรยาบรรณ	134

ตารางที่ 15 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนากาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาวิชาชีพ.....	133
ตารางที่ 16 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนากาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวิชาชีพ พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการและองค์ประกอบจรรยาวิชาชีพ.....	137
ตารางที่ 17 (ร่าง) แนวทางพัฒนากาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวิชาชีพ โดยผู้วิจัย.....	141
ตารางที่ 18 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนากาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวิชาชีพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	160
ตารางที่ 19 แนวทางพัฒนากาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวิชาชีพ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้.....	168

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
แผนภาพที่ 2 ผังโครงสร้างแบบสอบถาม.....	93
แผนภาพที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาทัษะ	175

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ปัจจุบันโลกเข้าสู่สภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่ต้องเผชิญกับการพัฒนาและการปฏิวัติอย่างรวดเร็วในด้านของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังจะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ๆ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) นาโนเทคโนโลยี (Nanotechnology) และเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) (Schwab, 2017) ซึ่งเป็นอีกหนึ่งความท้าทายที่ทำให้ทุกประเทศต้องปรับตัวเพื่อเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะในการผลิต พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นกับนานาประเทศ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะพัฒนาคนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีทั้งความรู้ ทักษะและสมรรถนะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อสร้างทุนมนุษย์ที่สอดคล้องกับความต้องการของโลกในศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการกำหนดการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579 ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศโดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) เมื่อพิจารณารายละเอียดของยุทธศาสตร์พบว่าในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ได้กล่าวถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ มีความรู้ ความสามารถและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสมเต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย จึงมีความจำเป็นในการให้ความสำคัญการจัดการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้มีการปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์โลกที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งต้องวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศให้ก้าวทันต่อกระแสอาชีพในปัจจุบัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2558)

อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ส่งผลกระทบทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเมืองของทุก

ประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ด้วยการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม ตลอดจนการดึงดูด พัฒนา รักษากลุ่มผู้มีความสามารถสูง ในขณะที่การทำงานร่วมกันของคนในสังคม จำเป็นต้องใช้ทักษะอยู่สองอย่างหลัก ๆ กล่าวคือ Hard Skills และ Soft Skills ซึ่ง Hard Skills เป็นทักษะที่บุคคลใช้ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความมุ่งหมายขององค์กร (สาคร สุขศรีวงศ์, 2553) และสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ผ่านการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552) ในขณะที่ Soft Skills คือ ทักษะที่สำคัญของผู้นำและคนทำงานยุคใหม่ ที่จะช่วยให้บุคคลสามารถร่วมงานกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อความสำเร็จในงานตามท้องถื่นมุ่งหวัง ในช่วงเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา สถาบันการศึกษาต่าง ๆ เร่งผลิตบัณฑิตป้อนสู่ตลาดวิชาชีพ คล้ายการผลิตสินค้าในระบบอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการสร้างทักษะความรู้ทางวิชาชีพ หรือ Hard Skills เป็นอย่างมาก เพื่อป้อนคนเข้าสู่ตลาดแรงงานตามความต้องการ โดยขาดการให้ความสำคัญในการให้ความรู้และพัฒนาทักษะด้าน Soft Skills ให้แก่เยาวชนมากเพียงพอ ส่งผลให้ประเทศได้คนที่จบมาจากสถาบันการศึกษาที่เก่งแต่ทักษะด้านการงานออกมาเป็นจำนวนมาก แต่ขาดทักษะด้านการบริการอารมณ์และความสัมพันธ์ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อศักยภาพการทำงานของคน บุคลากรองค์กรและทำให้องค์กรต้องเสียเวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายที่ต้องตามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายๆ ด้าน (www.palagrit.com,2564)

เทคโนโลยีมีผลกระทบอย่างมากต่อทักษะที่นายจ้างต้องการจากผู้สำเร็จการศึกษาในการทำจ้างงานในปัจจุบัน (Mitchell, Skinner, & White, 2010) การเปลี่ยนจากธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นสังคมสารสนเทศ และการทำงานในสำนักงาน หมายความว่าปัจจุบันงานจำนวนมากให้ความสำคัญกับ ความซื่อสัตย์ การสื่อสาร และความยืดหยุ่น (Zehr, 1998) ในอดีตทักษะทางเทคนิคหรือที่เรียกว่า Hard skill เป็นทักษะเดียวที่จำเป็นสำหรับการจ้างงานอาชีพ แต่สถานที่ทำงานในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าทักษะทางเทคนิคไม่เพียงพอ เมื่อองค์กรต่าง ๆ มีการปรับขนาดองค์กร และลดตำแหน่งงานลง ทำให้การแข่งขันสูงมากขึ้น (James & James, 2004) soft skills จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในที่ทำงาน ในผู้นำทางธุรกิจทั้งในปัจจุบันและอนาคตจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะนี้ (Nealy, 2005) มีการวิจัยเกี่ยวกับความสำคัญของ soft skills ในที่ทำงาน จากการศึกษาพบว่า 75% ของความสำเร็จในการทำงานในระยะยาวขึ้นอยู่กับทักษะทางด้านคน ในขณะที่มีเพียง 25% เท่านั้นที่ขึ้นอยู่กับความรู้ทางเทคนิค (Klaus, 2010) จากการศึกษา โดยสถาบันวิจัย Stanford และมูลนิธิ Carnegie Mellon กับ ผู้บริหารระดับสูง (CEO) 500 คน พบว่า ร้อยละ 75 ของความสำเร็จ ระยะยาวในการทำงานเป็นผลมาจาก Soft Skills และ

เพียงร้อยละ 25 มาจากทักษะทางเทคนิค (Doyle, 2019) ซึ่งจากผลการศึกษา ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัย Harvard ที่รายงานว่า ร้อยละ 85 ของความสำเร็จในสถานที่ทำงานมาจาก Soft Skills และมีเพียงร้อยละ 15 มาจากทักษะทางเทคนิค (Skill Builder Pro, 2018) เนื่องจากนายจ้างกำลังมองหาพนักงานที่มีคุณภาพและปรับตัวเข้าสังคมได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ พวกเขาจึงให้คะแนน soft skills เป็นอันดับหนึ่งในเกณฑ์การรับคนเข้าทำงาน (Wilhelm, 2004) ในขณะที่ hard skills เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษา แต่ soft skills จำเป็นต้องได้รับการเน้นเพิ่มเติมในหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของทักษะตั้งแต่เริ่มต้นในการศึกษาก่อนที่จะเริ่มประกอบอาชีพ (Wellington, 2005)

ดังนั้นแนวคิด soft skills จึงมีบทบาทสำคัญต่อการทำงานในปัจจุบันอย่างยิ่ง ทำให้ทักษะที่เคยจำเป็นสำหรับงานนั้นต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะที่เกิดขึ้น เมื่อการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้และการฝึกอบรมก็ถูกกดดันเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของแรงงานในการพัฒนาและสร้างทักษะใหม่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด และเพื่อให้หลุดรอดจากการตกงาน ความต้องการของแรงงานก็ไม่ต่างไปจากความต้องการของประเทศ ในช่วงเวลาที่มีการแข่งขันในตลาดโลกทวีความรุนแรงเช่นนี้ แรงงานที่มีคุณภาพทั้งความรู้และทักษะจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อความได้เปรียบสูงในการปรับตัวต่อความท้าทายและโอกาสที่เผชิญหน้าอยู่ แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแรงงานจำนวนมากไม่ได้ถูกว่าจ้างเนื่องมาจากขาดทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ

จากการศึกษาสถานภาพแรงงานในจังหวัดชัยนาท พบว่า ผู้มีงานทำในจังหวัดชัยนาท จำแนกตามสภาพแรงงาน ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป อยู่ในสภาพแรงงานมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ตั้งแต่ปี 2560 (สำนักงานแรงงานจังหวัดชัยนาท, 2564) อีกทั้ง สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยนาท (2563) ได้รายงานถึง จำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนที่ลดลง ส่งผลให้อนุมานได้ว่านักเรียนในจังหวัดชัยนาท อาจจะออกจากระบบการศึกษาเพื่อทำงานประกอบอาชีพ หรือมีนักเรียนที่ทำงานระหว่างเรียนไปด้วยมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น Soft skills ที่นักวิชาการได้กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรจะพัฒนานักเรียนในจังหวัดชัยนาท

โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ได้แบ่งสหวิทยาเขตตามหลักภูมิศาสตร์ออกเป็น 2 วิทยาเขต คือโรงเรียนในสหวิทยาเขตขุนสรรค์ และโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร โดยมีการดำเนินการ

ร่วมกันในฐานะเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษา มียุทธศาสตร์ร่วมกัน คือ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ อีกทั้งยังมีพันธกิจร่วมกันในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจากรายงานผลการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า มีฐานนิยมอยู่ในระดับคุณภาพ 5 คะแนน (เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท, 2560) ประกอบกับโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร อยู่ในที่ตั้งภูมิศาสตร์ที่เป็นเขตตัวเมือง รวมถึงมีพื้นที่ติดกับจังหวัดใกล้เคียง มีการประกอบการภาคธุรกิจต่าง ๆ มากมาย อาทิ ห้างสรรพสินค้า โรงงาน ร้านอาหาร ร้านค้า เป็นต้น โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร จึงเป็นพื้นที่ที่มีสถานประกอบการที่ต้องการจำนวนแรงงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากสภาพและบริบทข้างต้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญ และสนใจศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะ พร้อมทั้งนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะดังกล่าวผ่านกระบวนการบริหารวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนในการทำงานประกอบอาชีพ ครูผู้สอน รวมไปถึงการบริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตธรรมจักรให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต่อไป

2. คำถามการวิจัย

2.1 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะเป็นอย่างไร

2.2 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะเป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะ

3.2 เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะ

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาวัชระ ดังนี้

4.1 จรรยาวัชระ (Soft Skills) หมายถึง ความสามารถเฉพาะของบุคคลในการใช้ทักษะต่าง ๆ ส่งเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น

4.2 ทศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่แสดงออกถึงความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดี และมีความกระตือรือร้นต่อสิ่งรอบตัว

4.3 การสื่อสาร (Communication Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรับและส่งสารระหว่างบุคคล และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม

4.4 การปรับตัว (Adaptability) หมายถึง กระบวนการด้านจิตใจของบุคคลที่ใช้จัดการกับความท้าทาย ความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ที่บุคคลต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพของปัญหาได้

4.5 การจัดการเวลา (Time Management) หมายถึง การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าตามแผนที่กำหนด เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

4.6 จริยธรรมในการทำงาน (Work Ethic) หมายถึง การปฏิบัติงานที่ถูกต้องตั้งตามหลักจริยธรรม เพื่อความสุขและประสบความสำเร็จในการทำงาน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

4.7 การคิดขั้นสูง (Higher order thinking) หมายถึง การคิดที่มีความซับซ้อน มีกระบวนการหรือขั้นตอนในการคิดมากและซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ได้คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหาต่าง ๆ การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผล ในการไตร่ตรองข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ นำไปสู่ข้อสรุปในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

4.8 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง การรวมกลุ่มร่วมมือรับผิดชอบปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีการประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

4.9 ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการของผู้นำที่ใช้อิทธิพลอย่างเหมาะสมในการกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเกิดแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานและโน้มน้าวใจให้ปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้

4.10 การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีการดำเนินงานประสานกันกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

4.11 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

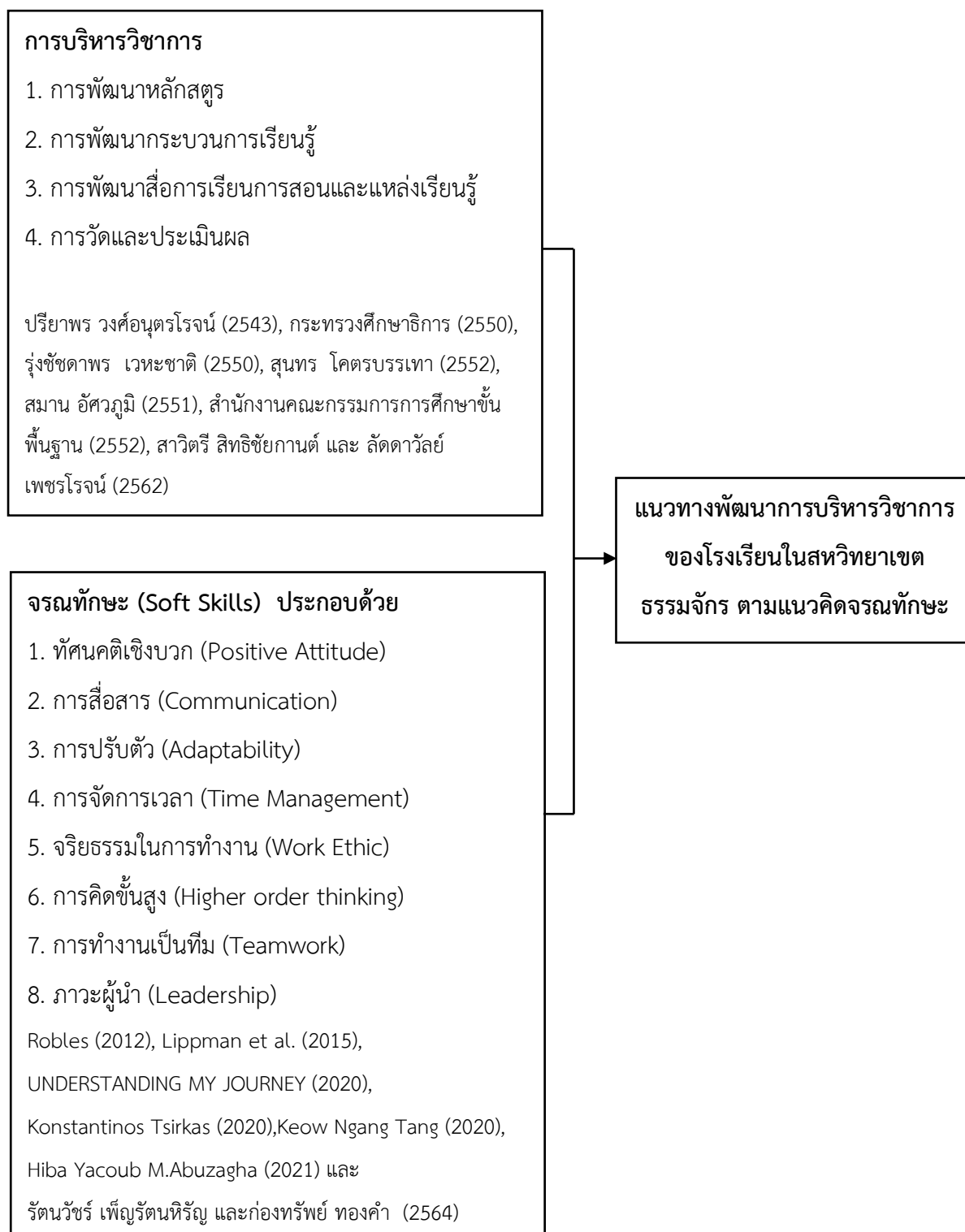
4.12 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้อย่างมีความเหมาะสม

4.13 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน รวมไปถึงสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง

4.14 การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล การจัดทำหรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ และนำมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

6. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ดังนั้นผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย ดังนี้

6.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตธรรมจักร จังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 6 โรงเรียน ได้แก่

- 1) โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม
- 2) โรงเรียนอุลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์
- 3) โรงเรียนวัดสิงห์
- 4) โรงเรียนสาครพิทยาคม
- 5) โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม
- 6) โรงเรียนศรีสโมสรวิทยา

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ มีขอบเขต 2 ประเด็น คือมีขอบเขต 2 ประเด็น คือ

- 1) การบริหารวิชาการ
- 2) จรณทักษะ

6.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2564 – เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2565

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 นักเรียนในโรงเรียนสหวิทยาเขตธรรมจักร ได้รับการพัฒนาจรรยาวัฏจากการบริหารวิชาการ สามารถนำทักษะไปประยุกต์ใช้ในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีทักษะตรงตามความต้องการขององค์กร เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานและประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้

7.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้แนวทางไปใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดจรรยาวัฏ

7.3 ผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ได้แนวทางในการผลักดันและพัฒนากิจการวิชาการตามแนวคิดจรรยาวัฏ เพื่อมาปรับปรุงแก้ไขการบริหารวิชาการให้มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เกิดจรรยาวัฏอย่างมีประสิทธิภาพ

7.4 หน่วยงานทางการศึกษาอื่น อาทิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจการวิชาการของโรงเรียนที่อยู่สังกัดเขตพื้นที่ เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการ และดำเนินงานทางด้านวิชาการของโรงเรียน พัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาตามแนวคิดจรรยาวัฏ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหลักการ ทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ และนำเสนอเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาตักษะ โดยมีสาระสำคัญประกอบเนื้อหาการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดจรรยาตักษะ (Soft Skills)

- 1.1 ความหมายของจรรยาตักษะ
- 1.2 ความสำคัญของจรรยาตักษะ
- 1.3 คุณลักษณะของจรรยาตักษะ

ตอนที่ 2 แนวคิดการบริหารวิชาการ

- 2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ
- 2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ
- 2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ
 - 2.3.1 การพัฒนาหลักสูตร
 - 2.3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 2.3.3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้
 - 2.3.4 การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 บริบทของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

- 3.1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
- 3.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
- 3.3 การบริหารวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาท

ตอนที่ 4 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาตักษะ
- 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ

ตอนที่ 1 แนวคิดจรรยาทักษะ (Soft Skill)

1.1 ความหมายของจรรยาทักษะ

Donlaya (2563) ได้ให้ความหมายของจรรยาทักษะ คือ ทักษะทางด้านอารมณ์ สังคม เป็นทักษะที่มักถูกพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ จากประสบการณ์ การใช้ชีวิต การเข้าสังคมและการทำงาน ตัวอย่างเช่น ทักษะการติดต่อสื่อสาร, ความเป็นมิตร, การมองโลกในแง่ดี, การแสดงออกทางสังคม, บุคลิก, ศิลปะในการพูด ฯลฯ จะเห็นได้ว่า จรรยาทักษะ เป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้ในทุก ๆ สายอาชีพ ซึ่งแตกต่างจากสมรรถนะ

โชลทร โขติกิริติเวช และวัลลภา อาริรัตน์ (2560) ได้ให้ความหมายของจรรยาทักษะ ไว้ว่า ความสามารถเฉพาะของบุคคลในการใช้ทักษะต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในเรื่องของความฉลาดความสามารถทางอารมณ์ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นทักษะที่ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่นและ สามารถทำงานประกอบอาชีพให้ก้าวหน้าได้

คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย (2557) ได้ให้ความหมายของจรรยาทักษะ หมายถึง ทักษะที่เป็นลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเฉพาะของบุคคล ในเรื่องของความฉลาด ความสามารถทางอารมณ์ หรือความมีคุณธรรม มีลักษณะเป็นนามธรรม เช่น บุคลิกภาพ อุปนิสัย ความสุภาพ ความนุ่มนวลในการเข้าสังคม การใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ความเป็นมิตร การ มองโลกในแง่ดี มีวุฒิภาวะ มีความคิดริเริ่ม สามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึก เข้าใจความเป็นจริงของสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ เป็นคุณลักษณะที่จะช่วยให้บุคคล สามารถ ดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น และสามารถทำงานประกอบอาชีพให้ก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี

ณัฐธรรณ หลาวทอง (2563) ได้ให้ความหมายของ จรรยาทักษะ หมายถึง ทักษะที่เป็นลักษณะทั่วไปหรือคุณลักษณะของบุคคลในเรื่อง ความฉลาด(ไหวพริบ) การจัดการอารมณ์ ความมีคุณธรรม มีลักษณะเป็นนามธรรม เช่น บุคลิกภาพ อุปนิสัย ความสุภาพ ความนุ่มนวล การเข้าสังคม การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ความเป็นมิตร การมองโลกในแง่ดี มีวุฒิภาวะ มีความคิดริเริ่ม การควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก การเข้าใจ ความเป็นจริงของสภาพการณ์ต่าง ๆ

Weber and other (2009) ได้ให้ความหมายของจรรยาทักษะ คือ ความสามารถที่หลากหลาย รวมถึงทักษะการสื่อสารและการโต้ตอบ ทักษะการแก้ปัญหา และ ความสามารถทางพฤติกรรมที่จำเป็น ในการใช้ทักษะการสอนและความรู้ในที่ทำงาน ได้รับการพัฒนา โดยธรรมชาติผ่านประสบการณ์ส่วนตัวและการสะท้อนประสบการณ์

Haselberger and other (2012) กล่าวถึงจรรยาทักษะ ว่าแสดงถึง การผสมผสานระหว่าง ทักษะทางปัญญา ความรู้ความเข้าใจ และทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ความรู้ และการปฏิบัติ ที่ช่วยให้ผู้คนปรับตัวและประพฤติตัวในเชิงบวกเพื่อให้สามารถจัดการ กับ ความท้าทายในอาชีพและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Hurrell (2016) กล่าวว่า จรณทักษะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติและความสามารถ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสังคมที่หลากหลาย ซึ่งสามารถถ่ายโอนได้ในภาคเศรษฐกิจ และ อุตสาหกรรม

Cobo (2013) กล่าวว่า จรณทักษะ หมายถึง ชุดของทักษะ ที่เกี่ยวข้องกับ ความสามารถ พฤติกรรม ทักษะ และคุณภาพ ส่วนบุคคล ที่ช่วยนำทางให้บุคคลปรับตัวอยู่ใน สภาพแวดล้อมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และ ประสบความสำเร็จ ในเป้าหมาย

อาชีช (Aashish Pahwa,2562) นิยามคำว่า จรณทักษะ (Soft Skills) คือ ทักษะที่ส่งผลโดยตรงต่อการใช้ชีวิต การทำงาน และการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

สถาบันซีเอ็มโออี (CMOE,2563) นิยามคำว่า ทักษะทางอารมณ์ (Soft Skills) ว่า ทักษะทางอารมณ์ (Soft Skills) คือ ความสามารถส่วนบุคคลที่จะรับรู้ ควบคุม และตอบสนองต่อ ผู้อื่นในทางที่สร้างสรรค์ รวมถึงทักษะในการโน้มน้าวผู้อื่น และสร้างความไว้วางใจต่อใจต่อกัน โดยมี ทักษะต่าง ๆ รวมอยู่

จึงสรุปได้ว่า จรณทักษะ หมายถึง ความสามารถเฉพาะของบุคคลในการใช้ ทักษะต่าง ๆ ส่งเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างราบรื่น

1.2 ความสำคัญของจรณทักษะ

จินดาร์ตัน โพร้นอก (2557) กล่าวว่า จรณทักษะเป็นคุณลักษณะที่จะช่วยให้ บุคคลสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น และสามารถทำงานประกอบอาชีพให้ก้าวหน้าได้ เป็นอย่างดี จรณทักษะเป็นพฤติกรรมที่สร้างให้เกิดในบุคคลได้ตั้งแต่วัยเยาว์จากวัฒนธรรมการอบรม เลี้ยงดู และการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการบ่มเพาะทักษะทางสังคมมากกว่าการเรียนรู้ทาง วิชาการการฝึกฝนงาน

Tang, Hashim, & Mohd Yunus (2014) กล่าวว่า จรณทักษะ ควรเป็น คุณสมบัติทั่วไปของผู้สอน ผู้สอนที่ดีควรจะมีความมุ่งมั่นในงาน มีความสามารถในการริเริ่ม ความ สารถในการสื่อสาร การสอนเป็นการแสดงหลายแง่มุม โดยต้องใช้ทั้งความรู้ และทักษะที่หลากหลาย ประกอบด้วยสมรรถนะหลักและจรณทักษะเพื่อในการบรรลุผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนของ ห้องเรียน

Donlaya (2563) กล่าวว่า Soft Skills เป็นความสามารถด้านสังคม ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยทำให้คนทำงานได้ดีขึ้น เช่น ทักษะด้านการคิด ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะในการโน้มน้าวใจ การใช้ภาษา การติดต่อสื่อสาร ความเป็นมิตร การมองโลกในแง่ดี การแสดงออกทางสังคม ส่วน Hard Skills เป็นความสามารถด้านอาชีพ ซึ่งจะปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนทำงานได้ ดังนั้น ในสถานศึกษาจึง ต้องมีการฝึกฝนผู้เรียน และบูรณาการทักษะให้สมดุล ทั้ง สมรรถนะ และ จรณทักษะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงานในอนาคต

จึงสรุปได้ว่า จรณทักษะ มีความสำคัญช่วยทำให้คนทำงานได้ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น และสามารถทำงานประกอบอาชีพให้ก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี

1.3 คุณลักษณะของจรณทักษะ

Robles (2012) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่สำคัญของจรณทักษะ ไว้ดังนี้

1. การสื่อสาร (Communication) คือ ความสามารถในการพูด การเขียน การนำเสนอและการฟัง
2. มารยาท (Courtesy) คือ การวางตัว การมีมารยาท มารยาททางธุรกิจ มีน้ำใจ มีความเคารพ นอบน้อม และกล่าวขอบคุณ
3. ความยืดหยุ่น (Flexibility) คือ ความสามารถในการปรับตัว เต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ปรับตัวเร็วและสอนได้
4. ความซื่อสัตย์ (Integrity) คือ มีความซื่อสัตย์ มีจริยธรรม มีคุณธรรมสูง มีคุณค่าส่วนบุคคล และทำในสิ่งที่ถูกต้อง
5. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal skills) คือ สง่างาม มีอารมณ์ขัน เป็นมิตร น่ารัก นุ่มนวล เห็นอกเห็นใจ มีทักษะในการควบคุมตนเอง อดทน เข้าสังคม อยู่
- 6.ทัศนคติเชิงบวก (Positive attitude) คือ มองโลกในแง่ดี กระตือรือร้น ให้กำลังใจ มีความสุข และมั่นใจ
7. ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) คือ ชอบทำธุรกิจ แต่งตัวดี มีรูปร่าง หน้าตาภูมิฐาน
8. ความรับผิดชอบ (Responsibility) คือ มีความรับผิดชอบ เชื่อถือได้ ทำงานให้ลุล่วง มีไหวพริบ มีวินัยในตนเอง ต้องการทำดี มีมโนธรรมและสามัญสำนึก

9. การทำงานเป็นทีม (Teamwork) คือ ร่วมมือเข้ากับผู้อื่น สนับสนุนช่วยเหลือ เป็นประโยชน์ และร่วมมือกัน

10. จริยธรรมในการทำงาน (Work ethic) คือ การตั้งใจทำงาน ซื่อสัตย์ มีความคิดริเริ่ม มีแรงบันดาลใจ ตรงต่อเวลา และเข้างานครบถ้วน

Lippman and other (2015) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของจรรยาวัฏนี้

1. ทักษะการคิดขั้นสูง (Higher order thinking skills)
2. ทักษะสังคม (Social skills)
3. การสื่อสาร (Communication)
4. การควบคุมตัวเอง (Self-control)
5. การคิดต่อตนเองทางบวก (Positive self-concept)
6. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Empathy)
7. การกำหนดเป้าหมาย (Goal orientation)

Keow Ngang Tang (2020) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่สำคัญของจรรยาวัฏนี้

1. ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills)
2. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและการแก้ปัญหา (Critical and problem-solving Skills)
3. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
4. การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)
5. ภาวะผู้นำ (Leadership)

Konstantinos Tsirkas (2020) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของจรรยาวัฏนี้

1. การสื่อสาร (Communication) คือ ความสามารถในการถ่ายทอดความคิดที่ซับซ้อนด้วยวาจา การนำเสนอและการฟังเพื่อให้เข้าใจคำแนะนำและความคิดเห็นของผู้อื่น
2. ความยืดหยุ่น (Flexibility) คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งส่วนบุคคล

3. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal skills) คือ ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นลักษณะที่เป็นมิตรและเห็นอกเห็นใจ สร้างความไว้วางใจกับเพื่อนร่วมงาน

4. ทศคติเชิงบวก (Positive Attitude) คือ ความสามารถในการมองโลกในแง่ดีและมีความกระตือรือร้นต่อสิ่งรอบตัว

5. ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) คือ ความสามารถในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีบุคลิกภาพดี และตรงต่อเวลา

6. ความรับผิดชอบ (Responsibility) คือ ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย อย่างรอบคอบเชื่อถือได้

7. การทำงานเป็นทีม (Team working) คือ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายร่วมกัน

8. จรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethic) คือ ความสามารถในการทำงานโดยไม่ต้องมีนายจ้างคอยควบคุมดูแล

UNDERSTANDING MY JOURNEY (2020) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของจรรยาบรรณไว้ดังนี้

1. ทศคติเชิงบวก (Positive Attitude)
2. การสื่อสาร (Communication)
3. การปรับตัว (Adaptability)
4. การบริหารจัดการ (Time & Energy Management)
5. จรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethic)
6. การคิดแก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ (Problem Solving & Analytical Thinking)

7. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
8. ภาวะผู้นำ (Leadership)

รัตนวัชร เพ็ญรัตนศิริ และ ก่องทรัพย์ ทองคำ (2564) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของจรรยาบรรณไว้ดังนี้

1. ทักษะการติดต่อสื่อสาร (Communication Skills)
2. ภาวะผู้นำ (Leadership)
3. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)

4. การแก้ปัญหา (Problem Solving)
5. จริยธรรมในการทำงาน (Work Ethics)
6. การบริหารจัดการเวลา (Time Management)
7. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Skills)
8. การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

จากข้อมูลที่กล่าวไว้ข้างต้นมาสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์คุณลักษณะ
ของจรรยาวัช ซึ่งมียาละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์คุณลักษณะของจรรยาวัช

ที่	คุณลักษณะของจรรยาวัช (Soft Skills)	นักวิชาการ							ความถี่
		Marcel M. ORobles (2012)	Lippman et al. (2015)	UNDERSTANDING MY JOURNEY (2020)	Konstantinos Tsirkas (2020)	Keow Ngang 2020Tang (2020)	Hiba Yacoub M.Abuzagha (2021)	รัตนวัชร เพ็ญรัตน์ธีรญา และ กองทรัพย์ ทองคำ (2564)	
1	การควบคุมตัวเอง (Self-control)		✓						1
2	การจัดการตนเอง (Self-Management)						✓		1
3	การคิดต่อตนเองทางบวก (Positive self-concept)		✓						1
4	ทัศนคติเชิงบวก (Positive attitude)	✓		✓		✓			3
5	การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Empathy)		✓						1
6	การจัดการเวลา (Time Management)			✓			✓	✓	3
7	การกำหนดเป้าหมาย		✓						1

ที่	คุณลักษณะของจรรยาบรรณทักษะ (Soft Skills)	นักวิชาการ							ความถี่
		Marcel M. ORobles (2012)	Lippman et al. (2015)	UNDERSTANDING MY JOURNEY (2020)	Konstantinos Tsirkas (2020)	Keow Ngang 2020Tang (2020)	Hiba Yacoub M.Abuzaqha (2021)	รัตน์วชิร เพ็ญรัตน์ศิริ และ กองทรัพย์ ทองคำ (2564)	
	(Goal orientation)								
8	ทักษะการสื่อสาร (Communication skills)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
9	ทักษะสังคม (Social skills)		✓						1
10	ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล (Interpersonal skills)	✓			✓			✓	3
11	ทักษะการคิดขั้นสูง (Higher order thinking skills)		✓						1
12	ทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical and problem- solving Skills)			✓		✓			2
13	การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking)						✓		1
14	ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving skills)						✓	✓	2
15	การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)						✓	✓	2
16	การตัดสินใจ (Decision Making)						✓		1
17	ความตระหนักเกี่ยวกับโลก (Global Awareness)						✓		1
18	การเรียนรู้ด้วยตนเอง						✓		1

ที่	คุณลักษณะของจรรยาบรรณวิชาชีพ (Soft Skills)	นักวิชาการ							ความถี่
		Marcel M. ORobles (2012)	Lippman et al. (2015)	UNDERSTANDING MY JOURNEY (2020)	Konstantinos Tsirkas (2020)	Keow Ngang 2020Tang (2020)	Hiba Yacoub M.Abuzaqha (2021)	รัตน์วชิร เพ็ญรัตน์ศิริกุล และ กองทรัพย์ ทองคำ (2564)	
	(Self-Learning)								
19	การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)					✓			1
20	การทำงานเป็นทีม (Teamwork)	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
21	มีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ (Being Professionally Ethical)						✓		1
22	ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism)	✓			✓				2
23	จริยธรรมในการทำงาน (Work ethic)	✓		✓	✓			✓	4
24	มารยาท (Courtesy)	✓							1
25	ความรับผิดชอบ (Responsibility)	✓			✓				2
26	ความยืดหยุ่น (Flexibility)	✓			✓		✓		3
27	ความซื่อสัตย์ (Integrity)	✓							1
28	ภาวะผู้นำ (Leadership)			✓		✓	✓	✓	4
29	การรู้เท่าทันดิจิทัล (Digital Literacy)						✓		1
30	การปรับตัว (Adaptability)			✓			✓		2

ที่	คุณลักษณะของจรรยาบรรณทักษะ (Soft Skills)	นักวิชาการ							ความถี่
		Marcel M. ORobles (2012)	Lippman et al. (2015)	UNDERSTANDING MY JOURNEY (2020)	Konstantinos Tsirkas (2020)	Keow Ngang 2020Tang (2020)	Hiba Yacoub M.Abuzaqha (2021)	รัตน์วชิร เพ็ญรัตน์ศิริ และ กองทรัพย์ ทองคำ (2564)	
31	นวัตกรรม (Innovation)						✓		1

จากตารางที่ 1 คุณลักษณะของจรรยาบรรณทักษะนั้น หัวข้อคุณลักษณะของจรรยาบรรณทักษะที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ มากที่สุด ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills) มีความถี่ = 7 ลำดับรองลงมา คือ การทำงานเป็นทีม (Teamwork) มีความถี่ = 6 ลำดับรองลงมาประกอบด้วย คือ ทักษะภาวะผู้นำ (Leadership skills) และ จรรยาบรรณในการทำงาน (Work ethic มีความถี่ = 4 ลำดับรองลงมา ประกอบด้วย ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal skills) ความยืดหยุ่น (Flexibility) การบริหารจัดการเวลา (Time Management) และ ทศคติเชิงบวก (Positive attitude) มีความถี่ = 3 ลำดับรองลงมา ประกอบด้วยทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving skills) ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา (Thinking skills and problem-solving skills) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical and problem-solving Skills) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) และการปรับตัว (Adaptability) มีความถี่ = 2 และลำดับสุดท้าย ประกอบด้วย การควบคุมตัวเอง (Self-control) การจัดการตนเอง (Self-Management) การคิดต่อตนเองทางบวก (Positive self-concept) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Empathy) การกำหนดเป้าหมาย (Goal orientation) ความตระหนักเกี่ยวกับโลก (Global Awareness) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) ทักษะสังคม (Social skills) จริยธรรมและความเป็นมืออาชีพ (Ethics and professionalism) มีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ (Being Professionally Ethical) มารยาท (Courtesy) ทักษะการคิดขั้นสูง (Higher order thinking skills) การตัดสินใจ (Decision Making) การรู้เท่าทันดิจิทัล (Digital Literacy) และ นวัตกรรม (Innovation) มีความถี่ = 1

ดังนั้น เมื่อนำแนวคิดของนักวิชาการทั้ง 7 ท่านมาพิจารณาสังเคราะห์สรุปโดยผู้วิจัย โดยใช้เกณฑ์ความถี่และสรุปความสอดคล้องตามแนวคิดจรรยาบรรณทักษะ โดยยึดตาม UNDERSTANDING MY

JOURNEY (2020) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาจรรยาบรรณทักษะ (Soft skill) พบว่า สามารถแบ่งคุณลักษณะของจรรยาบรรณทักษะ ที่ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษา ประกอบไปด้วย 8 ทักษะ ดังนี้

1. ทศนคติเชิงบวก (Positive Attitude)
2. การสื่อสาร (Communication)
3. การปรับตัว (Adaptability)
4. การจัดการเวลา (Time Management)
5. จริยธรรมในการทำงาน (Work Ethic)
6. การคิดขั้นสูง (Higher order thinking)
7. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
8. ภาวะผู้นำ (Leadership)

โดยแต่ละทักษะมีรายละเอียด ดังนี้

1.3.1 ทศนคติเชิงบวก (Positive Attitude)

ความหมายของทศนคติเชิงบวก

ธงชัย สันติวงษ์ (2540) ได้กล่าวถึง ทศนคติเชิงบวก คือ ทศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออกมีความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบสนองดีต่อบุคคลหรือเรื่องราวใด ๆ เรื่องราวหนึ่ง รวมถึง หน่วยงาน องค์กรสถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กร และอื่น ๆ

Robles (2012) ได้อธิบายถึง ทศนคติเชิงบวก (Positive attitude) คือ มองโลกในแง่ดี กระตือรือร้น ให้กำลังใจ มีความสุข และมั่นใจ

Konstantinos Tsirkas (2020) ได้อธิบายถึง ทศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) คือ ความสามารถในการมองโลกในแง่ดีและมีความกระตือรือร้นต่อสิ่งรอบตัว

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **ทศนคติเชิงบวก (Positive Attitude)** หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่แสดงออกถึงความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดี และมีความกระตือรือร้นต่อสิ่งรอบตัว

1.3.2 ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills)

ความหมายของทักษะการสื่อสาร

Shakir Roselina (2009) กล่าวว่า นักเรียนจะสามารถสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาษาบาฮาซามาเลเซีย และภาษาอังกฤษ ในฐานะบัณฑิต ควรสามารถถ่ายทอดความคิดด้วยความชัดเจน และมั่นใจ ทั้งในรูปแบบลายลักษณ์อักษรและแบบปากเปล่า นอกจากนี้ ควรเป็นผู้ฟังที่กระตือรือร้นในขณะที่ให้การตอบสนองที่จำเป็น และควรใช้เทคโนโลยีระหว่างการนำเสนอได้อย่างมั่นใจ

บุษกร เถลิงสินสุวรรณ (2558) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร เป็นทักษะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ประกอบไปด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

พงษ์เพชร คำแก้ว (2563) ได้กล่าวถึง ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรับและส่งสาร ซึ่งเป็น กระบวนการส่งต่อถ่ายทอดข้อมูลด้วยวิธีการพูด หรือเขียน และการรับข้อมูลด้วยวิธีการฟัง หรืออ่าน ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ตรงกัน ในเรื่องของความรู้ ทักษะความรู้ ความรู้ ความคิดและความเข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดี

Donlaya (2563) ได้กล่าวถึง ทักษะความสามารถในการสื่อสาร คือ ความสามารถถ่ายทอด และส่งสารไปยังผู้ฟังให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และบรรลุตามเป้าหมายได้ โดยทักษะการสื่อสารที่ดีประกอบด้วย การเป็นผู้ฟังที่ดี สามารถให้และรับข้อเสนอแนะของผู้ฟัง ความสามารถในการตั้งคำถาม เพื่อให้ได้คำตอบที่ไขข้อสงสัยได้ดีและตรงประเด็น การสื่อสารได้อย่างกระชับและตรงประเด็น การจัดการกับความขัดแย้ง ทักษะในการสื่อสารจะช่วยให้ทำงานตามที่ต้องการ ช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง และมีความสุขในการทำงาน เพราะทำให้ได้รับความร่วมมือจากคนในองค์กร และยังช่วยลดความขัดแย้งได้

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills)** หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรับและส่งสารระหว่างบุคคล และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม

1.3.3 การปรับตัว (Adaptability)

ความหมายของการปรับตัว

Weiten W, Lloyd MA, Dunn DS, Hammer EY (2009) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการด้านจิตใจของบุคคลที่ใช้จัดการกับความท้าทายและความต้องการในด้านต่างๆ ที่บุคคลต้องพบในการดำรงชีวิตประจำวัน

วรารักษ์ ตระกูลสุขชาติ (2545) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการของบุคคลในการปรับตนเอง ขณะที่บุคคลต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ทำให้บุคคลไม่พึงพอใจหรือเป็นปัญหา เพื่อให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพของปัญหาได้

วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ (2555) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการของบุคคลที่ใช้แรงขับและแรงจูงใจในการปรับความคิดและจัดรูปแบบของการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของสังคมในการตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ทำให้บุคคลมีความเข้าใจตนเองแล้วพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายได้อย่างประสบความสำเร็จและมีความพึงพอใจในชีวิต

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **การปรับตัว (Adaptability)** หมายถึง กระบวนการด้านจิตใจของบุคคลที่ใช้จัดการกับความท้าทาย ความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ที่

บุคคลต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพของปัญหาได้

1.3.4 การจัดการเวลา (Time Management)

ความหมายของการจัดการเวลา

Julie Morgensternb (2002, อ้างถึงใน สมชาย สัมฤทธิ์ทรัพย์, 2548) กล่าวว่า การจัดการเวลา หมายถึง การออกแบบตารางเวลาที่เหมาะสม และกิจกรรมต่าง ๆ ลงในตารางเวลาบนพื้นฐานความต้องการและเป้าหมายเฉพาะตัวของแต่ละคน และรับรู้ได้ถึงความพึงพอใจเมื่อได้ปฏิบัติ

Smith & Smith (2005, อ้างถึงใน พิมพ์ โหลคำ, 2550) กล่าวว่า การจัดการเวลา หมายถึง การที่ตนเองสามารถใช้เวลาได้อย่างถูกต้องเป็นประโยชน์ สามารถวางแผนกำหนดระยะเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

Claessens (2007) กล่าวว่า การจัดการเวลา หมายถึง การใช้เวลาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้หลักการวางแผนพฤติกรรม

สุภาวดี วิทยะประพันธ์ (2545) กล่าวว่า การจัดการเวลา หมายถึง ศิลปะการลงทุนสำหรับเวลาที่มีค่า เป็นการจัดระบบการบริหารและพัฒนากลยุทธ์ขั้นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต

อุษณี ลลิตผสาน (2551) กล่าวว่า การจัดการเวลา หมายถึง การใช้เวลาอย่างรู้คุณค่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามแผนงานที่ได้วางไว้

ยงยุทธ์ พืรพงศ์พิพัฒน์ (2551) กล่าวว่า การจัดการเวลา หมายถึง การจัดการชีวิตเพื่อการป้องกันหรือวางแผนในการรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ

นวพันธ์ ปิยะวรรณกร (2551) กล่าวว่า การจัดการเวลา หมายถึง การกำหนดหรือควบคุมเวลา ในการกระทำการต่าง ๆ ได้อย่างคุ้มค่า และเป็นเครื่องมือที่สามารถทำให้งานเสร็จสมบูรณ์ลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อารมณ จินดาพันธ์ (2556) ได้อธิบาย การจัดการเวลา คือ การวางแผนงานที่จะต้องทำและจัดสรรเวลาในการทำงานนั้น ๆ ให้เหมาะสมโดยใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อย่างคุ้มค่าที่สุด และไม่จำเป็นต้องเป็นนักบริหารเท่านั้นที่จะต้องบริหารการใช้เวลาในการทำงาน คนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสาขา อาชีพใด สถานะใด ก็ควรจะต้องมีการวางแผนใช้เวลาในการทำงานจะทำให้สามารถดำเนินการกิจต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น รวดเร็ว และเรียบร้อย

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **การจัดการเวลา (Time Management)** หมายถึง การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าตามแผนที่กำหนด เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

1.3.5 จริยธรรมในการทำงาน (Work Ethic)

ความหมายของจริยธรรมในการทำงาน

กองแก้ว เจริญอักษร (2543) ให้ความหมายเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมไว้
 คุณธรรม หมายถึง องค์ความรู้เกี่ยวกับความดีงาม สภาพคุณงามความดี '
 จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามคุณธรรม
 ผู้มีคุณธรรม หมายถึง การแสดงออกด้วยการมีความประพฤติดี จริยวัตรงดงาม
 ผู้มีจริยธรรม หมายถึง ผู้ที่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมเหมาะสมตามลักษณะคุณธรรม

Hoffman and Frederick (1995) ให้ความหมายว่า จริยธรรม คือ การประพฤติปฏิบัติตามภาระและหน้าที่ทางคุณธรรม ซึ่งชี้ให้เห็นว่าควรจะทำอย่างไร จะเกี่ยวข้องกับความสามารถในการแยกแยะความถูกต้อง และมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง

ราชบัณฑิตยสถาน (2528) ให้ความหมายของ จริยธรรม ว่าหมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม หรือกฎศีลธรรม

ธีระพร อูวรรณโณ (2530) การสร้างเสริมจริยธรรม หมายถึง การสร้างเสริมให้คนได้รู้กฎเกณฑ์ในการจำแนกการกระทำ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์นั้น ๆ ทำนองเดียวกับการเผยแพร่ให้คนรู้กฎหมายและก็คาดหวังให้คนทำตามกฎหมายด้วย เพราะ การรู้เพียงกฎเกณฑ์อย่างเดียวยังไม่เพียงพอที่จะทำให้สังคมมีความสุขได้ หากผู้รู้กฎเกณฑ์นั้น ๆ ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ด้วย การเสริมสร้างจริยธรรมจึงต้องมีเป้าหมายหลักให้คนได้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องดีงามตามเกณฑ์ทางจริยธรรม

สรุปได้ว่า จริยธรรม มีความหมายที่กว้างขวาง เป็นทั้งหลักการ มาตรฐานของการประพฤติปฏิบัติ การกระทำ การแสดงพฤติกรรม หรือการประพฤติปฏิบัติ ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม

ราชบัณฑิตยสถาน (2528) กล่าวว่า การทำงาน หมายถึง การปฏิบัติกิจการ

พระธรรมปิฎก (2541) อธิบายถึง การทำงาน หมายถึง การทำสัมมาชีพ คือ การทำชีวิตและสังคมให้พัฒนา โดยงานจะช่วยให้ชีวิตดีงาม และสังคมเจริญ งานคือเงิน เงินคืองานบันดาลสุข กล่าวคือ องค์ประกอบในการทำงาน ได้แก่ งาน เงิน ประโยชน์ส่วนรวม และความสุขส่วนตัว การทำงานต้องทำให้องค์ประกอบทั้ง 4 นี้ ประสานกลมกลืนกัน ผู้ใดประสาน 4 ข้อให้กลมกลืน ผู้นั้นจะประสบความสำเร็จในการทำงาน คือ งานทำให้มีความสุข เงินช่วยเสริมความสุขนั้น และผู้มีความสุขในการทำงานจะทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคมอย่างเต็มที่

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **จริยธรรมในการทำงาน (Work Ethic)** หมายถึง การปฏิบัติงานที่ถูกต้องดีงามตามหลักจริยธรรม เพื่อความสุขและประสบความสำเร็จในการทำงาน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

1.3.6 การคิดขั้นสูง (Higher order thinking skills)

ความหมายของการคิดขั้นสูง

ทศนา แคมมณี และคณะ (2540: 29-52, 2543: 95-96) อธิบายทักษะการคิดขั้นสูง หรือทักษะการคิดที่ซับซ้อน (higher order or more complexed thinking skills) สรุปได้ว่า ทักษะการคิดขั้นสูง เป็นทักษะที่มีขั้นตอนหลากหลาย และต้องอาศัยทักษะพื้นฐานหลาย ๆ ทักษะ

Kaplan (1990) ได้อธิบายทักษะการคิดขั้นสูงโดยสรุปได้ว่า ทักษะการคิดขั้นสูงเป็น ทักษะการคิดที่ประณีต ซับซ้อน เช่นการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ การสรุปอ้างอิง การตีความ และการประเมิน ทักษะการคิดขั้นสูงจะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่หลากหลายที่คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

สมรรถนะ การคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking : HOT) ในระดับสากล สามารถ จำแนกทักษะการคิด ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ราชบัณฑิตยสภา, 2558, หน้า 237-238)

1. ทักษะการคิดพื้นฐานหมายถึงทักษะการคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร กันในชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะการฟัง การจำ การพูด การอธิบาย การเขียน การสื่อสาร เป็นต้น เป็น ทักษะที่จำเป็นสำหรับทุกคน เพราะต้องใช้เป็นพื้นฐานในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน

2. ทักษะการคิดทั่วไป (ทักษะการคิดที่เป็นแกน) หมายถึงทักษะที่ใช้กันบ่อยใน ชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะการสังเกต การคิดคล่อง การคิดหลากหลาย การตั้งคำถาม การรวบรวม รวบรวมข้อมูล การจัดประเภท การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยง การแปลความ การ ตีความ การสรุปความ

3. ทักษะการคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking Skills: HOTS) หมายถึง ทักษะ การคิดที่มีความซับซ้อน มีกระบวนการหรือขั้นตอนในการคิดมากและซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ได้คำตอบ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหาต่าง ๆ (ราชบัณฑิตยสภา, 2558, หน้า 238) ส่วนใหญ่จะต้องใช้ทักษะการคิดทั่วไปหลายทักษะผสมผสานกัน เป็นทักษะที่ส่งผลต่อ ความสามารถในการกระทำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดขั้นสูงมี หลายทักษะ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา การคิดเชิงระบบ ทักษะการนิยาม การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประยุกต์ การสร้าง การจัดระบบ การหาแบบ แผน การพิสูจน์ การทำนาย เป็นต้น

Marzano และคนอื่น ๆ (1988) แบ่งการคิดขั้นสูง เป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) ทักษะการจัดระบบข้อมูล (Organizing) เป็นการจัดระบบข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อ การนำไปใช้ ประกอบด้วยการเปรียบเทียบ การบอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างหรือใน กลุ่มต่าง ๆ การจัดประเภท การจัดกลุ่มและให้ชื่อสิ่งต่าง ๆ บนพื้นฐานของคุณลักษณะของสิ่งนั้น และ การนำเสนอที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแต่ไม่เปลี่ยนแปลงส่วนประกอบข้อมูล

2) ทักษะการวิเคราะห์ (Analyzing) เป็นการทำข้อมูลที่มีอยู่ให้กระจ่างขึ้นโดยการตรวจสอบส่วนย่อย ๆ และตรวจสอบความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของข้อมูล ได้แก่ การระบุคุณลักษณะหรือส่วนประกอบต่าง ๆ การระบุความสัมพันธ์หรือรูปแบบ การระบุความคิดหลักหรือองค์ประกอบหลัก และการระบุข้อผิดพลาดหรือเหตุผลที่ไม่ถูกต้อง

3) ทักษะการสร้างกรอบความคิด (Generating) เป็นการสร้างข้อมูลความหมายหรือความคิดใหม่ ประกอบด้วยการลงสรุปอย่างเป็นเหตุเป็นผล การคาดคะเนเหตุการณ์ และการอธิบาย หรือขยายความถึงผลที่จะตามมาจากเหตุการณ์นั้น

4) ทักษะการผสมผสาน (Integrating) เป็นการเชื่อมโยงและผสมผสานข้อมูล เพื่อสร้างโครงสร้างใหม่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างข้อมูลที่มีอยู่ไปสู่ข้อมูลใหม่ที่ผนวกไว้ด้วยกัน

5) ทักษะการประเมิน (Evaluating) เป็นการประเมินความเป็นเหตุเป็นผลและคุณภาพของความคิด ได้แก่ การระบุคุณศัพท์หรือการกำหนดมาตรฐานที่จะใช้ในการตัดสิน และการยืนยัน หรือตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

Donald (1992 อ้างถึงใน Higuchi and Donald, 2002) แบ่งการคิดขั้นสูงที่เป็นการคิดที่สำคัญของการแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หรือการคิดที่ต้องใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1) การอธิบาย (Description) เป็นการอธิบายให้เห็นรายละเอียด การให้ความหมายหรือนิยามของสถานการณ์ หรือการให้คำอธิบายรูปแบบ องค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ

2) การเลือก (Selection) เป็นการเลือกในสิ่งที่ชอบหรือสิ่งที่ต้องการ

3) การสร้างตัวแทนความคิด (Representation) เป็นการอธิบายให้เห็นในรูปของสัญลักษณ์ หรือการสร้างความสัมพันธ์ให้เห็นเป็นรูปสัญลักษณ์ หรือแผนภาพ

4) การสรุปอ้างอิง (Inference) เป็นกระบวนการในการลงข้อสรุปจากข้อมูลหรือเหตุการณ์ที่มีอยู่

5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการรวมส่วนต่าง ๆ หรือองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เป็นส่วนรวมที่ซับซ้อนมากขึ้น

6) การพิสูจน์ยืนยัน (Verification) เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง ความเชื่อมโยง ความคงที่ หรือความสอดคล้อง

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **การคิดขั้นสูง (Higher order thinking)** หมายถึง การคิดที่มีความซับซ้อน มีกระบวนการหรือขั้นตอนในการคิดมากและซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ได้คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหาต่าง ๆ การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผลในการไตร่ตรองข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ นำไปสู่ข้อสรุปในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

1.3.7 การทำงานเป็นทีม (Teamwork)

ความหมายของการทำงานเป็นทีม

Donnellon (2006) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมหมายถึง กลุ่มคนที่ทำงานคล้าย ๆ กัน หรือ มีผู้บังคับบัญชาคนเดียวกันที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำงานร่วมกัน

Shakir Roselina (2009) กล่าวว่า ทักษะการทำงานเป็นทีมเกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานและร่วมมือกัน กับผู้คนจากภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน เพื่อที่จะสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานที่ดีกับคนรอบข้าง เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีความเคารพต่อทัศนคติ พฤติกรรม และความเชื่อของผู้อื่น

วรารักษ์ ตระกูลสฤณี (2549) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม ว่าหมายถึง การรวมตัวของกลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายร่วมกัน ประสานงานกัน โดยร่วมกันดึงศักยภาพสูงสุดของสมาชิกในทีม แต่ละคนออกมาเพื่อดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จ

ทศนา แคมมณี (2550) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มี สัมพันธค่อนข้างจะใกล้ชิดกันมาร่วมดำเนินกิจกรรมทั้งหลายให้บรรลุเป้าหมายในทิศทางเดียวกัน สนับสนุนช่วยเหลือเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2556) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การร่วมแรงร่วมใจในการคิดวางแผน ลงมือปฏิบัติ และรับผิดชอบผลงานของกลุ่มเพื่อไปสู่ เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน มีการประสานสัมพันธ์เพื่อสร้างสรรค์บรรยากาศของการทำงานเป็นทีมด้วยความเคารพและให้เกียรติ ซึ่งกันและกัน สามารถจัดการความเห็นที่ไม่ตรงกันเพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มร่วมกัน

จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า **การทำงานเป็นทีม (Teamwork)** หมายถึง การรวมกลุ่มร่วมมือรับผิดชอบปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีการประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

1.3.8 ภาวะผู้นำ (Leadership)

ความหมายของภาวะผู้นำ

Shakir Roselina (2009) กล่าวว่า ทักษะความเป็นผู้นำ ทำให้เกิดความสามารถในการเป็นผู้นำในหลาย ๆ ด้าน ผู้เรียนควรมีความรู้พื้นฐานในทฤษฎีภาวะผู้นำ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเป็นผู้นำ เข้าใจบทบาทของผู้นำ และสมาชิกในกลุ่ม และสามารถทำหน้าที่แทนกันได้

อานันท์ ปันยารชุน (2540) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของภาวะผู้นำที่ยั่งยืนว่าต้องมีความรู้สึกรับผิดชอบรู้ควร ไม่ควรบนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถให้ผู้อื่นคล้อยตาม สื่อสารให้คนอื่นเข้าใจได้และเป็นความจริง ความเป็นผู้ยึดมั่นในหลักการ มีระบบการคิดและการ

บริหารที่มีวิสัยทัศน์คิดครบทั้งกระบวนการและรู้จักคาดการณ์อนาคต รวมทั้งมีความเป็นนักวิชาการ รู้จักหาความรู้และพึ่งพาความรู้ทางวิชาการอย่างแท้จริง

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2544: 31) ได้นิยามภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมส่วนตัวของบุคคลหนึ่งที่จะชักนำกิจกรรมของกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Shared goal) หรือความสัมพันธ์ที่มี อิทธิพลระหว่างผู้นำ (Leaders) และผู้ตาม (Followers) ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Shared purposes) หรือเป็นความสามารถที่จะสร้างความเชื่อมั่นและให้การสนับสนุนบุคคลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายองค์กร

ธวัช บุญยณ (2550) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำคือ การกระทำระหว่างบุคคล โดยบุคคลที่เป็นผู้นำจะใช้อิทธิพลหรือการดลบันดาลใจให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มกระทำหรือไม่กระทำบางสิ่งบางอย่างตามเป้าหมายที่ผู้นำกลุ่มหรือองค์กรกำหนดไว้

สุธีลักษณ์ นิติธรรม แก่นทอง (2555) สรุปความหมายของภาวะผู้นำ ว่าเป็นการใช้ อิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชา หรือกลุ่มในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยการปฏิบัติการและอำนาจการใช้กระบวนการสื่อสารซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของเป้าหมาย

กมลวรรณ เกษะนันท์ (2555) อธิบายว่า ภาวะผู้นำเป็นคุณลักษณะที่จะสามารถมี อิทธิพลต่อกลุ่มคน และโน้มน้าวใจผู้อื่นให้ปฏิบัติตามอย่างเต็มใจ และเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม หรือองค์กร

ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2557) เสนอว่า ภาวะผู้นำ คือ การโน้มน้าวและจูงใจผู้ตามให้ปฏิบัติตาม เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ต้องการขององค์กร

บรรพต ฐิเจนทร์ (2557) ภาวะผู้นำ หมายถึง ศิลปะ อำนาจ ความสามารถที่จะชี้แนะสั่งการหรืออำนาจการ กระบวนการ พฤติกรรมในการปฏิบัติงาน ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นในการชักจูงผู้อื่นให้ร่วมกันทำงานด้วยความเต็มใจ และมีความกระตือรือร้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันตามที่ได้กำหนดไว้

จากความหมายของภาวะผู้นำข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า **ภาวะผู้นำ (Leadership)** หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการของผู้นำที่ใช้อิทธิพลอย่างเหมาะสมในการกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเกิดแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานและโน้มน้าวใจให้ปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้

ตอนที่ 2 แนวคิดการบริหารวิชาการ

2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ได้ให้ความหมายของการบริหารวิชาการไว้ว่าเป็นการบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

หวน พินธุพันธ์ (2548) ได้ให้ความหมายการบริหารวิชาการว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานภายในสถานศึกษา ที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับ การนำหลักสูตรไปใช้ การทำแผนการสอน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน การสื่อสาร การวัดและประเมินผล การนิเทศการสอน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) ระบุว่า การบริหารงานวิชาการเป็นมาตรฐานการศึกษาของชาติ เป็นอุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) การบริหารวิชาการ เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

สมาน อัครภูมิ (2551) ให้ความหมายว่า การบริหารวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้พันธกิจการบริหารด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้

จรรณี เก้าเอี้ยน (2557) กล่าวถึงความหมายของการบริหารวิชาการ คือ การบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และสังคม

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ซึ่งการดำเนินงานของงานวิชาการควรมีการดำเนินงานประสานกันกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

จึงสรุปได้ว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มี

ประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีการดำเนินงานประสานกันกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อให้เป็นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง จะเห็นได้ว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมีเป้าหมายของงานวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านสติปัญญา และร่างกาย พร้อมทั้งให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นสถานศึกษาจึงมีหน้าที่สำคัญในการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยตรงเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) การบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) การบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหาร เนื่องจากการบริหารวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

วิเชียร ยอดจักร (2555) กล่าวว่า งานวิชาการถือเป็นงานหลักของสถานศึกษาที่มีความสำคัญ เป็นหัวใจหลักของสถานศึกษา โรงเรียนจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับงานวิชาการเป็นสำคัญ ส่วนงานอื่น ๆ เป็นงานส่งเสริมการบริหารงานวิชาการให้มีคุณภาพ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่งานวิชาการ

ทศนี วงศ์ยีน (2555) การบริหารวิชาการมีความสำคัญ ดังนี้

1. ทำให้ผู้บริหารตระหนักเห็นความสำคัญของงานวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของสถานศึกษา เพราะความสำเร็จของสถานศึกษาส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2. ทำให้ผู้บริหารและครูวางแผนพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. ทำให้สถานศึกษาปรับปรุงและพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

4. ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนในการพัฒนาการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

จรุณี แก้วเอียน (2557) กล่าวถึงความสำคัญงานวิชาการว่าเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน โดยคุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้นคุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน การบริหารวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบเอาใจใส่ พัฒนาวិชาการให้มีความก้าวหน้าเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2562) การบริหารวิชาการถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษา เพราะการจัดการศึกษาคือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้นที่จะดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

Smith and Others (1961) มีความเห็นว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐาน และคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและทางอ้อม ในด้านการใช้เวลาในการบริหารงานและการให้ความสำคัญของงาน ในสถานศึกษางานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร โดยแยกงานออกเป็น 7 ประเภท พบว่า 1) ใช้เวลาร้อยละ 40 เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ 2) ใช้เวลาร้อยละ 20 เกี่ยวกับการบริหารบุคคล 3) ใช้เวลาร้อยละ 20 เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา 3) ใช้เวลาร้อยละ 5 เกี่ยวกับการบริหารการเงิน 5) ใช้เวลาร้อยละ 5 เกี่ยวกับการบริหารงานอาคารสถานที่ 6) ใช้เวลาร้อยละ 5 เกี่ยวกับการบริหารความสัมพันธ์ชุมชน 7) ใช้เวลาร้อยละ 5 เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป

จากความสำคัญของการบริหารวิชาการข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักสำหรับผู้บริหาร เนื่องจากงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการจัดการศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผลผลิตที่มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา อีกทั้งยังเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพ และความสำเร็จของสถานศึกษา

2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

จากการกำหนดขอบข่ายงานวิชาการตามกฎหมาย หน่วยงาน และนักวิชาการ ข้างต้น สามารถสังเคราะห์ขอบข่ายงานวิชาการ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการ ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัด ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน

สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15. การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

รัฐสภาพร เวหะชาติ (2550) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัด ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันที่จัดการศึกษา

สมาน อัครภูมิ (2551) ได้เสนอขอบเขตของการบริหารวิชาการว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้พันธกิจการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ สรุปขอบเขตของงานพอสรุปได้ ดังนี้

1. การวางแผนวิชาการ
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน
5. การประเมินผลวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) มีการกำหนดขอบข่ายงานด้านวิชาการภายในสถานศึกษา ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัด ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

สุนทร โคตรบรรเทา (2552) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบสาระการเรียนรู้ บูรณาการกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น สภาพปัญหา และความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น เพื่อนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หลังจากนั้นนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยต้องมีการบริหารจัดการ การนิเทศการใช้หลักสูตร การติดตามประเมินผล และปรับปรุงพัฒนา หลักสูตรให้เหมาะสมอยู่เสมอ

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการ เรียนรู้และนาภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอนตามความเหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูและจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

3. การวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล และส่งเสริมครูให้ดำเนินการวัดผลและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การส่งเสริมให้ครู ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นใน การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงาน การวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการ

5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความจำเป็น ในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการ เรียนการสอนและการบริหารวิชาการ ส่งเสริมให้ครูผลิตหรือ จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการ จัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ โดย ประสานความร่วมมือกับบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น และประเมินผลการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี

6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสำรวจแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น ในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ร่วมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ส่งเสริม พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน และสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

7. การนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย การจัดระบบ การดำเนินการนิเทศการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายโดยประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่รับผิดชอบ และจัดแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์การจัดระบบนิเทศศึกษากับสถานศึกษาอื่นหรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษา ภายในเขตพื้นที่การศึกษา

8. การแนะแนวการศึกษา ประกอบด้วย การจัดระบบและดำเนินการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพให้กับ นักเรียน โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกระบวนการเรียนการสอน และมีการติดตามประเมินผล รวมทั้งประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการแนะแนวศึกษากับสถานศึกษา หรือเครือข่ายการแนะแนวภายในพื้นที่

9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย การกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา และดำเนินการพัฒนางานตามแผน และติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ประกอบด้วย การสำรวจความต้องการของชุมชนในด้านวิชาการ และจัดเผยแพร่ ความรู้และทักษะต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน รวมทั้งเปิดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมวิชาการของสถานศึกษา และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ประกอบด้วย การประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ๆ ประกอบด้วย การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและการพัฒนาคุณภาพ การ เรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงาน ดังนี้

1.1 แผนปฏิบัติการได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดปฏิทินการศึกษาความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ การจัดชั้นตอนและเวลาในเวลางาน

1.2 โครงการสอน เป็นการจัดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร

1.3 บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอน ในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้า และยึดโครงการสอนเป็นหลัก

2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอนดังนี้

2.1 การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน

2.3 การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานที่และความ พร้อมบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน

2.4 การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้นครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ หรือจากเอกสารที่ครูเตรียมเอง

2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าทันวิทยาการเทคโนโลยี ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6 การฝึกงาน จุดมุ่งหมายของการฝึกงาน เป็นการให้นักเรียนรู้จักการนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง อีกทั้งมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชาและอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป

3. การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักศึกษาเน้นเครื่องมือ และกิจกรรมให้ครูเลือกใช้ในการสอน

3.1 การจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษาของนักศึกษา เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูเลือกใช้ในการสอน

3.2 การจัดห้องสมุด เป็นที่รวบรวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการให้นักเรียนนักศึกษาและคณาจารย์เพิ่มเติม

3.3 การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการวิเคราะห์ผลการเรียน

4. การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

สาวิตรี สิทธิชัยกานต์ และลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2562) กล่าวว่าสามารถแบ่งขอบข่ายการบริหารวิชาการ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
4. การวัดผลประเมินผล

จากขอบข่ายงานวิชาการตามกฎหมายและนักวิชาการข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ

ร.น.	รายละเอียดข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ	หน่วยงาน/นักวิชาการ						ความถี่	สังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ
		กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	รัฐสภา (2550)	สมาน อภิวัฒน์ (2551)	สพฐ. (2552)	สุนทร โคตรบรรเทา (2552)	ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์		
1	การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น	✓						1	1. การพัฒนาหลักสูตร
2	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	
3	การวางแผนงานด้านวิชาการ	✓						1	
4	การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ						✓	1	
5	การวางแผนวิชาการ			✓				1	
6	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	✓		✓				2	2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
7	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	✓	✓		✓	✓	✓	5	
8	การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน						✓	1	
9	การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน						✓	1	
10	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา		✓		✓	✓		3	
11	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	✓						1	
12	การนิเทศการศึกษา	✓	✓		✓	✓		4	
13	การนิเทศและพัฒนาริธีเรียนการสอน			✓				1	

ที่	รายละเอียดขอบข่าย การบริหารวิชาการ	หน่วยงาน/นักวิชาการ						ความถี่	สังเคราะห์ขอบข่าย การบริหารวิชาการ
		กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	สมาน อัครวุฒิ (2551)	สพฐ. (2552)	สุนทร โคตรบรรเทา (2552)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)		
14	การแนะแนวการศึกษา	✓	✓		✓	✓		4	2. การ พัฒนา กระ บวน การ เรียนรู้ (ต่อ)
15	การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา	✓						1	
16	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในและสถานศึกษา		✓		✓	✓		3	
17	การส่งเสริมชุมชนให้มีความแข็งแกร่ง ทางวิชาการ	✓						1	
18	การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ ชุมชน		✓		✓	✓		3	
19	การประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและ องค์กรอื่น	✓				✓		2	
20	การประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น		✓		✓			2	
21	การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	✓	✓		✓	✓		4	
22	การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา	✓						1	
23	การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ ในสถานศึกษา	✓						1	

ที่	รายละเอียดขอบข่าย การบริหารวิชาการ	หน่วยงาน/นักวิชาการ						ความถี่	สังเคราะห์ขอบข่าย การบริหารวิชาการ
		กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	รัฐสภาพร เวหะชาติ (2550)	สมาน อัครภูมิ (2551)	สพฐ. (2552)	สุนทร โคตรบรรเทา (2552)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)		
24	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา		✓		✓	✓	✓	4	3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้
25	การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	✓						1	เรียน
26	การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้		✓		✓	✓		3	การ
27	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	✓						1	สอนและแหล่งเรียนรู้
28	การวัด ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	✓	✓		✓			3	4. การวัดและประเมินผล
29	การวัดและประเมินผล		✓			✓	✓	4	ประ
30	การประเมินผลวิชาการ			✓				1	เมินผล

จากตารางที่ 2 การสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการมีทั้งสิ้น 30 รายการ โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่หน่วยงานทางการศึกษา และนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร (ความถี่ = 6) รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (ความถี่ = 5) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ (ความถี่ = 4) และการวัด และประเมินผล (ความถี่ = 4) ทั้งนี้ขอบข่ายการบริหารวิชาการดังกล่าวครอบคลุมขอบข่ายการบริหารวิชาการอื่น ๆ จึงทำให้ผู้วิจัยสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการแบ่งออกเป็น 4 ขอบข่าย ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 2 งาน ได้แก่
 - 1.1 งานวางแผนวิชาการ ประกอบด้วย
 - 1.1.1 การวางแผนงานด้านวิชาการ (ความถี่ = 1)
 - 1.1.2 การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ (ความถี่ = 1)
 - 1.1.3 การวางแผนวิชาการ (ความถี่ = 1)
 - 1.2 งานพัฒนาหลักสูตร
 - 1.2.1 การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น (ความถี่ = 1)
 - 1.2.2 การพัฒนาหลักสูตร (ความถี่ = 6)**
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 8 งาน ได้แก่
 - 2.1 งานพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 2.1.1 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (ความถี่ = 2)
 - 2.1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (ความถี่ = 5)**
 - 2.1.3 การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน (ความถี่ = 1)
 - 2.1.4 การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน (ความถี่ = 1)
 - 2.2 งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.2.1 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา (ความถี่ = 2)
 - 2.2.2 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (ความถี่ = 3)
 - 2.3 งานนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.3.1 การนิเทศการศึกษา (ความถี่ = 4)
 - 2.3.2 การนิเทศและพัฒนการเรียนการสอน (ความถี่ = 1)
 - 2.4 งานแนะแนวการศึกษา (ความถี่ = 4)
 - 2.5 งานพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและสถานศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.5.1 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา (ความถี่ = 1)
 - 2.5.2 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและสถานศึกษา (ความถี่ = 3)
 - 2.6 งานส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ประกอบไปด้วย
 - 2.6.1 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ (ความถี่ = 1)
 - 2.6.2 การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน (ความถี่ = 3)

2.6.3 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น (ความถี่ = 2)

2.6.4 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น (ความถี่ = 2)

2.6.5 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (ความถี่ = 4)

2.7 งานจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา (ความถี่ = 1)

2.8 งานคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา (ความถี่ = 1)

3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ประกอบไปด้วย

3.1 งานพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย

3.1.1 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา (ความถี่ = 1)

3.1.2 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา (ความถี่ = 3)

3.2 งานพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.2.1 การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (ความถี่ = 1)

3.2.2 การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ (ความถี่ = 3)

4. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

4.1 งานวัด ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน (ความถี่ = 3)

4.2 การวัดและประเมินผล (ความถี่ = 4)

4.3 การประเมินผลวิชาการ (ความถี่ = 1)

4.4 การกำหนดวิธีการและสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการศึกษา (ความถี่ = 1)

ดังนั้น เมื่อนำแนวคิดของนักวิชาการทั้ง 7 ท่านมาพิจารณาความถี่และสรุปความสอดคล้อง โดยผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการออกเป็น 4 ขอบข่าย ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ 3) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ และ 4) การวัดและประเมินผล โดยมีรายละเอียดของการบริหารวิชาในแต่ละขอบข่ายงาน ดังนี้

2.3.1 การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ให้ความเห็นว่า หลักสูตรมีความหมายอยู่ 3 ประการ คือ ประการแรก หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอน

ตามที่มุ่งหมายไว้ ประการที่ 2 หลักสูตรเป็นระบบการจัดการศึกษาโดยมีปัจจัยนำเข้า เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่มีกระบวนการ คือการจัดการเรียนการสอนและผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น และประการที่ 3 หลักสูตรเป็น แผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์จะอบรม ฝึกฝนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการได้หรือ กล่าวโดยสรุป หลักสูตรคือแผนการจัดประสบการณ์และการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

ชวลิต ชูกำแหง (2551) ให้ความหมายไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มีทั้งส่วนที่เป็นเอกสารหลักฐาน กระบวนการที่ใช้ในการ เรียนการสอน การจัดกิจกรรม สื่อวัสดุต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) ได้ให้ความหมายหลักสูตรไว้ว่า เครื่องมือที่จะนำไปสู่การ บรรลุ เป้าหมายของการจัดการศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวว่า ความหมายที่แคบของหลักสูตร คือ วิชาที่สอน ส่วน ความหมายที่กว้างของหลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียนทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา

จากการศึกษาความหมายของหลักสูตร สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวล ประสบการณ์ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการจัด การศึกษา

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

Good, Carter V. (1973) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร เป็นการพัฒนาเพื่อให้หลักสูตรมีความ เหมาะสมกับโรงเรียน จุดมุ่งหมายการสอน วิธีการสอนการประเมินผล รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ ส่วนการ เปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึง การแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิมเป็นการสร้างโอกาสทางการ เรียนใหม่

บรรพต สุวรรณประเสริฐ (2544) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุง หลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่ เลย และรวมถึงการผลิตเอกสารต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนด้วย

ชนันท์ ธาตุทอง (2552) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการของสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2545) ได้ให้ความหมายการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ความ พยายามจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และการ พัฒนาดตนเองตามที่พึงประสงค์ของสังคม

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550) การพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะกับผู้เรียนและสถานศึกษา โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

นันทน์ภัส รัตนศิลป์ชัย (2553) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า เป็นการพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่ หรือเป็นการนำหลักสูตรในระดับต่าง ๆ ที่เคยจัดทำขึ้นไว้แล้วมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้นไป

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

Taba (1962) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามความเชื่อที่ว่าผู้เรียนมีความเชื่อแตกต่างกัน โดยกำหนดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพปัญหา สำนวจความต้องการ และความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคมและผู้เรียน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย หลังได้วินิจฉัยความต้องการของสังคมและผู้เรียนแล้วจะกำหนด จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ชัดเจน
3. การเลือกเนื้อหาสาระ ต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดแล้วจะช่วยในการเลือกเนื้อหาสาระที่สอดคล้องให้กับจุดมุ่งหมาย ว่า ความสามารถของผู้เรียนโดยเนื้อหา ความต้องการมี ความเชื่อถือได้ และสำคัญต่อการเรียนรู้
4. การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระที่เลือกได้ยังต้องจัดโดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง และความยากง่ายของเนื้อหา วุฒิภาวะ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
5. การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
6. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ควรจัดควรคำนึงถึงเนื้อหาสาระและความต่อเนื่อง
7. การประเมินผล การพิจารณาว่าหลักสูตรประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด มีปัญหาข้อบกพร่องในขั้นตอนใด เพื่อจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้เสนอแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีขึ้น ตอนสำคัญสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อวินิจฉัยปัญหาและความต้องการ ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจ

ขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าประสงค์ จุดหมายและจุดประสงค์ หลังจากได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน แล้วจะพิจารณาและกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา

ขั้นที่ 3 การเลือกและการจัดเนื้อหา จะต้องมีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน มีความง่าย สอดคล้อง เหมาะสมกับวัย เนื้อหาต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และเนื้อหานั้นเป็นสิ่งที่สามารถจัดให้ผู้เรียนได้ใน แง่ของความพร้อมด้านเวลา ผู้สอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 การเลือกและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ต้องสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว รวมไปถึงยุทธวิธีการสอน การเลือกใช้สื่อการสอนให้ สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ และกระตุ้นความ สนใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 5 การกำหนดอัตราเวลาเรียน หลักเกณฑ์ในการวัดประเมินผลการเรียน กำหนดเวลา เรียนการสอน โดยจัดเนื้อหาวิชาตามลำดับก่อนหลังให้สัมพันธ์กับจำนวนชั่วโมงต่อ สัปดาห์ส่วนการ วัดผลประเมินผล ควรกำหนดวิธีการเกณฑ์การจบหลักสูตร

ขั้นที่ 6 การนำหลักสูตรไปใช้ หลังจากร่างหลักสูตรแล้วต้องมีการตรวจสอบ ข้อบกพร่องที่ควร ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

ขั้นที่ 7 การประเมินผลหลักสูตร เมื่อใช้หลักสูตรไปได้สักระยะหนึ่ง ควรมีการ ประเมินผล หลักสูตรในด้านต่าง ๆ ว่ามีข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมอะไรบ้าง

ขั้นที่ 8 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร หลังจากที่เราพบข้อบกพร่องของหลักสูตร อาจจะ ต้องมี การศึกษาปัญหาเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องให้หลักสูตรเหมาะสมยิ่งขึ้น

บุญเลี้ยง พุ่มทอง (2554) กำหนดกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. การกำหนดความมุ่งหมายจะต้องชัดเจนว่าต้องให้ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ มี คุณสมบัติอย่างไร เมื่อกำหนดความมุ่งหมายแล้วจะได้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาวิชาและ ประสบการณ์ในการ เรียนรู้ต่อไป

2. การวางแผนกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร และการเลือกเนื้อหาวิชาในหลักสูตร จะต้อง กำหนด โครงสร้างอะไรบ้าง เช่น จะต้องใช้เวลาศึกษานานเท่าไร จะต้องเรียนทั้งหมดกี่หน่วย กิตหรือกี่หน่วยการเรียนจึงจะจบหลักสูตรได้ จะต้องเข้าเรียนที่คาบต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน มีการวัด และ ประเมินผลอย่างไร ระบบการให้คะแนนเป็นอย่างไร มีวิชาใดบ้างที่จะต้องเรียนบังคับเท่าไร และ เลือก เท่าไร และวิชาเหล่านั้นประกอบไปด้วยเนื้อหาอะไร มีประสบการณ์อะไรบ้าง

3) การทดลองใช้หลักสูตรหรือกระบวนการเรียนการสอนหรือวิธีการ และการ จัดการเกี่ยวกับ หลักสูตร เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมี ประสิทธิภาพ จำเป็น จะต้องจัดหาและปรับปรุงกระบวนการสอน การจัดชั้นเรียน การใช้อุปกรณ์ การ

วัดผลและประเมินผล และการจัดกิจกรรมเสริมทางวิชาการ ตลอดจนการสอนซ่อมเสริมให้การนำหลักสูตรไปใช้เกิด ประโยชน์สูงสุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) เสนอขั้นตอนของการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การวิเคราะห์ความต้องการ 2. ตั้งวัตถุประสงค์ 3. เลือกและจัดระบบเนื้อหา 4. เลือกและจัดระบบประสบการณ์การเรียนรู้ และ 5. สิ่งที่จะประเมินผลและวิธีการ โดยแต่ละ ขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการ จะต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ต้องการจะพัฒนาอย่างกระจ่างชัด ถ้าเราต้องพัฒนาหลักสูตรของคนกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เราต้องรู้ถึงความต้องการแท้จริงของคนกลุ่มนั้น และถ้าคนกลุ่มนั้นเป็นผู้ที่จะต้องมีส่วนร่วมในกลุ่มผู้ผลิตในสังคม ก็จะต้องพิจารณาความต้องการของสังคมด้วย ดังนั้นถ้าจะทำหลักสูตรให้เฉพาะเจาะจง ต้องกำหนดหน้าที่หรืองานที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบ ผู้สร้างหลักสูตรต้องมีข้อมูลของงานโดยละเอียด แล้วนำมาวิเคราะห์งาน การวิเคราะห์ความแตกต่างของงานที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ทราบว่าคุณสมบัติ ทักษะและเจตคติที่จำเป็น

2. การตั้งวัตถุประสงค์ ต้องครอบคลุมสิ่งที่วิเคราะห์ไว้แล้ว วัตถุประสงค์ที่ตั้งเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งสามารถนำเขียนเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะได้ โดยสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกวัตถุประสงค์ คือ ความต้องการทางสังคม ความต้องการส่วนบุคคล พฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดในนักเรียน และข้อบังคับ กฎ และระเบียบ เมื่อตั้งวัตถุประสงค์แล้ว ต้องคำนึงถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้นักเรียนแสดงออกหรือปฏิบัติได้ การตั้งวัตถุประสงค์ต้องสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน และต้องให้ความสนใจในเรื่องของเครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก และกำหนดเวลา

3. การเลือกและจัดระบบเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาประกอบไปด้วยความรู้ ทักษะ และเจตคติ เรื่องที่จะสอนสามารถจัดหมวดหมู่ได้ 3 ระดับ คือ 1) เนื้อหาที่จำเป็นต้องรู้และต้องเรียน 2) เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ควรเรียนเนื่องจากเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จำเป็นต้องเรียน และ 3) เนื้อหาที่อยากให้นักเรียน หรือ นักเรียนอยากเรียนรู้ ซึ่งเนื้อหาวิชาเปรียบเสมือนพาหนะที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยการ สอนเนื้อหาและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเชื่อได้นักเรียนจะได้รับความสามารถที่ต้องการให้มี ทั้งการเลือกและจัดเนื้อหาให้เป็นระบบ

4. การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง วิธีที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ผ่านการมี ปฏิสัมพันธ์ของครูและนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับสิ่งแวดล้อม การที่จะได้รับผลจากการเรียนรู้ จะต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียน หลักการทั่วไปในการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ มีดังนี้

4.1 นักเรียนต้องได้ประสบการณ์ที่ให้โอกาสในการฝึกพฤติกรรมที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ที่ตั้งไว้ นักเรียน

4.2 ประสบการณ์การเรียนรู้ เน้นที่ความพอใจของนักเรียน และตรงกับ
วัตถุประสงค์

4.3 ปฏิกริยาตอบสนองจากประสบการณ์นั้น ต้องอยู่ในความเป็นไปได้สำหรับ

4.4 ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต่างกัน อาจนำไปสู่วัตถุประสงค์เดียวกันได้

4.5 ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมือนกัน อาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันได้
หลายอย่างหลักเกณฑ์ในการจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) ความต่อเนื่อง หมายถึง ความรู้
และ ทักษะของนักเรียน มีโอกาสที่จะพัฒนาต่อไปได้อีก 2) ผลที่ตามมาตามที่ได้ตั้งไว้ หมายถึง
ความสามารถที่เกิดขึ้นนั้น จะเกิดขึ้นจริงและทำได้ แม้จะมีความซับซ้อนเกิดขึ้น และ 3) บุรณาการ
หมายถึง การประสมประสานผลงานประสบการณ์ต่าง ๆ และนำไปใช้ได้

5. การวัดและประเมินผล เมื่อนักเรียนได้รู้ผลความก้าวหน้าในการเรียนของเขาจะ
ทำให้การ เรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นการประเมินผลจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก กระบวนการของ
การ ประเมินผลเป็นกระบวนการที่จำเป็นในการรู้ถึงจุดประสงค์ของการศึกษา รวมไปถึง กระบวนการ
จัดการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินผลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตร

สุนทร โคตรบรรเทา (2552) ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไว้ดังนี้ การ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กรอบสาระการเรียนรู้ บุรณาการกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น สภาพปัญหาและความต้องการของ
สังคม ชุมชน และ ท้องถิ่น เพื่อนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึง
ประสงค์และจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และ
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หลังจากนั้นนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยต้องมีการ
บริหารจัดการ การนิเทศการใช้หลักสูตร การติดตามประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้
เหมาะสมอยู่เสมอ

จรุณี แก้วเอียน (2557) ได้กล่าวถึง การจัดทำ หรือพัฒนาหลักสูตรว่ามีสิ่งที่ต้อง
ปฏิบัติ และพิจารณาที่สำคัญ คือ

- 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- 2) การร่างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1) การกำหนดจุดมุ่งหมาย
 - 2.2) การกำหนดเนื้อหาสาระ
 - 2.3) การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้
 - 2.4) การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล
- 3) การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

- 4) การทดลองใช้หลักสูตร
- 5) การประเมินหลักสูตร
- 6) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันท์ (2562) ได้ทำการสังเคราะห์การพัฒนาหลักสูตรจากหน่วยงาน/นักวิชาการ พบว่าประกอบด้วย 7 กระบวนการ ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการของผู้เรียน
- 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 3) การคัดเลือกการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้
- 4) การออกแบบเพื่อกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร
- 5) การกำหนดมาตรฐานวิธีการวัดและประเมินผล
- 6) การนำหลักสูตรไปทดลองใช้
- 7) การประเมินผลการใช้หลักสูตร

จากการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการข้างต้น สามารถสรุปแนวทางในการปฏิบัติได้ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการจำเป็น โดยเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม สภาพปัญหา ความต้องการของสังคม สถานศึกษา และผู้เรียน ตลอดจนการวิเคราะห์หลักสูตรเดิมเพื่อพิจารณาข้อบกพร่อง

2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยอาศัยข้อมูลทั้งจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และข้อมูลจากหลักสูตรแกนกลาง เพื่อก่อให้เกิดแนวทางที่ชัดเจนทั้งด้านโครงสร้างหลักสูตรและลักษณะผู้เรียน

จากแนวคิดของนักวิชาการที่นำเสนอข้างต้น จึงสรุปได้ว่า **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

2.3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารวิชาการ โดยนักวิชาการได้อธิบายความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) อธิบายความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมเดิมเป็นพฤติกรรมใหม่ที่

ค่อนข้างถาวร เป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ ผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติที่เกิดขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ความรู้สึก และทักษะ

Hilgard and Bower (1975) ให้นิยามของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเป็นผลจากการฝึกและประสบการณ์ ไม่ใช่การตอบสนองตามธรรมชาติ เช่น สัญชาตญาณหรือวุฒิภาวะ หรือจากการเปลี่ยนแปลงชั่วคราว ของร่างกาย

Bloom (1976) กล่าวถึง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น 3 ด้าน คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง (Cognitive Domain) ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Domain) ซึ่งจะก่อให้เกิดความเชื่อ เจตคติ และค่านิยม และการเปลี่ยนแปลงทางการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Psychomotor Domain) ซึ่งก่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ

ความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่าเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมเดิมเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสามารถเปลี่ยนได้ทั้งความรู้ ความรู้สึก และทักษะ อันเป็นผลจากการฝึกประสบการณ์ ไม่ใช่การตอบสนองตามธรรมชาติ

ขอบข่ายงานของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังนี้

1. จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. จัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้น ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้
4. จัดกิจกรรมห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้
5. ส่งเสริมการวิจัย และการพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
6. ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนพิการ ด้อยโอกาส และมีความสามารถพิเศษ

และกำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในวิชา
5. ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน การสอน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ เกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนจากแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และ ชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
7. ศึกษาค้นคว้าพัฒนารูปแบบ หรือการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าเพื่อเป็นการนำจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเป็นต้นแบบให้กับสถานศึกษาอื่น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนการบริหารงานด้วยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะครูซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ ซึ่งลักษณะงานการจัดการเรียนการสอน มีดังต่อไปนี้

1. การจัดครูเข้าสอน มีความสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะการจัดการเรียน การสอนจะเกิดผลดี เมื่อครูมีความรู้ความสามารถเหมาะกับงานที่รับผิดชอบ
2. การจัดตารางสอน เป็นการกำหนดวิชาและเวลาที่เรียน โดยผู้จัดต้องเข้าใจ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีพอสมควร จะต้องรู้เนื้อหาวิชา และมีความรู้เกี่ยวกับวัยและพัฒนาการของ นักเรียนแต่ละระดับชั้น

3. การจัดทำแผนการสอน เป็นการเตรียมการล่วงหน้า เพื่อช่วยให้ครุมีเวลาและโอกาสในการคำนึงถึงจุดประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการสอน สื่อการสอน และ การวัดและประเมินผล รวมทั้งยังช่วยให้การสอนของครุมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถือเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด

สุนทร โคตรบรรเทา (2552) เสนอแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ดังนี้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความคิดและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาทักษะต่างๆ ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอนตามความเหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครุและจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครุด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

ภูสุตา ภูเงิน (2560) ได้ให้ความหมายการจัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการจัดทำแผนการเรียนรู้ และการให้ความรู้กับครุเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

พรณิอร อินทราเวช (2560) ได้ให้ขอบข่ายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและต่อเนื่องตามแผนการเรียนรู้ที่วางไว้ รวมไปถึงการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนและสภาพแวดล้อมให้

ไวยวุฒิ ธนบัตร (2560) ได้ให้ขอบข่ายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาผ่านกระบวนการที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และชุมนุม ชมรมหรือกิจกรรม อื่น ๆ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

- 1) การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตร จากการรวบรวมความหมายการจัดกระบวนการเรียนรู้จากนักวิชาการต่าง ๆ

จากความหมายและขอบข่ายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สรุปได้ว่า **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้** หมายถึง การดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แผนพัฒนาผู้เรียน และแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม

2.3.3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ความหมายของการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ภูสุตา ภูเงิน (2560) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ไว้ว่าเป็น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเข้าถึง แหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย การวางแผน การใช้และพัฒนา การนิเทศ ติดตามและประเมินผล และการ สรรหาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

พรณิอร อินทราเวช (2560) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ไว้ว่าเป็น การบริหารจัดการวัสดุและอุปกรณ์ รวมไปถึงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ ช่วยในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้

สุนีย์ ชัยสุขสังข์ (2557) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย การสำรวจแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งพัฒนา ให้เกิดองค์ความรู้ ส่งเสริม พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน และสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งใน และนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

จากการรวบรวมความหมายของการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่า **การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้** หมายถึง การจัดหาและพัฒนาวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนผู้เรียนอย่างรอบด้านตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้

ขอบข่ายงานการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

เนาวรัตน์ ลิขิตวัฒนเศรษฐ (2544, อ้างถึงใน ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2558) การพัฒนา ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ทำได้ดังนี้

1. กำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการจัดหา จัดสร้าง หรือพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน
2. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และประสบการณ์การจัดและใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน
3. สนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงาน/นวัตกรรมที่เกิดจากการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน
4. กำกับ ติดตาม ดูแลและประเมินผลระบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ใน โรงเรียน

เอกวิทย์ แก้วบัณฑิต (2545) ผู้บริหารจัดการเพื่อการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
ได้ดังนี้

1. ชั้่นวางแผน (Plan)

1) กำหนดนโยบายการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ โรงเรียนกำหนดนโยบายการพัฒนาแหล่ง

เรียนรู้โดยทำความเข้าใจนโยบายตามแผนหลัก หลักสูตร รวมทั้งแนวดำเนินการของโรงเรียน เพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาและใช้แหล่งการเรียนรู้ โดยให้คณะครูมีส่วนร่วมในการกำหนด

2) จัดตั้งคณะกรรมการสำรวจแหล่งการเรียนรู้เพื่อวิเคราะห์สภาพความพร้อมในการพัฒนา แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน ซึ่งอาจประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้องที่โรงเรียน พิจารณาตามความเหมาะสม

3) จัดทำแผนงานพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ คณะกรรมการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ มีบทบาทหน้าที่สำคัญที่จะเป็นผู้สำรวจ วิเคราะห์ความพร้อม รวบรวมข้อมูลแล้วจัดทำแผนพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ให้สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

4) สร้างความเข้าใจแก่บุคลากรของโรงเรียนและชุมชน โรงเรียน ดำเนินการสร้างความเข้าใจ กับบุคลากรทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียนและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน เครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อสร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญมีส่วนร่วมในการพัฒนาและ ใช้แหล่งการเรียนรู้

5) ประชาสัมพันธ์โครงการ การพัฒนาและใช้แหล่งการเรียนรู้ เพื่อให้ครู อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง มีความเข้าใจตรงกัน เกิดความร่วมมือในการสนับสนุน ช่วยเหลือ เพื่อให้แหล่งการเรียนรู้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า

2. ชั้่นการดำเนินงาน สร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ (Do) โรงเรียนอาจมีแนวทางการสร้าง พัฒนา ใช้แหล่งเรียนรู้ ได้ดังนี้

1) จัดตั้งคณะผู้รับผิดชอบแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งอาจประกอบด้วย บุคลากร เช่น รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างานห้องสมุด หัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์ ของโรงเรียนรับผิดชอบการดำเนินการสร้าง และพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ตามความพร้อมที่ได้ดำเนินการสำรวจ และวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งในโรงเรียนและชุมชน กำหนดแหล่งเรียนรู้และจัดระบบสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้

2) สร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ดำเนินการสร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ตาม สารสนเทศที่มีอยู่ ให้มีประสิทธิภาพ จัดระบบการใช้ สำหรับผู้เรียน และผู้สนใจ

3) ผู้เรียนและผู้สนใจได้ใช้แหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมและคุ้มค่า มีการรวบรวมข้อมูลการใช้ เพื่อเป็นข้อมูลกำหนดแนวทางในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ต่อไป

3. ขั้นตรวจสอบ ทบทวน กำกับติดตาม (Check) โรงเรียนกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการนิเทศ ติดตาม และประเมินการพัฒนาและใช้แหล่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ แก้ไข ปัญหาอุปสรรคในระหว่างดำเนินการมีการประเมินทบทวนปรับปรุง กระบวนการดำเนินการ ให้เกิดการพัฒนาและใช้แหล่งการเรียนรู้ตามแผนหลักและแนวดำเนินการของโรงเรียน ตามบริบทของโรงเรียนเอง มีการกำหนดวิธีการ และเครื่องมือประเมินผลการดำเนินการ การสร้างการพัฒนาและใช้แหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ผลการประเมินและสรุปผลการประเมิน

4. ขั้นสรุปและรายงานผลการสร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ (Action) การสรุปรายงานการพัฒนาและใช้แหล่งการเรียนรู้ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และเสร็จสิ้นการดำเนินการ เพื่อสรุปเป็นรายงานนำเสนอให้หน่วยงานต้นสังกัด ทุกระดับและผู้เกี่ยวข้องทราบ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ ให้เกิดการใช้แหล่งการเรียนรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เป็นการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายงานของสถานศึกษาด้านการพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ดังนี้

1) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้พอเพียง เพื่อสนับสนุนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองกับการจัดกระบวนการเรียนรู้

2) จัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ จัดให้มีห้องสมุดหมวดวิชา ห้องสมุดเคลื่อนที่ มุมหนังสือ ใน ห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑ์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ศูนย์วิชาการ ศูนย์วิทยบริการ Resource Center สวนสุขภาพ สวนวรรณคดี สวนหนังสือ สวนธรรมชาติ เป็นต้น

3) จัดระบบข้อมูลแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาของ ตนเอง เช่น จัดเส้นทาง แผนที่และระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายห้องสมุดประชาชน ห้องสมุด สถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

4) ส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง กำกับติดตาม ประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

5) ส่งเสริมให้ครู และผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในต่างประเทศ

พื้นที่นักประดิษฐ์ (Makerspace)

การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียน เกิดการคิดเชิงออกแบบ และกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ผ่านการการสร้างนวัตกรรมด้วยตนเอง ได้ ค้นหาคำตอบและปฏิบัติจริงผ่านการใช้เทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ ที่จัดขึ้นอย่างเหมาะสม จึงเกิดเป็น

แหล่งเรียนรู้ที่เรียกว่า “พื้นที่นักประดิษฐ์ หรือ Makerspace ” เพื่อรองรับนักนวัตกรรม (innovator) ที่ต้องการฝึกฝนและปฏิบัติจริงในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆด้วยตนเอง โดยมี นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของพื้นที่นักประดิษฐ์ หรือ Makerspace ไว้ ดังนี้

Gary Stager and Sylvia Martinez (2013) ได้กล่าวว่า Makerspace คือ พื้นที่ ที่ เด็ก ๆ และครูได้เรียนรู้ร่วมกันผ่านประสบการณ์ตรง ด้วยการเลือกสรรวัสดุที่มีเทคโนโลยีสูง และต่ำ

Dale Dougherty (2013) ให้ความหมายไว้ว่า คือ พื้นที่ที่เด็กมีโอกาสที่จะทำ สถานที่ที่มีเครื่องมือ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอ ที่สามารถสนับสนุนให้นักเรียนเริ่มต้นปฏิบัติงานได้ สถานที่เหล่านี้ซึ่งเรียกว่าพื้นที่ของผู้ผลิต มีส่วนร่วมในชั้นเรียนของธุรกิจ ชั้นเรียนเศรษฐศาสตร์ ใน บ้าน สตูดิโอศิลปะ และห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

Oxford Dictionaries (2008) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า Makerspace หมายถึง สถานที่ที่ ผู้ที่มีความสนใจร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสามารถรวมตัว กัน ทำงานในโครงการต่าง ๆ มีการแบ่งปันความคิด อุปกรณ์ และความรู้

กฤติน พันธ์เสนา (2561) กล่าวว่า Makerspace หมายถึง พื้นที่ทางกายภาพ หรือ พื้นที่เสมือนที่เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ บุคคลทั่วไป เด็ก นักเรียน และครู ได้ เรียนรู้ร่วมกันผ่านประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการประดิษฐ์ การเล่น และการสำรวจแบบ เปิดกว้าง สำหรับทุกคน โดยมีการแบ่งปันความคิด อุปกรณ์ และความรู้

ดังนั้น พื้นที่นักประดิษฐ์ หรือ Makerspace จึงหมายถึง พื้นที่หรือสถานที่ที่มี เครื่องมือ เทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในการ ปฏิบัติและการสร้างผลงานด้วยตนเองและเป็นแหล่งรวมของคนหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความสนใจ ในด้านเดียวกัน (Stager & Martinez, 2013; Dougherty, 2013; Oxford dictionaries, 2008; กฤ ดิน พันธ์เสนา, 2561)

จากความหมายและขอบข่ายของการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน รวมไปถึงสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอก ห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง

2.3.4 การวัดและประเมินผล

ความหมายของการวัดผล

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวถึงความหมายของการวัดผลว่า เป็นกระบวนการ ที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะ ความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลข โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

ตรวจสอบการสอนของครูและการเรียนของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) และด้านเจตคติ (Affective Domain)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2551) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การหาข้อมูลค่าคะแนนที่เชื่อถือได้ ซึ่งคำว่า “เชื่อถือได้” หมายถึง มีความตรง (Validity) มีความเที่ยง (Reliability) และมีความเป็นปรนัย (Objectivity)

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) อธิบายความหมายของการวัดผลว่า เป็นกระบวนการ ที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะ ความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลขหรือเป็นการวัดในเชิง ปริมาณ

อนุวัติ คุณแก้ว (2558) กล่าวถึงการวัดผลว่า หมายถึง การนำเครื่องมือไปทดสอบ กับผู้สอบ แล้วกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด

จากนิยามของนักวิชาการข้างต้น การวัดผล หมายถึง กระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการวัด ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลขหรือค่าคะแนนที่เชื่อถือได้ ซึ่งต้องมีความตรง (Validity) ความเที่ยง (Reliability) และความเป็นปรนัย (Objectivity) โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดเพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) และด้านเจตคติ (Affective Domain)

ความหมายของการประเมินผล

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริง และการกระทำ หรือบางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายๆ ทาง โดยอาศัยเครื่องมือหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผล แต่ละครั้งจะประกอบด้วยผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เกณฑ์การพิจารณาและการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2551) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสินหรือการตัดสินใจโดยเทียบกับเกณฑ์ การตัดสินหรือตัดสินใจนี้ใช้ข้อมูลจากการวัดผลมา เทียบกับเกณฑ์ก่อนสรุปผล ตัดสินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) อธิบายนิยามของการประเมินผลว่า เป็นการพิจารณา ตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริง และการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายๆ ทาง โดยอาศัยเครื่องมือหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้งจะ ประกอบด้วยผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เกณฑ์การพิจารณาและการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาด หรือสรุปผลการเปรียบเทียบของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อนุวัติ คุณแก้ว (2558) นิยามความหมายของการประเมินผลว่า หมายถึง การตัดสินหรือลองสรุปผลข้อมูลจากการวัดผลที่เป็นทั้งปริมาณหรือคุณภาพ ว่าสิ่งนั้นดีมาน้อยเพียงใด มีคุณค่าอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้น การประเมินผล หมายถึง การตัดสินหรือ การตัดสินใจโดยเทียบกับเกณฑ์ การตัดสินหรือตัดสินใจนี้ใช้ข้อมูลจากการวัดผลมาเทียบกับเกณฑ์ ก่อนสรุปผลหรือตัดสินผลว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งบางครั้งอาจขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายๆ ทาง โดยอาศัยเครื่องมือหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา

การวัดและประเมินผล

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตาม มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับ การตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายใน และการประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้

สุนีย์ ชัยสุขสังข์ (2557) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลและส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผล

โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการการปฏิบัติและผลงาน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

พงศกร อุตลพิยาภรณ์ (2560) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การกำหนด ระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา รวมถึงการจัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผล เพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

ขอบข่ายงานของการวัดและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษา เกี่ยวกับการวัดประเมินผล และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ดังนี้

1. กำหนดระเบียบการวัดประเมินผลของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา โดยให้สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศ
2. จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดประเมินผลของสถานศึกษา
3. วัดผล เทียบโอน ประสพการณ์ผลการเรียน และอนุมัติผลการเรียน
4. จัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้นและจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่มีผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
5. จัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินผล
6. จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน เพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบและใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน
7. ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติผลการประเมินการเรียนด้านต่าง ๆ รายปี/รายภาค และตัดสินผลการเรียน การผ่านช่วงชั้น และการจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
8. การเทียบโอนผลการเรียนเป็นอำนาจของสถานศึกษาที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ได้แก่ คณะกรรมการเทียบระดับการศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย คณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนและเสนอกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ พร้อมทั้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติการเทียบโอน

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า ขอบข่ายของการวัดผลและประเมินผล มีดังนี้

1. กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผล และประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา หน่วยการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน

สุนทร โคตรบรรเทา (2552) เสนอแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้ การวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และ ส่งเสริมครูให้ดำเนินการวัดผลและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจาก กระบวนการการปฏิบัติและผลงาน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ไวยวุฒิ ธนบัตร (2560) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่าเป็น การดำเนินการกำกับติดตาม ตรวจสอบว่าการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษา กำหนดหรือไม่ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

- 1) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร
- 2) การวัดและประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณนันต์ (2562) กล่าวถึงหลักการวัดผล ประเมินผลการศึกษาไว้ 3 ประการ ดังนี้

- 1) กำหนดนิยามหรือวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ต้องการวัดให้ชัดเจน การวัดผลแต่ละครั้งต้องกำหนดนิยามหรือวัตถุประสงค์ของการวัดหรือสิ่งที่ต้องการวัดให้ตรงและชัดเจน เพื่อจะได้สร้างเครื่องมือวัดให้ตรงกับสิ่งที่กำหนดไว้
- 2) ใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ หัวใจสำคัญของการวัด คือ สามารถวัดคุณลักษณะได้ตรงตามกับที่ต้องการวัดและวัดได้แม่นยำ โดยใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ คุณภาพของเครื่องมือมีหลายประการที่สำคัญ คือ มีความตรง (Validity) คือ วัดได้ตรงกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด มีความ

เป็นปรนัย (Objectivity) ใช้ภาษาไม่กำกวมอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน และมีความเที่ยง (Reliability) คือ วัดได้คงที่ วัดกี่ครั้งก็ให้ผลการวัดที่ไม่เปลี่ยนแปลง

3) กำหนดเงื่อนไขหรือการแปลผลของการวัดให้ชัดเจนถูกต้อง กล่าวคือมีการ กำหนดตัวเลข ความหมายของตัวเลข และเกณฑ์การแปลความหมายของตัวเลขซึ่งเป็นการวัดอย่าง ถูกต้องชัดเจน

จากแนวทางการดำเนินการวัดและประเมินผลของนักวิชาการข้างต้น จึงสามารถ สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลมีแนวทางในการดำเนินการทั้งสิ้น 3 ประการ ดังนี้

1) การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล โดยต้องครอบคลุมองค์ประกอบ สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงเกณฑ์ในการประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิด ความแม่นยำในการวัดและประเมินผล

2) การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ทั้งนี้จะต้องเป็น เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัด

3) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย ทั้งการปฏิบัติงานและผลงาน เพื่อให้สามารถติดตามพัฒนาการทางการเรียนรู้ของ นักเรียน และนำไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น **การวัดและประเมินผล** หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและ ประเมินผล การจัดทำหรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพ จริง

ตอนที่ 3 บริบทของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

สหวิทยาเขตธรรมจักร เป็นกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุทัยธานี ชัยนาท ประกอบด้วย 6 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียน ชัยนาทพิทยาคม 2) โรงเรียนอุลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์ 3) โรงเรียนวัดสิงห์ 4) โรงเรียนสาครพิทยาคม 5) โรงเรียนศรีสโมสรวิทยา และ 6) โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม

3.1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

จากรายงานสารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ข้อมูล ณ วันที่ 28 มีนาคม 2564 สามารถสรุปข้อมูลโรงเรียนในสห วิทยาเขตธรรมจักรได้ ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลบุคลากร นักเรียน และห้องเรียนโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

โรงเรียน	อำเภอ	จำนวน ครู	จำนวนนักเรียน			ห้องเรียน	ขนาด
			ม.ต้น	ม.ปลาย	รวม		
1. โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม	เมือง	134	1,579	1,179	2,758	70	ใหญ่
2. โรงเรียนอุทัยวิทย ชนูปถัมภ์	มโนรมย์	37	410	258	668	23	กลาง
3. โรงเรียนวัดสิงห์	วัดสิงห์	36	382	324	706	25	กลาง
4. โรงเรียนสาครพิทยาคม	มโนรมย์	24	214	186	400	13	เล็ก
5. โรงเรียนศรีสโมสรวิทยา	หนอง มะโมง	16	131	127	258	12	เล็ก
6. โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม	สรรพยา	11	56	45	101	7	เล็ก
รวมจังหวัดชัยนาท		258	2,772	2,119	4,891	150	

3.1.1 โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม

วิสัยทัศน์

โรงเรียนชัยนาทพิทยาคมเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม ก้าวนำคุณภาพ
มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย

ปรัชญาโรงเรียน

ศึกษา วิรุฬหิ สมปตฺตา (การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม)

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม ตั้งอยู่เลขที่ 55/30 ถนนลูกเสือ 1 ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้ง เมื่อ พ.ศ. 2452 โดยพระไชยอนฤนาท ผู้ว่าการเมือง ร่วมกับข้าราชการ พ่อค้าและราษฎรสร้าง ขึ้น ณ ตำบลวัดปลั่ง ต่อมาปลายปี พ.ศ. 2455 เจ้าคุณวิเชียรปราการ ได้มาเป็นผู้ว่าการเมือง ได้ย้าย ที่ว่าการเมืองมาตั้งที่ตำบลบ้านกล้วย พ.ศ. 2456 จึงย้ายโรงเรียนโดยสร้างใหม่ ณ บริเวณสนามหญ้า ด้านทิศเหนือศาลากลาง จังหวัด วันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2457 พระอุปการศิลปศาสตร์ ศึกษาธิการ มณฑลนครสวรรค์ ได้มาเปิดโรงเรียน ใช้ชื่อว่า "โรงเรียนประจำจังหวัดชัยนาท" พ.ศ. 2493 ได้เปลี่ยน ชื่อเป็น โรงเรียน ชัยนาท "วิชัยบำรุงราษฎร์" พ.ศ. 2999 กรมการฝึกหัดครู ได้มีคำสั่งยุบเลิกโรงเรียน ฝึกหัดครูชัยนาท และได้มอบอาคารและที่ดินจำนวน 54 ไร่ 79 ตารางวา ให้กับโรงเรียนใช้เป็น

สถานศึกษาต่อไป วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2518 ได้ยุบรวมกับโรงเรียนสตรีชัยนาท "คณะราษฎร์บำรุง 2" เข้าเป็นโรงเรียนเดียวกันตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดเป็น โรงเรียน เป็นแบบสหศึกษา ใช้ชื่อว่า "โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม" ใช้หลักสูตรมัธยมแบบ ประสม (ค.ม.ส.) ในปีการศึกษา 2512 ต่อมา พ.ศ. 2519 โรงเรียนเข้าโครงการพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนภูมิภาค (ค.ม.ก. 2 รุ่น 3) ปัจจุบันเปิดสอน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยโรงเรียนดำเนินการเข้าสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล (world class standard school) โครงการงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนโรงเรียนวิถีพุทธพระราชทาน ห้องเรียนพิเศษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ห้องเรียนพิเศษ (Gifted) วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ห้องเรียนพิเศษ (MEP) โรงเรียนแกนนำประชาธิปไตย โครงการบัณฑิตสมโภช เป็นต้น

พันธกิจ

1. พัฒนาสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพตามมาตรฐานสากล
3. ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
4. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานสากล มีคุณธรรมจริยธรรม ความเป็นประชาธิปไตย มีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และดำเนินชีวิตบนวิถีความเป็นไทย
5. พัฒนาระบบการบริหารด้วยระบบคุณภาพโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ศาสตร์พระราชา และมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่เข้มแข็ง
6. ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ปกครอง ชุมชน และสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อร่วมพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

เป้าหมาย

1. โรงเรียนมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้
2. โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความต้องการของผู้เรียนและชุมชน
3. ครูและบุคลากรมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
4. ผู้เรียนมีความรู้ทักษะ มีคุณธรรม จริยธรรม ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

5. มีระบบบริหารจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ศาสตร์พระราชา และมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่เข้มแข็ง

6. โรงเรียนมีภาคีเครือข่าย ที่สนับสนุนการจัดการศึกษาที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์

กลยุทธ์ข้อ 1 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา

กลยุทธ์ข้อ 2 พัฒนาหลักสูตรและงานวิชาการให้มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ข้อ 3 การพัฒนาครูและบุคลากรให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ข้อ 4 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานคุณธรรมและความเป็นไทย

กลยุทธ์ข้อ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้

3.1.2 โรงเรียนอุลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์

วิสัยทัศน์

เป็นคนดีมีคุณธรรม เลิศล้ำวิชาการ ผลิตผลงานอย่างสร้างสรรค์ บนพื้นฐานความเป็นไทย

ปรัชญาโรงเรียน

สุวิชาโน ภวโหติ (ผู้รู้ดี เป็นผู้เจริญ)

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

โรงเรียนอุลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์ ตั้งอยู่ที่ตำบลคู้สำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท เกิดขึ้นจากความเห็นพ้องต้องกันของผู้นำชุมชนว่าควรให้มีโรงเรียนเปิดสอนชั้น มัธยมศึกษา ในอำเภอมโนรมย์ จึงไปพบกับนายถวัลย์ เกลิงศรี ศึกษาธิการอำเภอมโนรมย์ เพื่อขอให้ประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ ในการก่อตั้งโรงเรียน ในขณะนั้นคุณไพบูลย์ และคุณอุลิต ศิริวัฒน์ ได้แจ้งความจำนงบริจาคที่ดิน สถานที่ก่อตั้งโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ จึงอนุมัติให้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2498 โดยตั้งชื่อว่า "โรงเรียนมโนรมย์อุลิตไพบูลย์ราษฎร์" จึงเริ่มจัดการเรียนการสอนเป็นปีแรก โดยอาศัยอาคารเรียนของโรงเรียนมโนรมย์ "สุวรรณอนุสรณ์" เป็นสถานที่เรียน นายธีระชัย ฤทธิเรืองเดช ทำหน้าที่รักษาการตำแหน่งครูใหญ่ เมื่อได้รับอนุมัติให้จัดตั้งแล้ว แต่ยังไม่มียังงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียน คุณไพบูลย์ และ บริจาคเงินจำนวน 20,000 บาท และผู้ปกครองนักเรียน พ่อค้าประชาชน ตลอดจนข้าราชการร่วมบริจาคอีก 10,000 บาท รวมเป็นเงิน 30,000 บาท สำหรับ

ก่อสร้างอาคารเรียนหลังแรก ซึ่งก่อสร้างแล้วเสร็จ พ.ศ. 2499 จึงได้ย้ายนักเรียนมาเรียน ณ สถานที่แห่งนี้จนถึงปัจจุบัน ต่อมาพ.ศ. 2509 ม.ล.ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนให้ใหม่ ชื่อว่า "โรงเรียนอุทิศไพบูลย์ชนูปถัมภ์" ทั้งนี้ ให้ชื่อมีความสอดคล้องกับชื่อผู้บริจาคที่ดิน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก่อตั้งโรงเรียน

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม
2. ส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษาให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่ง สพฐ ในระดับ OBECQA
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมไทยและประเพณีท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. ส่งเสริมการพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการด้วยระบบคุณภาพ

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนเป็นคนดีมีคุณธรรมมีศักยภาพความเป็นพลโลก
2. สถานศึกษามีมาตรฐานตามเกณฑ์โรงเรียนมาตรฐาน
3. ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมไทยและประเพณีท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. สถานศึกษามีกระบวนการการบริหารและการจัดการด้วยระบบคุณภาพ

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรมมีศักยภาพความเป็นพลโลก
2. พัฒนาคณาครูและบุคลากรทางการศึกษา
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมไทยและประเพณีท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ครอบคลุมผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีคุณภาพ
5. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารและการจัดการด้วยระบบคุณภาพจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

3.1.3 โรงเรียนสาครพิทยาคม

วิสัยทัศน์

นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม ก้าวทันวิทยาการ บนพื้นฐานความเป็นไทย

ปรัชญาโรงเรียน

จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้ดีขึ้น

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

โรงเรียนสาครพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท เปิดทำการสอนในระดับมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 จัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา ตั้งอยู่เลขที่ 150/1 หมู่ที่ 4 ตำบลทางน้ำสาคร อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท บนเส้นทางหลวงสายมโนรมย์ - ไร่พัฒนา ห่างจากอำเภอมโนรมย์ประมาณ 14 กิโลเมตร ห่างจากศาลากลางจังหวัดชัยนาทประมาณ 25 กิโลเมตร กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้เปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2524 โดยใช้อาคารเรียนของ โรงเรียนชุมชนบ้านทางน้ำสาคร มีนายสรรเสริญ อ่ำบุญ เป็นผู้บริหารท่านแรก ต่อมาสภาพตำบลทางน้ำสาคร โดยสมัยนั้น มีกำนันสวัสดิ์ สุดสวาท เป็นประธาน ได้อนุมัติที่ดินสาธารณประโยชน์ จำนวน 61 ไร่ 3 งาน 82 ตารางวา เป็นที่ ก่อสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบการ สนามกีฬา และแปลงเกษตร ต่อมานายบุญส่ง ชูสงค์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4 และ เครือญาติ ได้ยกที่ดินว่างเปล่าของตนซึ่งติดกับโรงเรียนให้กับโรงเรียนจำนวน 10 ไร่เศษ เพื่อสร้างอาคารโรงฝึกงาน และบ้านพักครู เมื่อปี พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีโครงการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยระบบเครือข่ายขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อให้โรงเรียนต้นแบบ มีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาโรงเรียนเครือข่ายในทุกด้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และโรงเรียน สาครพิทยาคมได้สมัครเข้าเป็นโรงเรียนเครือข่ายของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

พันธกิจ

1. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม
2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวหน้าวิทยาการ
3. ส่งเสริมความเป็นไทย

เป้าประสงค์

1. เป็นคนดี มีคุณธรรม
 - 1.1 นักเรียนมีค่านิยมพื้นฐาน 12 ประการ
 - 1.2 นักเรียนมีอัตลักษณ์ทางคุณธรรม
 - 1.3 นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. ก้าวทันวิทยาการ
 - 2.1 นักเรียนมีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐาน
 - 2.2 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
 - 2.3 นักเรียนสามารถสื่อสารได้ 2 ภาษา
 - 2.4 นักเรียนสามารถผลิตงานสร้างสรรค์ได้อย่างหลากหลาย
 - 2.5 นักเรียนมีจิตอาสาเพื่อสังคม

2.6 นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย

3. บนพื้นฐานความเป็นไทย

3.1 นักเรียนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 นักเรียนรักและมีส่วนร่วมปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

3.3 นักเรียนดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

3.1.4 โรงเรียนวัดสิงห์

วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนวัดสิงห์มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาโรงเรียน

"นตฺถิ ปญญาสมา อาภา " (แสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี)

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

โรงเรียนวัดสิงห์ก่อตั้งขึ้นโดยพระสมุห์เลื่อน อดีตเจ้าอาวาสวัดสิงห์สถิตย์พร้อมด้วยคณะกรรมการของวัด พ่อคำ คหบดีในอำเภอดงสิงห์ เป็นผู้ริเริ่มก่อสร้าง วางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2496 ณ บริเวณวัดสิงห์สถิตย์ ตำบลวัดสิงห์ อำเภอดงสิงห์ จังหวัดชัยนาท ก่อสร้างเสร็จเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2498 รวมเงินก่อสร้างทั้งสิ้น 351,945.68 บาท เปิดเรียนในปีการศึกษาแรก มีนักเรียนชาย 66 คน นักเรียนหญิง 22 คน นายสนั่น กองแพ ครูใหญ่โรงเรียนเทศบาลวัดสิงห์สถิตย์ รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่ ปี พ.ศ.2499 กรมวิสามัญศึกษาได้แต่งตั้งให้ นายสังวรณ สุขเสงี่ยม มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่ จากนั้นโรงเรียน วัดสิงห์ได้เจริญก้าวหน้ามาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปี พ.ศ.2514 จึงได้ย้ายโรงเรียนมาอยู่ที่แห่งใหม่จนถึงปัจจุบัน โดยพระครูวิชาญชัยคุณ เจ้าอาวาสวัดปากคลองมะขามเฒ่า ได้บริจาคที่ดิน จำนวน 53 ไร่ 2 งาน ในการก่อสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบของโรงเรียนวัดสิงห์เพราะสถานที่เดิมเนื้อที่ไม่เพียงพอ กับ ความเจริญเติบโตของโรงเรียน โรงเรียนวัดสิงห์เป็นโรงเรียน ประจำอำเภอ จัดการศึกษาแบบสหศึกษา เปิดทำการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อปี พ.ศ. 2521 เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนดีเด่น ได้รับรางวัล สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประเภทโรงเรียนดีเด่นของ กรมสามัญศึกษา วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 โอนไปสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดการเรียนเป็น 2 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 3 (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) และ ช่วงชั้นที่ 4 (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2548 โรงเรียนวัดสิงห์ได้ผ่านการประเมิน เป็นโรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนในฝัน ตามโครงการ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนในฝัน โดยมีนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกิจกรรม และนำเสนอผลงานโดยใช้ระบบ ICT

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานสากล
2. เสริมสร้างและปลูกฝังนักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความเป็นไทยและมีความพอเพียง
3. พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ
5. พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
อย่างมีคุณภาพ

เป้าประสงค์ (Goal)

1. ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานสากล
2. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความเป็นไทยและมีความพอเพียง
3. โรงเรียนมีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ครูเป็นครูมืออาชีพ
5. โรงเรียนพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดเป็น ทำเป็น
- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงามรักษความเป็นไทย
และท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้มีส่วน
เกี่ยวข้อง

3.1.5 โรงเรียนศรีสโมสรวิทยา

ปรัชญาโรงเรียน

รักษาศักดิ์ศรี มีคุณธรรม นำวิชาการ สืบสานงานพระราชดำริ

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

โรงเรียนศรีสโมสรวิทยา ตั้งอยู่ที่หมู่ 1 ตำบล กุดจอก กิ่งอำเภอนหนองมะโมง จังหวัด ชัยนาท โดย นายประสิทธิ์ จันทรศรี อดีตกำนันตำบลกุดจอก และ นางสาวเนียง ศรีรุณ ได้

มอบที่ดินให้เป็นสมบัติของโรงเรียนมีเนื้อที่ทั้งหมด 44 ไร่ 12 ตารางวา โดยมีอาณาเขต ดังนี้ ทิศเหนือ จรดกับ วัดศรีสโมสร ทิศใต้ จรดกับ บ้านทุ่งดินทราย ทิศตะวันออก จรดกับ บ้านหนองชุมสาย ทิศ ตะวันตก จรดกับ บ้านทุ่งโป่ง โรงเรียนศรีสโมสรวิทยาเป็นโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2520 ได้รับ อนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปิด ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา จัดสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2503 ได้เปิดเรียนเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2520 และถือว่าวันนี้เป็นวัน สถาปนาโรงเรียน โดยกรมสามัญได้แต่งตั้งให้ นายโกศล สุพรรณกุล ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ในปี การศึกษา 2538 ได้รับอนุมัติให้เปิดทำการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นปีแรก ปัจจุบันสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ทำ การเรียนการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4

3.1.6 โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม

วิสัยทัศน์

โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคมมุ่งจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อผลิตคนไทยที่ได้มาตรฐานสากล มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และ ทักษะชีวิตที่ ดีตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายในปี 2563

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เดิมเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชนชื่อ “โรงเรียนชยานุกิจวิทยา” ก่อตั้งโดยพระครูวินัยชยานุกิจ (หรั่ง สังข์อินทร์) เมื่อ พ.ศ.2482 ตั้งอยู่ที่วัดมะปราง หมู่ที่ 5 ตำบลโพนางคำออก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาทต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2522 ได้โอนมาเป็นโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2522 ใช้ชื่อใหม่ว่า “โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม” พ.ศ.๒๕๒๓ ได้ย้ายไปตั้งสถานที่แห่ง ใหม่ ณ ที่สาธารณะดอนยอ หมู่ที่ 6 ตำบลโพนางคำออก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เป็นโรงเรียน สหศึกษา จัดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2503 ปัจจุบันเปิดสอนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (ปรับปรุง 2560) เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6

พันธกิจ

1. จัดการเรียนการสอนด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักตนเอง มีสุนทรียด้านศิลปะดนตรี มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์และพัฒนาทักษะทางด้านกีฬา
3. ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษามัธยมศึกษาเพื่ออาชีพโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินชีวิต
4. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี ในการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และเกิดประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ และภาษาที่ ๓ (วิทยาการคำนวณ)
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา
7. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยรูปแบบที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

1. มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
2. เสริมสร้างผู้เรียนให้มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ มีการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา มีสุนทรียภาพด้านศิลปะดนตรี
3. ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความเข้มแข็งในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้และภาษาต่างประเทศของประเทศในประชาคมอาเซียนอีก ๑ ภาษา

5. นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนจากโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระ

6. นักเรียนมีจิตสาธารณะ

3.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต

ธรรมจักร

โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร เป็นหนึ่งในเครือข่ายโรงเรียนส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาร่วมกันดังนี้

วิสัยทัศน์

ศูนย์กลางพัฒนาและยกระดับคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดชัยนาท
สู่สากล

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดชัยนาทอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
2. เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาทที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
3. ระดมทรัพยากรและประสานความร่วมมือจากหน่วยงาน องค์กร ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทสู่สากลอย่างยั่งยืน
4. เป็นศูนย์กลางระบบสารสนเทศทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดชัยนาท ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐานและเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนพัฒนาระบบการบริหารจัดการเครือข่ายให้มีประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และคุณภาพ

ยุทธศาสตร์

1. ประสานความร่วมมือ ร่วมปรึกษาหารือจากกรรมการบริหารเครือข่ายฯ และหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
2. ปลุกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามศาสตร์พระราชา
3. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

4. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามแนวทางกระจายอำนาจทางการศึกษา หลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
5. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มุ่งสู่การเป็นพลเมืองไทย 4.0
6. พัฒนาระบบสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะประโยชน์ทางด้านการพัฒนาสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษาและมาตรฐานการศึกษา

3.3 การบริหารวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาท

โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร หนึ่งในสหวิทยาเขตโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ดำเนินการบริหารวิชาการโดยยึดตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552 (ปรับปรุง พ.ศ.2560) โดยมาตรฐานการปฏิบัติงานมีเนื้อหาสาระครอบคลุมกลไกการบริหารโรงเรียนตามขอบข่ายและภารกิจ การบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการ ภายในการบริหารจัดการมัธยมศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา 7 ภารกิจ ดังนี้

- 1) การวางแผนงานวิชาการ
- 2) การบริหารงานวิชาการ
- 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 4) การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
- 5) การวัด ประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน
- 6) การแนะแนวการศึกษา
- 7) การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

ทั้งนี้ โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท จำนวน 13 โรงเรียน ได้ผ่านการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา ข้อมูล วันที่ 10 มิถุนายน 2560 โดยสรุปภาพรวมผลการประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนโรงเรียนตามระดับคุณภาพมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านวิชาการ

รายการ	ระดับมาตรฐาน					ไม่มีการปฏิบัติ
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนงานวิชาการ						
1.1 การรวบรวมข้อมูลและการจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ	7	2	4	0	0	
1.2 การทำแผนงานวิชาการ	5	6	2	0	0	
1.3 การทำสารสนเทศงานวิชาการ	5	4	3	1	0	0
1.4 การจัดการรับนักเรียน	8	4	1	0	0	0
2. การบริหารงานวิชาการ						
2.1 การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ	6	4	3	0	0	0
2.2 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	8	2	2	1	0	0
2.3 การพัฒนาหลักสูตรความสามารถพิเศษนักเรียน	3	6	2	1	1	0
2.4 การจัดกลุ่มการเรียนรู้	6	3	3	1	0	0
2.5 การจัดตารางสอน/ตารางเรียนและจัดครูเข้าสอน	8	2	3	0	0	0
2.6 การนิเทศภายใน	6	3	3	1	0	0
2.7 การจัดครูสอนแทน	5	6	2	0	0	0
2.8 การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ	4	7	2	0	0	0
2.9 การบริหารจัดการทดสอบระดับชาติ	5	6	2	0	0	0
2.10 การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาการ	3	4	5	1	0	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ระดับมาตรฐาน					ไม่มีการปฏิบัติ
	5	4	3	2	1	
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
3.1 การจัดทำ การใช้แผนการจัดการเรียนรู้	7	3	3	0	0	0
3.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้	4	6	3	0	0	0
3.3 การจัดหา จัดทำ และพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้	1	9	3	0	0	0
3.4 การจัดหาแหล่งเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้	2	7	3	1	0	0
3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม	4	5	4	0	0	0
3.6 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา	6	4	2	1	0	0
3.7 การจัดการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	4	6	3	0	0	0
3.8 การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษผู้เรียน	5	5	3	0	0	0
4. การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ						
4.1 การพัฒนาครูด้านวิชาการ	5	6	2	0	0	0
4.2 การส่งเสริมพัฒนาครูใหม่	6	5	2	0	0	0
4.3 การจัดบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน	3	6	4	0	0	0
4.4 การส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	2	4	7	0	0	0
4.5 การส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้	5	4	4	0	0	0
5. การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน						
5.1 การดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียน	8	2	3	0	0	0
5.2 การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือวัดผลการเรียน	6	4	3	0	0	0
5.3 การจัดให้มีเอกสารและแบบฟอร์มเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน	9	2	2	0	0	0
5.4 การดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียน	11	0	2	0	0	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ระดับมาตรฐาน					ไม่มีการปฏิบัติ
	5	4	3	2	1	
5. การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน						
5.5 การดำเนินการเกี่ยวกับงานทะเบียนนักเรียน	10	0	2	1	0	0
6. การแนะแนวการศึกษา						
6.1 การบริการจัดการงานแนะแนว	5	5	2	1	0	0
6.2 การให้บริการแนะแนว	5	3	4	0	1	0
7. การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ						
7.1 การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ	0	9	3	1	0	0
7.2 การประเมินผลในด้านคุณภาพนักเรียน	2	6	5	0	0	0
สรุปผลการประเมินด้านที่ 2 (จากฐานนิยมนำแนกรายโรงเรียน)	6	4	3	0	0	0

จากตารางที่ 4 พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท มีผลการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านวิชาการอยู่ในระดับ 5 (ดีมาก) จำนวน 6 โรงเรียน ระดับ 4 (ดี) จำนวน 4 โรงเรียน และระดับ 3 (ปานกลาง) จำนวน 3 โรงเรียน ทั้งนี้พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาฯ ได้ดำเนินการบริหารวิชาการโดยยึดตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552 (ปรับปรุง พ.ศ.2560) ครบทั้ง 7 ภารกิจที่กำหนด

ทั้งนี้โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร หนึ่งในสหวิทยาเขตโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทขึ้น เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดให้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้แก่สถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อราชการอย่างยั่งยืน โดยมียุทธศาสตร์ร่วมกัน คือ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ อีกทั้งยังมีพันธกิจร่วมกันในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยนาท

ตอนที่ 4 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ

ละเอียต แจ่มจันทร์ และคณะ (2562) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาซอร์ฟสกีลของนักศึกษาพยาบาล: การเรียนรู้จากเครือข่ายความร่วมมือประกันคุณภาพการศึกษา การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อถอดบทเรียนการสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อตนเอง จากประสบการณ์เรียนรู้นอกห้องเรียนของนักศึกษา จากกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่นในชุมชน โดยมีขอบเขตเนื้อหาเรื่อง การทบทวน สาระสำคัญของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต ทักษะด้านเก่งคน การพัฒนา Soft skills ในสาขาพยาบาลศาสตร์ กิจกรรมการเรียนรู้นอก ห้องเรียน ผลการสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อตนเองและการสรุปแนวคิดต่อสถาบัน เป็นการนำประสบการณ์เรียนรู้นอกห้องเรียนของนักศึกษา 80 คน จากคณะพยาบาลศาสตร์ ภาควิชาเอกชนสี่แห่ง จากกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่นในชุมชน เครือข่ายความร่วมมือประกัน คุณภาพการศึกษา ผลวิเคราะห์การสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อตนเอง พบว่านักศึกษาได้เรียนรู้ สาระสำคัญ เรื่อง การนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง การแก้ปัญหา การสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ การทำงานเป็นทีม เข้าใจปัญหาของชุมชนและภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนช่วยลดปัญหาสังคม มั่นใจในคุณค่า วิชาชีพ ดังนั้นการพัฒนา Soft Skills แก่นักศึกษา ซึ่งเป็นความท้าทายของสถาบันคือ คือ ความเข้าใจ สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ประเทศต้องการในอนาคต ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์จากผู้บริหารในเชิงนโยบาย และจากอาจารย์ในการออกแบบพื้นที่การเรียนรู้ นอกห้องเรียน ทักษะด้านเก่งคนในสาขาพยาบาลศาสตร์ มีแบบแผนอยู่แล้วในแต่ละสถาบัน จึงจำเป็นต้องมีการทบทวนคำอธิบาย Soft Skills เพื่อปรับภาพลักษณ์นักศึกษาและบัณฑิตให้แสดง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สังคมประเทศต้องการ ซึ่งเป็นภารกิจที่ทำทนายแนวคิดใหม่ สองระดับ คือ ระดับผู้บริหารในเชิงนโยบายและ ระดับอาจารย์ในการออกแบบพื้นที่การเรียนรู้ นอกห้องเรียน ซึ่งสถาบันสามารถออกแบบวิธีการเรียนรู้ได้ในหมวดวิชาชีพ รายวิชาการ พยาบาลที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน หรือหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ที่มีการเรียนแบบบูรณาการอยู่แล้ว รวมทั้ง หมวดวิชาเลือกที่สามารถสร้าง รายวิชาที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะบัณฑิตที่สถาบันต้องการสร้างให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย

สุพรรณิการ์ ชนะนิล และคณะ (2563) ศึกษา เรื่อง การสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะ Soft Skills ด้านบุคลิกภาพและ ศิลปะการพูดของนักศึกษาครูในศตวรรษที่ 21 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะ Soft Skills ด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูดของนักศึกษาครูในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัด

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาทักษะ Soft Skills ด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูดของนักศึกษาครูในศตวรรษที่ 21 3) เพื่อศึกษาผลการสะท้อนตนเองของนักศึกษาด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูด เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ระยะเวลาที่ทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาครู จำนวน 130 คนที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2561 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจการพัฒนาทักษะ Soft Skills ด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูด 2) แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ 3) แบบสะท้อนตนเองของนักศึกษาด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูด สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะ Soft Skills ด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูด คิดเป็นร้อยละ 87.97 มีความรู้ความเข้าใจในระดับดีเยี่ยม 2) ความพึงพอใจในการจัดโครงการการพัฒนาทักษะ Soft Skills ด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูดของนักศึกษาครูในศตวรรษที่ 21 มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจด้านวิทยากรและด้านการนำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3) ผลการสะท้อนตนเองของนักศึกษาด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูด พบว่า นักศึกษาสามารถ บอกบุคลิกภาพที่ดีของตนเอง บุคลิกภาพที่ต้องปรับปรุงของตนเองได้ และความรู้สึกที่มีต่อการเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นไปในเชิงบวก

นภัสสร รุ่งเรือง และ พบชัย งามสกุลรุ่งโรจน์ (2563) ศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพของการสอนแบบเพื่อน ช่วยเพื่อนในการจัดการเรียนการสอน ด้านจุลชีววิทยาทางการแพทย์ที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้าน Soft Skills ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตแพทย์ศิริราช คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดการเรียนการสอนด้านจุลชีววิทยาทางการแพทย์ ที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้าน Soft Skills ตาม Siriraj Outcomes ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 314 คน ที่ต้องมีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนผ่านกิจกรรมการนำเสนอหน้าชั้น ใน 6 รายวิชา โดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 5-6 คน ต่อ 1 case และมีการประเมิน soft skills ตาม Siriraj Outcomes 2 ประเด็น ได้แก่ 1) การเข้าถึงข้อมูล และการใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการสื่อสารและร่วมมือกับผู้อื่น ประเมินโดยอาจารย์ผู้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินการนำเสนอ และใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test โดย

ประเมิน สองครั้ง ในการนำเสนอวันแรกและการนำเสนอวันสุดท้าย ผลการศึกษา พบว่า คะแนนการนำเสนอวันสุดท้าย อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 36.13 และ S.D. เท่ากับ 1.26) และ มีคะแนนการนำเสนอของวันสุดท้ายสูงกว่าวันแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านพบว่า คะแนนการนำเสนอของวันสุดท้ายสูงกว่าวันแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสไลด์เรียบร้อย อ่านตามง่าย การนำเสนอเป็นหนึ่งเดียวกัน และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการตอบคำถามอย่างมีวิจารณญาณ จะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในการจัดการเรียนการสอนด้านจุลชีววิทยาทางการแพทย์ ที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้าน soft skills ตาม Siriraj Outcomes สูงขึ้น

บุษกร วัฒนบุตร (2563) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา Soft Skills ของเยาวชนไทยในศตวรรษที่ 21 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับ Soft Skills ของเยาวชนไทย 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา Soft Skills ของเยาวชนไทยในศตวรรษที่ 21 และ 3) ศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา Soft Skills ของเยาวชนไทยในศตวรรษที่ 21 เป็น การวิจัยแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การสำรวจจากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษาในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 358 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเพื่อการวิจัยผ่านการ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่ง โครงสร้าง จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน เพื่อสำหรับการหาลักษณะร่วม และข้อสรุปร่วม ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับ Soft Skills ของเยาวชนไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 และเพศหญิง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 ระดับ การศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 3 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 โดยที่ระดับ Soft Skills ของเยาวชนไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา Soft Skills ของเยาวชน ไทยใน ศตวรรษที่ 21 มีลักษณะที่เป็นปัจจัยที่ในการพัฒนาทั้งทางด้านกาย ด้านอารมณ์ ด้านปัญญา และ ด้านการบริหารจิต ให้รู้และเข้าใจตามความเป็นจริง เพื่อสร้างทักษะที่ติดตัวไป แม้จะเปลี่ยนไป ประกอบอาชีพอื่น ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่จะอยู่ในตัว เพื่อที่จะมั่นใจว่าสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีใน สังคม และ 3) ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา Soft Skills ของเยาวชนไทยในศตวรรษที่จะเกิด จาก การถ่ายทอดและพัฒนาของคณาจารย์ เยาวชนที่จะเข้ารับการพัฒนา Soft Skills ไม่ตระหนัก สนใจ การสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

European Commission (2013) ศึกษา เรื่อง Skills shortages and labor migration in the field of information and communication technology in India, Indonesia and Thailand กล่าวว่า soft skill มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด กับการมีงานทำโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษารุ่นใหม่ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ตามเอกสารเหล่านี้ บริษัทต่าง ๆ ต้องการพนักงานที่มีทักษะมากขึ้น จึงควรให้โอกาสแก่เยาวชน ในการพัฒนาทักษะ เช่น ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการเผชิญปัญหา (เช่น ความสามารถในการจัดการกับปัญหาด้วยวิธีที่สร้างสรรค์) การเรียนรู้ที่จะเรียนรู้และ ทักษะอื่น ๆ (เช่น ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสื่อสารอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ การปรับตัวให้เข้ากับเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหา การจัดการความขัดแย้ง การแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ที่ซับซ้อนหรือตึงเครียด เป็นต้น) ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จ ในการเปลี่ยนผ่านช่วงการศึกษาเต็มเวลา และการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

Clarke (2017) กล่าวว่า หนึ่งในข้อถกเถียง ที่มีการอภิปรายและถกเถียงกันมากที่สุดในวรรณกรรมปัจจุบัน เกี่ยวกับการจัดการการศึกษา เกี่ยวข้องกับคุณภาพของบัณฑิต และการขาดทักษะ soft skills ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญในตลาดแรงงานในปัจจุบัน และจำเป็นต่อการเพิ่มความสามารถในการจ้างงานรายบุคคล เป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่า เพื่อให้ได้มาซึ่งความได้เปรียบในการสมัครงาน ผู้สำเร็จการศึกษาจำเป็นต้องพัฒนา และได้รับการผสมผสานระหว่างทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะวิชาและ Soft skills

Schulz Bernd (2008) ศึกษาเรื่อง The Importance of Soft Skills: Education beyond academic knowledge กล่าวว่าขั้นตอนแรกในการพัฒนา soft skills ของนักเรียน คือการสร้างความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของ soft skills ประโยชน์ที่จะได้รับ และผลเสียที่ตามมา หากขาดตกบกพร่องในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตามบ่อยครั้งที่หลักสูตร มีการสอน hard skills มากเกินไป ทำให้แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะเพิ่ม หรือทดแทนหลักสูตร นอกจากนี้ อาจารย์คนอื่น ๆ อาจไม่รู้ถึงความสำคัญของ soft skills และด้วยเหตุนี้จึงไม่สนับสนุนหลักสูตรเฉพาะในเรื่องนี้ วิธีที่ดี ในการนำเสนอการฝึก soft skills ให้กับนักเรียน คือ การฝังไว้ในการสอน วิธีนี้ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรของโปรแกรม การเปลี่ยนแปลงนี้จะสะท้อนให้เห็นในวิธีการสอนของอาจารย์แทน

Birgili (2015) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง Creative and Critical Thinking Skills in problem-based Learning Environments พบว่า การคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณนั้น สามารถเสริมสร้างได้ผ่านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based Learning) ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติในการ

แก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ค้นพบแนวคิดหรือความรู้ใหม่ ๆ ที่จะนำไปสู่การสร้างและผลิตนวัตกรรมได้

Jamal Raiyn (2016) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยภาพมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ ครู นักเรียน และกระบวนการเรียนรู้ ครูมีบทบาทหน้าที่ ฝึติดิตตามกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงมากที่สุด ผู้วิจัยใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนำไปสู่การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียนและพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยออกแบบเป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีหัวหน้ากลุ่ม ผู้สอนจะสังเกตพฤติกรรมจากการที่หัวหน้ากลุ่มสามารถกระตุ้นคนในกลุ่มให้ร่วมมือกันทำงานร่วมกัน การให้คะแนนผู้เรียนที่มีทักษะการคิดขั้นสูงนั้นคือ คนที่สามารถพาทีมทำงานให้สำเร็จไปในทิศทางบวก ดังนั้นผู้เรียนที่มีทักษะการคิดขั้นสูง จะมีทักษะที่จำเป็นในการแก้ปัญหา คือ การวิเคราะห์และการสร้างสรรค์ เพราะการวิเคราะห์จะใช้การคิดพิจารณา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ประกอบไปด้วย การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ การระบุความแตกต่าง การประเมิน และการเลือก ส่วนทักษะการคิดสร้างสรรค์ ประกอบไปด้วย การระบุปัญหา ประสิทธิภาพ ความยืดหยุ่นการริเริ่ม และการขยายความคิด

4.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ

กมลวรรณ เครือนิล (2561) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนพญาไทเพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียน พบว่าสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารวิชาการตามแนวคิดการส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดและด้านการวัดและประเมินผลมีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำสุด และนำเสนอแนวทาง 3 แนวทาง ได้แก่ 1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา 2) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา 3) พัฒนาการวัดและประเมินผล ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา

เจนเนตร ประเสริฐวิทย์ (2560) ได้ทำการวิจัย แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนจิตรลดาตามแนวคิดการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) และมาก ($\bar{X} = 4.45$) ตามลำดับ โดยด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.372$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.354$) และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} =$

0.341) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนจิตรลดาตามแนวคิดการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน มีทั้งหมด 9 แนวทาง โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นตามลำดับ ดังนี้ (1) การพัฒนาการวัดและประเมินผล 2 แนวทาง คือการวัดและประเมินผลที่เน้นความคิดยืดหยุ่นด้วยการระดมพลังสมอง และเน้นความคิดริเริ่มด้วยการลงมือทำและเทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์ (2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 6 แนวทาง คือ จัดบรรยากาศที่เน้นความคิดคล่องด้วยเทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์ เน้นความคิดคล่องและความคิดละเอียดลออด้วยการระดมพลังสมอง เน้นความคิดคล่องด้วยการลงมือทำ จัดกิจกรรมที่เน้นความคิดละเอียดลออด้วยการระดมพลังสมอง เน้นความคิดริเริ่มด้วยเทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์ และเน้นความคิดละเอียดลออด้วยการลงมือทำ และ (3) การพัฒนาหลักสูตร 1 แนวทาง คือ หลักสูตรเน้นความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดละเอียดลออ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้ (1) ทำให้การศึกษา ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ (2) ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (3) หลักสูตรเปรียบเสมือนแบบแปลนของการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรจึงเป็นเหมือนแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้นักเรียน ได้มีความรู้ ทักษะ และความประพฤติที่ดี

พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ (2560) ได้ทำการวิจัย แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลางและระดับมาก โดยด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ

มนรัตน์ แก้วเกิด (2560) ได้ทำการวิจัย กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สูงสุดของการบริหารวิชาการ ในขณะที่ด้านความฉลาดทางอารมณ์ดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สูงสุดของแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล และกลยุทธ์การ

บริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะความเป็นพลเมืองดิจิทัลด้านความปลอดภัยทางดิจิทัลและการมีส่วนร่วมทางดิจิทัล (2) ปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัลและการมีส่วนร่วมทางดิจิทัล (3) ปฏิรูปเครื่องมือการวัดและประเมินผลความเป็นพลเมืองดิจิทัลด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล ความฉลาดรู้ดิจิทัล และการมีส่วนร่วมทางดิจิทัล

ศศิธร บัวทอง (2560) ได้เสนอบทความวิจัยเรื่องการวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยนำเสนอแนวคิดว่าการวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนของนักเรียนเป็นพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์กับการเรียนการสอนเน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็น ผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบททั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนหรือสถานที่อื่น ๆ นอกโรงเรียนโดยครูไม่ได้จัดสถานการณ์ ต้องบูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างแนบเนียนและเหมาะสม

สารินทร์ เอี่ยมครอง (2561) ได้ทำการศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จากผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท พบว่าปัญหาทางการบริหารวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาทโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับสูงสุด คือ ด้านการจัดการหลักสูตร และอันดับต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ส่วนแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการจัดการหลักสูตร สถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและสอบถามความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนในชุมชนและท้องถิ่น 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผู้เรียนตามคู่มือและนโยบายที่กำหนดและนำผลการวิเคราะห์มาจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม 3) ด้านการวัดผลประเมินผล สถานศึกษาควรจัดทำระเบียบข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา ประชุมชี้แจงให้ครูทุกคนมีความเข้าใจเรื่องของการวัดผลประเมินผล และส่งเสริมให้ครูมีการวัดผลประเมินผลอย่างหลากหลาย 4) ด้านการนิเทศการศึกษา สถานศึกษาควรจัดทำเอกสารคู่มือการนิเทศของสถานศึกษา มีการศึกษาดูงานด้านระบบการนิเทศภายใน และกำหนดหลักเกณฑ์ปฏิทินในการนิเทศอย่างชัดเจน 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรแต่งตั้ง

คณะทำงานเพื่อรับผิดชอบงานวิจัยของสถานศึกษากำหนดนโยบายการทาวิจัยในชั้นเรียน และมีการติดตาม ตรวจสอบสรุปผล รายงานการทาวิจัยในชั้นเรียนให้ผู้บริหารทราบ 6) ด้านการพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สถานศึกษาควรจัดทำโครงการสนับสนุนให้ครูจัดหาและผลิตสื่อ นวัตกรรม และครูผู้สอนควรจัดการผลิต และใช้สื่อ นวัตกรรมให้ตรงตามจุดประสงค์ 7) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และดำเนินงานตามปฏิทินของการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ตรวจสอบประเมินผลระบบประกันคุณภาพการศึกษาและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่าง ต่อเนื่อง

เรวัตร อยู่เกิด (2563) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) การพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และ การวัดและประเมินผล ตามลำดับ ซึ่งองค์ประกอบทักษะทางพฤติกรรมที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความมั่นคงทางอารมณ์ 2) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม โดยนำเสนอตามลำดับความต้องการจำเป็น 3 อันดับ มีทั้งหมด 3 แนวทาง ดังนี้ (1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (2) พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (3) พัฒนาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทักษะทางพฤติกรรมด้านความมั่นคงทางอารมณ์

ปิยะพงศ์ โชติพันธุ์ (2556) ได้กล่าวถึงทักษะการคิดขั้นสูงมีขั้นตอนหลายขั้นและต้องอาศัยทักษะการสื่อความหมายและทักษะการคิดที่เป็นแกนหลายๆ ทักษะในแต่ละขั้น การที่บุคคลจะมีทักษะการคิดขั้นสูงต้องได้ รับการฝึกฝนทักษะพื้นฐานด้านต่าง1 จนมีความชำนาญพอสมควรแล้ว ทักษะพื้นฐานที่กล่าวถึงประกอบด้วย การคิดริเริ่ม สร้างสรรค์การคิดอย่างมี วิจารณญาณ การคิดตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์การคิดเลียนแบบอริยสัจ 4 ประกอบด้วย ส่วนที่เป็นเนื้อหาซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นความจริงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของทุกคนและส่วนที่เป็นวิธีการแห่ง ปัญญา) การคิดทางคณิตศาสตร์การคิดทางบริหารและการจัดการ การคิดเชิงกลยุทธ์การคิดเชิงอนาคต การคิดเชิงสังเคราะห์การคิดเชิงมนทัศน์ การคิดเชิงประยุกต์และการคิดเชิงระบบ

วิลาวรรณ ปั่นหุ่น (2558) ได้ทำการวิจัยการนำรูปแบบการจัดการจัดการการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงเรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ โดยใช้หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาตามแนวคิดทางการศึกษาของ ทิศนา แคมมณี (2553) มาผสมผสาน ได้แก่ 1) การสรรค์สร้างความรู้ (constructivism) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นได้ด้วยตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปเรื่อย โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในของตัวบุคคลและการรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวซึ่งการรับรู้นี้จะแตกต่างกันตามศักยภาพของแต่ละบุคคล 2) แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning) แนวคิดนี้มุ่งเน้นที่การเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยใช้หลักของการร่วมมือกัน 3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียน (Learning Readiness) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่า ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมในการเรียนก่อนจึงจะสามารถเรียนรู้และรับรู้ได้เต็มที่ 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) แนวคิดนี้เชื่อว่าการเรียนรู้ที่ยั่งยืนที่สุดนั้นจะต้องมุ่งเน้นที่การเรียนรู้ทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ เนื่องจากจะได้สามารถนำทักษะวิธีการต่าง ๆ ไปใช้ในการแสวงหาข้อมูลความรู้ไปใช้ได้ทุกสถานการณ์ 5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่า ผู้เรียนจะสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องอาศัยการฝึกฝนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของปัญหาในสถานการณ์นั้นและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม จากหลักการดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ สร้างกระบวนการคิดด้วยตนเอง มีส่วนร่วมทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ผู้เรียนสามารถพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดขั้นสูงในด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าในสาระเศรษฐศาสตร์ให้สูงขึ้นอีกด้วย

ดวงจันทร์ แก้วกพาน (2562) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง โดยมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง การเรียนรู้จริงตามเป้าหมาย 4H ได้แก่ กิจกรรมมุ่งเน้นสมอง (Head) กิจกรรมมุ่งพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมมุ่งพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) และกิจกรรมมุ่งพัฒนาสุขภาพ (Health) เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ หาเหตุผลในการแก้ปัญหา และร่วมกันสร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้ประเภทนี้จะมุ่งเน้นกิจกรรม การลงมือปฏิบัติ โดยใช้สื่อเทคโนโลยีเข้าบูรณาการใช้ร่วมกัน ที่เรียกว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning Kanchana Boonphak and Papaikan Innoi ผู้สอนสามารถแทรกการฝึกทักษะการคิดไปในทุกขั้นตอนของวิธีการสอน รูปแบบการสอน กระบวนการและเทคนิคการสอน ซึ่งเน้นการคิด วิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้น Active Learning

สง่า วงศ์ไชย (2562) ได้ทำการวิจัยการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนที่มีทักษะการคิดขั้นสูงจะสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์และตัดสินใจข้อมูลที่หลากหลาย และสรุปเป็นองค์ความรู้ เพื่อนำไปใช้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้โดยใช้แหล่งการเรียนรู้เป็นฐาน (resources-based learning) เริ่มจาก 1) เลือกหัวข้อ 2) วางแผนและแก้ปัญหา 3) สืบค้นและรวบรวม 4) วิเคราะห์และไตร่ตรอง และ 5) สรุปผลและนำเสนอ ข้อมูลการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังกล่าวจะช่วยพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงให้กับผู้เรียนได้ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สังเกต รวบรวม วิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปไตร่ตรองและตัดสินใจข้อมูลก่อนจะนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของแหล่งการเรียนรู้โดยเฉพาะแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นและชุมชน เพื่ออนุรักษ์และรักษาไว้เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของคนไทยให้สืบไป

จิรัชพรรณ ขาญช่าง (2563) ได้ทำการวิจัยการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสู่การปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของหลายวิชาเข้าด้วยกัน ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาเทคโนโลยี วิชาวิศวกรรมศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์ และ แบ่งการจัดการเรียนการสอนจำแนกตามจำนวนผู้สอน เช่น แบ่งผู้สอนคนเดียว ผู้สอนแบบคู่ขนาน และผู้สอนเป็นทีม ซึ่งบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือสหวิทยาการ และการบูรณาการแบบสอดแทรกหรือพหุวิทยาการ ซึ่งการสอนแบบบูรณาการที่กล่าวมานั้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงวิเคราะห์แยกแยะความสัมพันธ์ของแต่ละเนื้อหาสาระได้ และพัฒนาไปสู่ทักษะการคิดขั้นสูงต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบบรรยาย (Descriptive Research Method) โดยมีขั้นตอนการวิจัย 2 ขั้นตอน ตามรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ

ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ

การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ จากการสอบถามความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะ เพื่อให้ได้ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการ และจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักกะตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยมีการ ออกแบบการวิจัย ดังนี้

1.1 ประชากร และผู้ให้ข้อมูล

1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตธรรมจักร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ซึ่งประกอบด้วย 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม โรงเรียนอุลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์ โรงเรียนสาครพิทยาคม โรงเรียนวัดสิงห์ โรงเรียนศรีสโมสรวิทยา และ โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม

1.1.2 ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และครู โดยแบ่งเป็น ผู้อำนวยการ จำนวน 6 คน รองผู้อำนวยการ จำนวน 7 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 48 คน และครู จำนวน 101 คน รวมทั้งสิ้น 162 คน

การสุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล คือ การสุ่มตัวอย่าง โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยกำหนดขนาดของตัวอย่าง ด้วยวิธีการของ Krejcie and Morgan (1970) โดยระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 กำหนดขนาดตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล และคำนวณขนาดตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูลของแต่ละโรงเรียนตามสัดส่วนของจำนวนผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ และครูในโรงเรียนได้ขนาดตัวอย่างที่ต้องเก็บเป็นจำนวน 160 คน หลังจากนั้นนำขนาดตัวอย่างที่ได้ในแต่ละโรงเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามสัดส่วนของจำนวนคนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม เก็บตัวอย่างหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ได้เพียง 6 กลุ่มสาระฯ ผู้วิจัยจึงขอเพิ่มตัวอย่างเพื่อให้เก็บหัวหน้ากลุ่มสาระได้ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระ จึงเก็บตัวอย่างทั้งหมด 162 คน โดยแสดงรายละเอียดจำแนกตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนผู้บริหาร ครูของแต่ละโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร และจำนวนตัวอย่างตามสัดส่วนที่ต้องเก็บข้อมูล

โรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)			รวม	จำนวนตัวอย่าง (คน)				รวม
	ผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการ	ครู		ผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการ	หัวหน้ากลุ่มสาระฯ	ครู	
1. โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม	1	4	134	139	1	4	8	69	82
2. โรงเรียนอุลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์	1	1	37	39	1	1	8	13	23
3. โรงเรียนวัดสิงห์	1	1	36	38	1	1	8	13	23
4. โรงเรียนสาครพิทยาคม	1	1	24	26	1	1	8	5	15
5. โรงเรียนศรีสโมสรวิทยา	1	0	16	17	1	0	8	1	10
6. โรงเรียนชยานุกิจพิทยาคม	1	0	11	12	1	0	8	0	9
รวม	6	7	258	271	6	7	48	101	162

1.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

1.2.2 การสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ แนวคิดจรณทักษะ การบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร และวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างข้อความ/ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามให้มีความชัดเจน ครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย

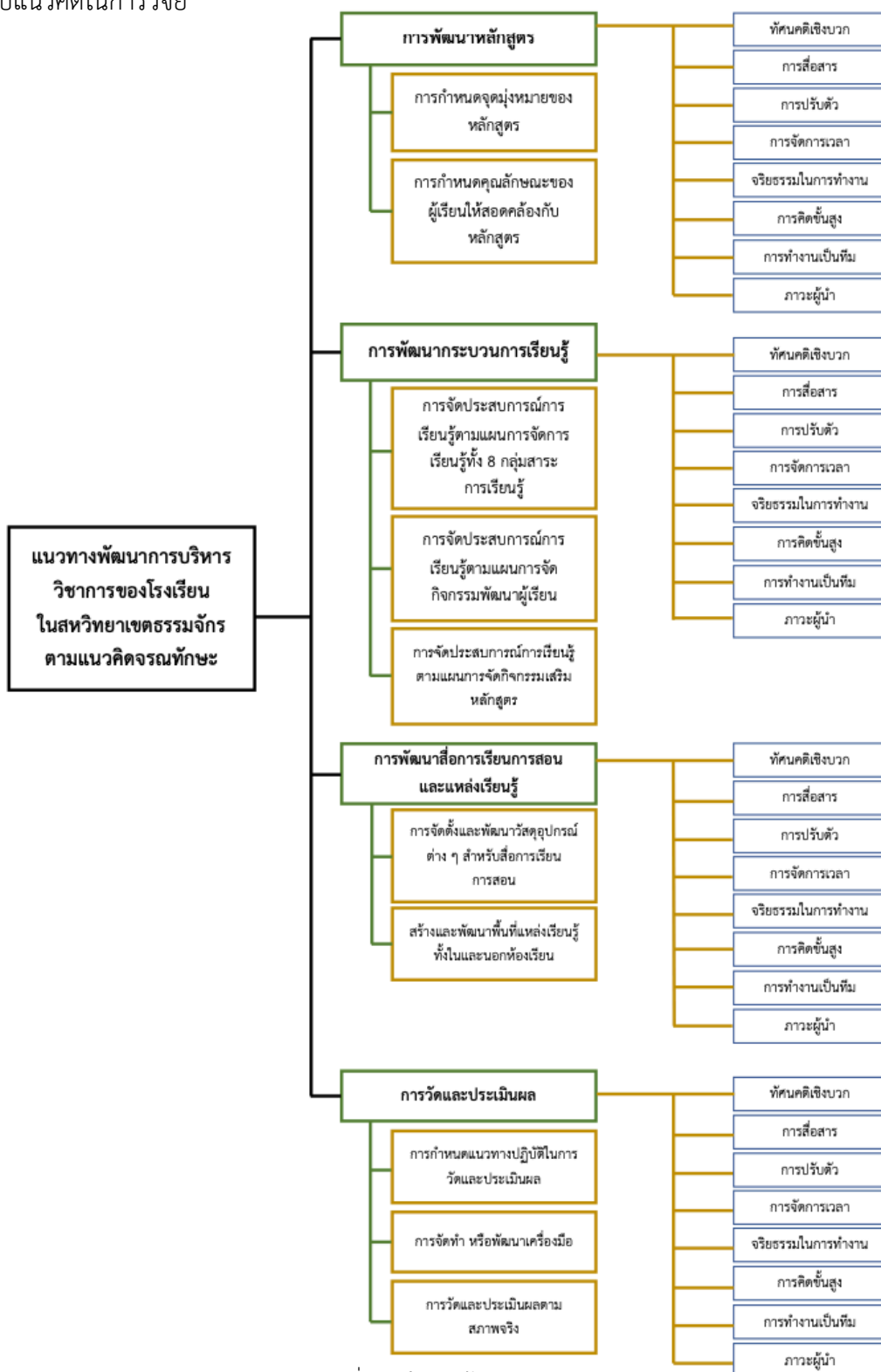
3) ออกแบบ และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ทำงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรณทักษะ มีลักษณะเป็นแบบตอบสนองคู่ และเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด

4) ดำเนินการสร้างข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามให้ชัดเจนและครอบคลุมกับ
กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 2 ผังโครงสร้างแบบสอบถาม

5) กำหนดแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมายของเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

6) ออกแบบและสร้างแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง และเนื้อหาของแบบสอบถามฯ กำหนดความตรงเชิงโครงสร้าง และเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องและสามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องและสามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องและไม่สามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์

7) นำแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง และเนื้อหา แบบพร้อมแบบสอบถาม เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไข

8) หลังจากแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว นำแบบสอบถาม และแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง และเนื้อหา เสนอผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าข้อคำถามนั้นผ่านเกณฑ์

จากผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง และเนื้อหา พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ดังนั้น สรุปได้ว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

9) ปรับปรุง และแก้ไขข้อคำถามภายในแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำแบบสอบถามทดสอบหาค่าความเที่ยง โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ผลการตรวจสอบ พบว่า ข้อคำถามสภาพปัจจุบันมีค่าเท่ากับ 0.97 และสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเท่ากับ 0.99 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.98 อยู่ในระดับดีมาก หมายถึงแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

10) นำเสนอแบบสอบถาม ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ในการเก็บข้อมูล

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากสาขาวิชา เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการเก็บข้อมูลวิจัยจากผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียน สหวิทยาเขตธรรมจักร

1.3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ เสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรด้วยตนเอง

1.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล โดยนำส่ง และเก็บเอกสารด้วยตนเองที่โรงเรียน ระหว่างวันที่ 21 มีนาคม – 4 เมษายน พ.ศ. 2565

1.3.4 ผู้วิจัยติดตามการตอบ และเก็บรวบรวมเอกแบบสอบถามคืนทั้งหมด พร้อมทั้งนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีอัตราการตอบกลับจำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้ ตัวอย่างผู้อำนวยการ จำนวน 6 ท่าน ตอบกลับจำนวน 6 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100 รองผู้อำนวยการ จำนวน 7 ท่าน ตอบกลับจำนวน 7 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 48 ท่าน ตอบกลับจำนวน 48 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100 และครู จำนวน 101 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรณทัชชะ ด้วยข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้

1.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1) ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยาย

2) ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์แปล

ความหมายของค่าเฉลี่ยการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ทั้ง 5 ระดับ (John W. Best, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยาย

3) ตอนที่ 3 ขอบคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ โดยแยกเป็นรายด้านตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

1.4.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาวัชระ แล้วเรียงลำดับของค่าเฉลี่ย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยาย ซึ่งมีสูตรการคำนวณหาดัชนี PNI_{modified} (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (I)} - \text{ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D)}}{\text{ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D)}}$$

สำหรับการวิจัยนี้พิจารณาความต้องการจำเป็น โดยจัดลำดับความสำคัญจากค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ใช้การเรียงค่าดัชนี PNI_{Modified} จากมากไปหาน้อย ค่าดัชนีที่มีค่ามากแปลว่ามีความต้องการจำเป็นสูงที่ต้องได้รับความสนใจพัฒนามากกว่าดัชนีที่มีค่าน้อยกว่า โดยตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่าความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 ถือว่ามีความต้องการจำเป็นพัฒนา และความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} เท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ถือว่ามีความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ IOC ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS และการหาดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต

ธรรมชาติ ตามแนวคิดจรรยาวัตร

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาจากสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมชาติ ตามแนวคิดจรรยาวัตร มาจัดกระทำในขั้นตอนที่ 2 ดังนี้ขั้นตอนดังนี้

2.1 การยก (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต

ธรรมชาติ ตามแนวคิดจรรยาวัตร

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมชาติ ตามแนวคิดจรรยาวัตร นำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางพัฒนาโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมชาติ ตามแนวคิดจรรยาวัตร ดังนี้

2.1.1 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมชาติ ตามแนวคิดจรรยาวัตร โดยใช้ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ทั้งในเรื่องของการบริหารวิชาการตามแนวคิดจรรยาวัตรและวิธีดำเนินการ

2.1.2 (ร่าง) วิธีดำเนินการ โดยยึดหลักตามกรอบกระบวนการบริหารแบบ PIE Model ได้แก่ ขั้นตอนการวางแผน (Planning) ขั้นการนำแนวทางการดำเนินงานสู่การปฏิบัติ (Implementation) และ ขั้นการประเมินผล (Evaluation) (Newby, Stepich, Lehman & Russell: 2000)

2.2 การประเมินความสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ

2.2.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก
ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหาร
วิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ ดังนี้

- 1) สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตในสาขาวิชาบริหารการศึกษาขึ้นไป หรือ
- 2) ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสหวิทยาเขต
ธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท วิทยาลัยนาฏการขึ้น
ไป หรือ
- 3) เป็นผู้มีประสบการณ์ทางด้านการบริหารภายในสถานศึกษาอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป

2.2.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนา
บริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทาง
แนวทางย่อย และขั้นตอนการดำเนินการ ในลักษณะข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklists)
ว่าแต่ละ แนวทางมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้หรือไม่

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อคำถามปลายเปิด
(Open-Ended Questions)

2) การสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการประเมินความ
เหมาะสม และความเป็นไปได้ วิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้

2.2) กำหนดข้อความ/ข้อคำถามที่ใช้ในการสอบถามให้มีความชัดเจน และ
ครอบคลุมทุกด้าน

2.3) กำหนดแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง)

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม / เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม / เป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม / เป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม / เป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม / เป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

2.4) นำแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และพิจารณาเห็นชอบในการดำเนินการจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

2.5) นำแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ฉบับสมบูรณ์ ไปใช้เก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูล

2.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือนำจากสาขาวิชา เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ

2) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมเอกสาร (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนวัดสิงห์ ตามแนวคิดจรรยาตักษะ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ด้วยตนเองและผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

3) รวบรวมแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะด้วยตนเอง และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยจากแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ได้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อให้ได้พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ที่ถูกต้องและมีความสมบูรณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1) ตอนที่ 1 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ที่

ถูกต้องและมีความสมบูรณ์ วิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ และฐานนิยม นำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยาย

2) ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอข้อมูลเขียนบรรยายเชิงพรรณนาเป็นความเรียง

2.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และฐานนิยม

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

2.3 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

ตามแนวคิดจรณทักษะ

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สำหรับนำไปปฏิบัติจริง ในสถานศึกษา

จากระเบียบวิธีวิจัย และขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุป ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 สรุปการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบวิจัย			ผลการวิจัย
		การออกแบบตัวอย่าง (S.D.)	การออกแบบเครื่องมือ (M.D.)	การออกแบบวิเคราะห์ข้อมูล (A.D.)	
1. เพื่อศึกษาความ ต้องการจำเป็นของการ พัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยา เขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาวัชระ	1.1 ศึกษาสภาพ ปัจจุบัน และสภาพ ที่พึงประสงค์ ใน การบริหารวิชาการของ โรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาวัชระ	1.ประชากร ในการ วิจัย คือ โรงเรียน ในสหวิทยาเขต ธรรมจักร 2. ผู้ให้ข้อมูล ในการ วิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการ เรียน และครู ผู้ปฏิบัติ หน้าที่ในโรงเรียนสห วิทยาเขตธรรมจักร	แบบสอบถามสภาพ ปัจจุบันและสภาพที่พึง ประสงค์ 3 ตอน ได้แก่ <u>ตอนที่ 1</u> สถานภาพ ของผู้ตอบ แบบสอบถาม <u>ตอนที่ 2</u> สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึง ประสงค์ <u>ตอนที่ 3</u> ข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<u>ตอนที่ 1</u> ความถี่ ร้อยละ <u>ตอนที่ 2</u> ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน <u>ตอนที่ 3</u> วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่ พึงประสงค์ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนในสหวิทยา เขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาวัชระ

ตารางที่ 6 สรุปการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบวิจัย			ผลการวิจัย
		การออกแบบตัวอย่าง (S.D.)	การออกแบบเครื่องมือ (M.D.)	การออกแบบวิเคราะห์ ข้อมูล (A.D.)	
1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ	1.2 วิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ	<u>แหล่งข้อมูล</u> สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ	-	ดัชนีลำดับความ ต้องการจำเป็น (PNI _{modified})	2. ดัชนีต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ	2.1 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ	<u>แหล่งข้อมูล</u> 1. ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ และจรรยาวัฏ 2. ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม	-	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	3. (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ

ตารางที่ 6 สรุปการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบวิจัย			ผลการวิจัย
		การออกแบบตัวอย่าง	การออกแบบเครื่องมือ	การออกแบบวิเคราะห์	
		(S.D.)	(M.D.)	ข้อมูล (A.D.)	
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรณทักษะ	2.2 ประเมินความสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)แนวทาง ฯ	ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน	แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง)แนวทางฯ	ความถี่และฐานนิยม	4. ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางฯ
	2.3 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ	<u>แหล่งข้อมูล</u> ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางฯ	-	ความถี่ ฐานนิยม และการวิเคราะห์เนื้อหา	
	5. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรณทักษะ				

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ ในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบบรรยาย (Descriptive Method Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ 2) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ

โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ

2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ

2.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ

3.1 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ

3.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ

3.3 เสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดระยะทักษะ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 162 ฉบับ แบ่งเป็นผู้บริหาร 13 ฉบับ และครู 149 ฉบับ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ทำงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
1) ชาย	8	61.538	45	30.201	53	32.716
2) หญิง	5	38.462	104	69.799	109	67.284
รวม	13	100	149	100	162	100
2. อายุ						
1) ต่ำกว่า 30 ปี	0	0	45	30.201	45	27.778
2) 31 - 40 ปี	4	30.769	57	38.255	61	37.654
3) 41 - 50 ปี	4	30.769	24	16.108	28	17.284
4) มากกว่า 50 ปี	5	38.462	23	15.436	28	17.284
รวม	13	100	149	100	162	100
3. ระดับการศึกษาสูงสุด						
1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1	7.692	99	66.443	100	61.728
2) ปริญญาโท	11	84.616	50	33.557	61	37.654
3) ปริญญาเอก	1	7.692	0	0	1	0.618
รวม	13	100	149	100	162	100

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สถานภาพ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ตำแหน่งปัจจุบัน						
1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา	6	46.154	0	0	6	3.704
2) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา	7	53.846	0	0	7	4.321
3) หัวหน้ากลุ่มสาระ	0	0	48	32.215	48	29.629
4) ครู	0	0	101	67.785	101	62.346
รวม	13	100	149	100	162	100
5. ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน						
1) ต่ำกว่า 10 ปี	7	53.846	73	48.993	80	49.383
2) 11 – 20 ปี	5	38.462	42	28.188	47	29.012
3) 21 – 30 ปี	1	7.692	18	12.081	19	11.728
4) มากกว่า 30 ปี	0	0	16	10.738	16	9.877
รวม	13	100	149	100	162	100

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 67.284 และเพศชาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 32.716 เมื่อจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.538 และเพศหญิง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.462 ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 69.799 และเพศชาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.716

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 37.654 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.462 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.769 และมีอายุระหว่าง 41 – 50 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.769 ครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.255 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.201 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.108 และอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.436

วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 61.728 เมื่อจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.616 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.692 และวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.692 ครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 66.443 และวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.557

ตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 90.708 เมื่อจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.154 และมีตำแหน่งปัจจุบันเป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.846 สำหรับครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.215 และเป็นครู จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 67.785

ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 49.383 เมื่อจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.846 มีประสบการณ์การทำงาน 11 - 20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.462 และมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.692 ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 48.993 รองลงมา มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 20 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.188 รองลงมา มีประสบการณ์ทำงาน 21 - 30 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.081 และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 30 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.738

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ

2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 162 ฉบับ แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.1.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

2.1.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2.1.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

2.1.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ ด้านการวัดและประเมินผล

2.1.6 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.1.7 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และองค์ประกอบจรรยาวัฏ

2.1.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑกะ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑกะ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล มีรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑกะ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.328	0.765	ปานกลาง	4.551	0.593	มากที่สุด	0.368	3
1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.313	0.746	ปานกลาง	4.588	0.520	มากที่สุด	0.385	(1)
1.2 การกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตร	3.343	0.751	ปานกลาง	4.514	0.515	มากที่สุด	0.350	(2)
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.403	0.769	ปานกลาง	4.683	0.612	มากที่สุด	0.376	2
2.1 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ	3.358	0.751	ปานกลาง	4.676	0.611	มากที่สุด	0.393	(1)
2.2 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.393	0.759	ปานกลาง	4.658	0.612	มากที่สุด	0.373	(2)
2.3 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.459	0.744	ปานกลาง	4.715	0.623	มากที่สุด	0.363	(3)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	3.400	0.765	ปานกลาง	4.705	0.603	มากที่สุด	0.384	1
3.1 จัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน	3.426	0.751	ปานกลาง	4.718	0.615	มากที่สุด	0.377	(2)
3.2 สร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน	3.374	0.746	ปานกลาง	4.691	0.620	มากที่สุด	0.391	(1)
4. การวัดและประเมินผล	3.416	0.775	ปานกลาง	4.614	0.766	มากที่สุด	0.351	4
4.1 การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล	3.402	0.727	ปานกลาง	4.572	0.710	มากที่สุด	0.344	(2)
4.2 การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล	3.427	0.760	ปานกลาง	4.595	0.723	มากที่สุด	0.341	(3)
4.3 การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	3.420	0.751	ปานกลาง	4.676	0.707	มากที่สุด	0.367	(1)
รวม	3.387	0.769	ปานกลาง	4.638	0.715	มากที่สุด	0.369	

จากตารางที่ 8 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.387, SD = 0.769) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.416, SD = 0.775) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.427, SD = 0.760) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.420, SD = 0.751) และการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและ

ประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.402, SD = 0.727) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.403, SD = 0.769) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ตามตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.459, SD = 0.744) รองลงมา คือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.393, SD = 0.759) และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.358, SD = 0.751) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.400, SD = 0.765) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.426, SD = 0.751) และการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.374, SD = 0.746) และขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.328, SD = 0.765) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.343, SD = 0.751) และการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.313, SD = 0.746)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.638, SD = 0.715) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.705, SD = 0.603) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.718, SD = 0.615) และการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.691, SD = 0.620) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.683, SD = 0.612) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.715, SD = 0.623) รองลงมา คือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.676, SD = 0.611) และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.658, SD = 0.612) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย =

4.614, SD = 0.766) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.676, SD = 0.707) รองลงมา คือ การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.595, SD = 0.723) และ การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.572, SD = 0.710) และขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.551, SD = 0.593) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.558, SD = 0.520) และการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.514, SD = 0.515)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ โดยภาพรวม คือ 0.369 ($PNI_{modified} = 0.369$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.384$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.391$) และการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.377$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.376$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.393$) รองลงมา คือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($PNI_{modified} = 0.373$) และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.363$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.368$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.385$) และการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.350$) และขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.351$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.367$) รองลงมา คือ การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.344$) การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.341$)

ตารางที่ 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑะ โดยภาพรวมขององค์ประกอบจรรยาวัฑะ

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.328	0.765	ปานกลาง	4.551	0.593	มากที่สุด	0.368	3
1) ทศนคติเชิงบวก	3.364	0.761	ปานกลาง	4.540	0.567	มากที่สุด	0.349	(7)
2) การสื่อสาร	3.283	0.771	ปานกลาง	4.511	0.521	มากที่สุด	0.374	(3)
3) การปรับตัว	3.298	0.756	ปานกลาง	4.463	0.584	มากที่สุด	0.353	(6)
4) การจัดการเวลา	3.386	0.769	ปานกลาง	4.543	0.622	มากที่สุด	0.342	(8)
5) จริยธรรมในการทำงาน	3.380	0.767	ปานกลาง	4.614	0.599	มากที่สุด	0.365	(4)
6) การคิดขั้นสูง	3.234	0.814	ปานกลาง	4.587	0.608	มากที่สุด	0.418	(1)
7) การทำงานเป็นทีม	3.264	0.735	ปานกลาง	4.566	0.667	มากที่สุด	0.357	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.314	0.744	ปานกลาง	4.585	0.573	มากที่สุด	0.383	(2)
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.403	0.769	ปานกลาง	4.683	0.612	มากที่สุด	0.376	2
1) ทศนคติเชิงบวก	3.429	0.724	ปานกลาง	4.692	0.524	มากที่สุด	0.368	(6)
2) การสื่อสาร	3.373	0.733	ปานกลาง	4.660	0.593	มากที่สุด	0.381	(3)
3) การปรับตัว	3.474	0.756	ปานกลาง	4.679	0.576	มากที่สุด	0.347	(8)
4) การจัดการเวลา	3.430	0.703	ปานกลาง	4.661	0.699	มากที่สุด	0.359	(7)
5) จริยธรรมในการทำงาน	3.406	0.766	ปานกลาง	4.668	0.624	มากที่สุด	0.370	(5)
6) การคิดขั้นสูง	3.338	0.867	ปานกลาง	4.722	0.667	มากที่สุด	0.415	(1)
7) การทำงานเป็นทีม	3.409	0.745	ปานกลาง	4.697	0.611	มากที่สุด	0.378	(4)
8) ภาวะผู้นำ	3.367	0.860	ปานกลาง	4.684	0.602	มากที่สุด	0.391	(2)
3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	3.400	0.765	ปานกลาง	4.705	0.603	มากที่สุด	0.384	1
1) ทศนคติเชิงบวก	3.431	0.745	ปานกลาง	4.682	0.711	มากที่สุด	0.365	(7)
2) การสื่อสาร	3.417	0.728	ปานกลาง	4.730	0.538	มากที่สุด	0.384	(4)
3) การปรับตัว	3.490	0.731	ปานกลาง	4.722	0.673	มากที่สุด	0.353	(8)
4) การจัดการเวลา	3.359	0.824	ปานกลาง	4.673	0.567	มากที่สุด	0.391	(3)
5) จริยธรรมในการทำงาน	3.425	0.735	ปานกลาง	4.715	0.547	มากที่สุด	0.377	(6)
6) การคิดขั้นสูง	3.341	0.812	ปานกลาง	4.757	0.689	มากที่สุด	0.424	(1)

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
7) การทำงานเป็น ทีม	3.377	0.728	ปานกลาง	4.671	0.521	มากที่สุด	0.383	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.361	0.816	ปานกลาง	4.687	0.581	มากที่สุด	0.395	(2)
4. การวัดและ ประเมินผล	3.416	0.775	ปานกลาง	4.614	0.766	มากที่สุด	0.351	4
1) ทักษะคิดเชิงบวก	3.475	0.731	ปานกลาง	4.569	0.748	มากที่สุด	0.315	(8)
2) การสื่อสาร	3.414	0.748	ปานกลาง	4.628	0.732	มากที่สุด	0.356	(4)
3) การปรับตัว	3.433	0.754	ปานกลาง	4.601	0.766	มากที่สุด	0.340	(6)
4) การจัดการเวลา	3.371	0.762	ปานกลาง	4.599	0.789	มากที่สุด	0.364	(3)
5) จริยธรรมในการ ทำงาน	3.451	0.790	ปานกลาง	4.590	0.800	มากที่สุด	0.330	(7)
6) การคิดขั้นสูง	3.363	0.889	ปานกลาง	4.670	0.819	มากที่สุด	0.389	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.457	0.752	ปานกลาง	4.640	0.721	มากที่สุด	0.342	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.368	0.777	ปานกลาง	4.618	0.753	มากที่สุด	0.371	(2)
รวม	3.387	0.769	ปานกลาง	4.638	0.715	มากที่สุด	0.369	

จากตารางที่ 9 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความ
จำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยา
ทักษะ โดยภาพรวมขององค์ประกอบของจรรยาทักษะ พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหาร
วิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาทักษะ ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดย
เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาทักษะ ด้านการจัดการเวลา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปาน
กลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.386, SD = 0.769) และด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปาน
กลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.234, SD = 0.814) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยเมื่อพิจารณาตาม
องค์ประกอบของจรรยาทักษะ ด้านการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย =
3.474, SD = 0.756) และด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย =
3.338, SD = 0.867) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ โดยเมื่อพิจารณาตาม
องค์ประกอบของจรรยาทักษะ ด้านการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย =
3.490, SD = 0.731) และด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย =
3.341, SD = 0.812) และด้านการวัดและประเมินผล โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยา
ทักษะ ด้านทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.475, SD = 0.731)
และด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.363, SD = 0.889)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต
 ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยภาพรวมขององค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า ด้านการ
 พัฒนาหลักสูตร โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ ด้านจริยธรรมในการทำงาน มี
 ค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.614, SD = 0.599) และด้านการปรับตัว มี
 ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.463, SD = 0.584) ด้านการพัฒนาระบบการ
 เรียนรู้ โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ใน
 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.722, SD = 0.667) และด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับ
 ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.660, SD = 0.593) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้
 โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับ
 ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.757, SD = 0.689) และด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ใน
 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.671, SD = 0.521) และด้านการวัดและประเมินผล โดยเมื่อพิจารณา
 ตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย
 = 4.670, SD = 0.819) และด้านทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย =
 4.569, SD = 0.748)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต
 ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยภาพรวมขององค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า ด้านการ
 พัฒนาหลักสูตร โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ ความต้องการจำเป็นสูงสุด 3
 ลำดับแรก ได้แก่ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.418$) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.383$) และการ
 สื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.374$) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบ
 ของจรรยาบรรณ ความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.415$)
 ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.391$) และการสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.381$) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียน
 การสอนและแหล่งเรียนรู้ โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ ความต้องการจำเป็น
 สูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.424$) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.395$) และ
 การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.391$) และด้านการวัดและประเมินผล โดยเมื่อพิจารณาตาม
 องค์ประกอบของจรรยาบรรณ ความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified}$
 = 0.389) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.371$) และการจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.364$)

ตารางที่ 10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ โดยภาพรวมขององค์ประกอบจรรยาตักษะ

องค์ประกอบจรรยา ตักษะ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1) ทักษะคิดเชิงบวก	3.425	0.761	ปานกลาง	4.621	0.567	มากที่สุด	0.349	(7)
2) การสื่อสาร	3.372	0.771	ปานกลาง	4.632	0.521	มากที่สุด	0.374	(3)
3) การปรับตัว	3.424	0.756	ปานกลาง	4.616	0.584	มากที่สุด	0.348	(8)
4) การจัดการเวลา	3.386	0.769	ปานกลาง	4.619	0.622	มากที่สุด	0.364	(5)
5) จริยธรรมในการทำงาน	3.415	0.767	ปานกลาง	4.647	0.599	มากที่สุด	0.361	(6)
6) การคิดขั้นสูง	3.319	0.814	ปานกลาง	4.684	0.608	มากที่สุด	0.411	(1)
7) การทำงานเป็นทีม	3.402	0.735	ปานกลาง	4.643	0.667	มากที่สุด	0.365	(4)
8) ภาวะผู้นำ	3.352	0.744	ปานกลาง	4.643	0.573	มากที่สุด	0.385	(2)
รวม	3.387	0.769	ปานกลาง	4.638	0.715	มากที่สุด	0.369	

จากตารางที่ 10 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ โดยภาพรวมขององค์ประกอบของจรรยาตักษะ พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักษะ ด้านทักษะคิดเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.425, SD = 0.761) รองลงมาคือ ด้านการปรับตัว อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.424, SD = 0.756) รองลงมาคือ ด้านจริยธรรมในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.415, SD = 0.767) รองลงมาคือ ด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.402, SD = 0.735) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเวลา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.386, SD = 0.769) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.372, SD = 0.771) และด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.319, SD = 0.814)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ โดยภาพรวมขององค์ประกอบของจรรยาตักษะ พบว่า ด้านการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.684, SD = 0.608) รองลงมาคือ ด้านจริยธรรมในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.647, SD = 0.599) รองลงมาคือ ด้านการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.643, SD = 0.667) รองลงมา

คือ ด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.632, SD = 0.521) รองลงมาคือ ด้านการทัศนคติเชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.621, SD = 0.567) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเวลา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.619, SD = 0.622) และด้านการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 4.616, SD = 0.584)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ โดยภาพรวมขององค์ประกอบของจรรยาวัฑษะ พบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.411$) รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.385$) รองลงมาคือ การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.374$) รองลงมาคือ การทำงานเป็นทีม ($PNI_{modified} = 0.365$) รองลงมาคือ การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.364$) รองลงมาคือ จริยธรรมในการทำงาน ($PNI_{modified} = 0.361$) รองลงมาคือ ทัศนคติเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.349$) และการปรับตัว ($PNI_{modified} = 0.348$) ซึ่งมีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

2.1.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียน เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ ได้แก่ ทักษะคิดเชิงบวก การสื่อสาร การปรับตัว การจัดการเวลา จริยธรรมในการทำงาน การคิดขั้นสูง การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ มีรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
1.1 โรงเรียนวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจรรยาตักกะในด้านต่อไปนี้								
1) ทศนคติเชิงบวก	3.305	0.859	ปานกลาง	4.520	0.527	มากที่สุด	0.368	(7)
2) การสื่อสาร	3.242	0.859	ปานกลาง	4.511	0.530	มากที่สุด	0.391	(3)
3) การปรับตัว	3.363	0.892	ปานกลาง	4.611	0.532	มากที่สุด	0.371	(6)
4) การจัดการเวลา	3.332	0.919	ปานกลาง	4.515	0.519	มากที่สุด	0.355	(8)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.335	0.919	ปานกลาง	4.628	0.493	มากที่สุด	0.388	(4)
6) การคิดขั้นสูง	3.239	0.892	ปานกลาง	4.651	0.532	มากที่สุด	0.436	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.365	0.823	ปานกลาง	4.620	0.515	มากที่สุด	0.373	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.323	0.922	ปานกลาง	4.649	0.493	มากที่สุด	0.399	(2)
รวม	3.313	0.846	ปานกลาง	4.588	0.520	มากที่สุด	0.385	1
1.2 โรงเรียนกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาตักกะในด้านต่อไปนี้								
1) ทศนคติเชิงบวก	3.423	0.892	ปานกลาง	4.559	0.532	มากที่สุด	0.332	(7)
2) การสื่อสาร	3.324	0.922	ปานกลาง	4.511	0.493	มากที่สุด	0.357	(3)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3) การปรับตัว	3.232	0.859	ปานกลาง	4.315	0.527	มากที่สุด	0.335	(6)
4) การจัดการเวลา	3.439	0.919	ปานกลาง	4.571	0.519	มากที่สุด	0.329	(8)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.425	0.823	ปานกลาง	4.599	0.515	มากที่สุด	0.343	(4)
6) การคิดขั้นสูง	3.229	0.892	ปานกลาง	4.522	0.532	มากที่สุด	0.400	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.363	0.919	ปานกลาง	4.511	0.493	มากที่สุด	0.341	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.305	0.859	ปานกลาง	4.520	0.530	มากที่สุด	0.368	(2)
รวม	3.343	0.851	ปานกลาง	4.514	0.515	มากที่สุด	0.350	2
เฉลี่ยรวม	3.328	0.765	ปานกลาง	4.551	0.593	มากที่สุด	0.368	

จากตารางที่ 11 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏชนะ ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏชนะ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาวัฏชนะ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.441, SD = 0.051) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาวัฏชนะ พบว่า การกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจริยธรรมในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.363, SD = 0.823) ส่วนการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.239, SD = 0.892) และข้อย่อยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจรรยาวัฏชนะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.313, SD = 0.046) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาวัฏชนะ พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.365, SD = 0.859) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.239, SD = 0.892)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต
 ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักขะ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการกำหนดคุณลักษณะของ
 ผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาตักขะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย =
 4.723, SD = 0.015) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักขะ พบว่า การกำหนด
 คุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย =
 4.659, SD = 0.423) ส่วนการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิง
 บวก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.511, SD = 0.532) และข้อย่อยการ
 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร
 เสริมสร้างจรรยาตักขะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.627, SD = 0.020) โดย
 เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักขะ พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนด
 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยสูง
 ที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.659, SD = 0.493) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการ
 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะการปรับตัว อยู่
 ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.511, SD = 0.532) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต
 ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักขะ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใน
 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจรรยาตักขะ มีค่า
 ความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.366$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักขะ
 พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา
 หลักสูตรเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.329$) ส่วน
 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร
 เสริมสร้างทักษะการปรับตัว มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.269$) และข้อย่อยการ
 กำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาตักขะ มีค่าความต้องการ
 จำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.340$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักขะ พบว่า การ
 กำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็น
 สูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.329$) ส่วนการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรเพื่อเสริมสร้าง
 ทัศนคติเชิงบวก มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.269$)

2.1.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ ได้แก่ ทักษะการคิดเชิงบวก การสื่อสาร การปรับตัว การจัดการเวลา จริยธรรมในการทำงาน การคิดขั้นสูง การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ มีรายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏศาสตร์ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
2.1 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดจรรยาวัฏทักษะในด้านต่อไปนี้								
1) ทักษะคิดเชิงบวก	3.398	0.850	ปานกลาง	4.708	0.530	มากที่สุด	0.386	(6)
2) การสื่อสาร	3.305	0.721	ปานกลาง	4.620	0.480	มากที่สุด	0.398	(3)
3) การปรับตัว	3.399	0.738	ปานกลาง	4.628	0.565	มากที่สุด	0.362	(8)
4) การจัดการเวลา	3.375	0.862	ปานกลาง	4.623	0.591	มากที่สุด	0.370	(7)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.389	0.859	ปานกลาง	4.699	0.530	มากที่สุด	0.387	(5)
6) การคิดขั้นสูง	3.274	0.736	ปานกลาง	4.720	0.493	มากที่สุด	0.442	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.381	0.799	ปานกลาง	4.712	0.488	มากที่สุด	0.394	(4)
8) ภาวะผู้นำ	3.341	0.847	ปานกลาง	4.695	0.575	มากที่สุด	0.405	(2)
รวม	3.358	0.751	ปานกลาง	4.676	0.511	มากที่สุด	0.393	1

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
2.2 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิด จรรยาทักษะในด้านต่อไปนี้								
1) ทักษะคิดเชิงบวก	3.385	0.859	ปานกลาง	4.620	0.535	มากที่สุด	0.365	(6)
2) การสื่อสาร	3.355	0.884	ปานกลาง	4.625	0.542	มากที่สุด	0.379	(3)
3) การปรับตัว	3.491	0.891	ปานกลาง	4.689	0.500	มากที่สุด	0.343	(8)
4) การจัดการเวลา	3.425	0.852	ปานกลาง	4.664	0.538	มากที่สุด	0.362	(7)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.425	0.859	ปานกลาง	4.681	0.530	มากที่สุด	0.367	(5)
6) การคิดขั้นสูง	3.345	0.707	ปานกลาง	4.690	0.526	มากที่สุด	0.402	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.363	0.712	ปานกลาง	4.628	0.527	มากที่สุด	0.376	(4)
8) ภาวะผู้นำ	3.358	0.719	ปานกลาง	4.668	0.593	มากที่สุด	0.390	(2)
รวม	3.393	0.759	ปานกลาง	4.658	0.512	มากที่สุด	0.373	2
2.3 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิด จรรยาทักษะในด้านต่อไปนี้								
1) ทักษะคิดเชิงบวก	3.504	0.759	ปานกลาง	4.748	0.530	มากที่สุด	0.355	(6)
2) การสื่อสาร	3.460	0.700	ปานกลาง	4.735	0.453	มากที่สุด	0.368	(3)
3) การปรับตัว	3.532	0.715	ปานกลาง	4.719	0.480	มากที่สุด	0.336	(8)
4) การจัดการเวลา	3.491	0.725	ปานกลาง	4.695	0.443	มากที่สุด	0.345	(7)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.405	0.859	ปานกลาง	4.625	0.530	มากที่สุด	0.358	(5)
6) การคิดขั้นสูง	3.394	0.889	ปานกลาง	4.755	0.562	มากที่สุด	0.401	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.482	0.717	มาก	4.752	0.535	มากที่สุด	0.365	(4)
8) ภาวะผู้นำ	3.401	0.720	มาก	4.689	0.593	มากที่สุด	0.379	(2)
รวม	3.459	0.744	ปานกลาง	4.733	0.523	มากที่สุด	0.363	3
เฉลี่ยรวม	3.403	0.769	ปานกลาง	4.683	0.612	มากที่สุด	0.376	

จากตารางที่ 12 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ รายข้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรณทักษะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.466, SD = 0.044) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรณทักษะ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.532, SD = 0.920) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.394, SD = 0.889) รองลงมา คือ ข้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจรณทักษะ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.409, SD = 0.059) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรณทักษะ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.491, SD = 0.891) ส่วนพบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.345, SD = 0.907) และข้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดจรณทักษะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.357, SD = 0.051) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรณทักษะ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.399, SD = 0.847) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.274, SD = 0.936)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ รายข้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรณทักษะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.733, SD = 0.023) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรณทักษะ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.755, SD = 0.462) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผน

กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.619, SD = 0.493) รองลงมา คือ ช้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดจรรยาบรรณ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.700, SD = 0.011) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.720, SD = 0.493) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.620, SD = 0.530) และช้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจรรยาบรรณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.679, SD = 0.012) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการคิดขั้นสูง อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.690, SD = 0.526) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.620, SD = 0.535)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ รายช้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดจรรยาบรรณ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.400$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.431$) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เสริมสร้างภาวะผู้นำ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.375$) รองลงมา คือ ช้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจรรยาบรรณ ($PNI_{modified} = 0.370$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.402$) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.327$) และช้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาบรรณ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.365$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด

($PNI_{\text{modified}} = 0.395$) ส่วนการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำ มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.331$)

2.1.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน และสร้างพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดจรรยาตักษะ ได้แก่ ทศนคติเชิงบวก การสื่อสาร การปรับตัว การจัดการเวลา จริยธรรมในการทำงาน การคิดขั้นสูง การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ มีรายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

การพัฒนาสื่อการ เรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3.1 โรงเรียนมีการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาตักษะในด้านต่อไปนี้								
1) ทศนคติเชิงบวก	3.401	0.859	ปานกลาง	4.629	0.630	มากที่สุด	0.361	(7)
2) การสื่อสาร	3.436	0.715	ปานกลาง	4.735	0.680	มากที่สุด	0.378	(4)
3) การปรับตัว	3.495	0.720	ปานกลาง	4.695	0.693	มากที่สุด	0.343	(8)
4) การจัดการเวลา	3.405	0.700	ปานกลาง	4.725	0.653	มากที่สุด	0.388	(3)
5) จริยธรรมในการทำงาน	3.448	0.759	ปานกลาง	4.735	0.630	มากที่สุด	0.373	(6)
6) การคิดขั้นสูง	3.380	0.789	ปานกลาง	4.757	0.665	มากที่สุด	0.407	(1)
7) การทำงานเป็นทีม	3.432	0.717	มาก	4.723	0.635	มากที่สุด	0.376	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.411	0.700	ปานกลาง	4.748	0.653	มากที่สุด	0.392	(2)
รวม	3.426	0.751	ปานกลาง	4.718	0.615	มากที่สุด	0.377	2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3.2 โรงเรียนมีสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดจรรยาวัชระในด้านต่อไปนี้								
1) ทศนคติเชิงบวก	3.460	0.759	ปานกลาง	4.735	0.630	มากที่สุด	0.368	(7)
2) การสื่อสาร	3.398	0.715	ปานกลาง	4.725	0.580	มากที่สุด	0.391	(4)
3) การปรับตัว	3.484	0.720	ปานกลาง	4.748	0.593	มากที่สุด	0.363	(8)
4) การจัดการเวลา	3.312	0.700	ปานกลาง	4.620	0.553	มากที่สุด	0.395	(3)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.401	0.759	ปานกลาง	4.695	0.530	มากที่สุด	0.380	(6)
6) การคิดขั้นสูง	3.301	0.789	ปานกลาง	4.757	0.665	มากที่สุด	0.441	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.322	0.717	ปานกลาง	4.619	0.635	มากที่สุด	0.390	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.310	0.700	ปานกลาง	4.625	0.653	มากที่สุด	0.397	(2)
รวม	3.374	0.746	ปานกลาง	4.691	0.520	มากที่สุด	0.391	1
เฉลี่ยรวม	3.400	0.765	ปานกลาง	4.705	0.603	มากที่สุด	0.384	

จากตารางที่ 13 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ รายข้อย่อยการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาวัชระ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.450, SD = 0.051) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาวัชระ พบว่า การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.511, SD = 0.717) ส่วนการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.380, SD = 0.889) และข้อย่อยสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดจรรยาวัชระ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.312, SD = 0.046) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาวัชระ พบว่า การสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งใน

และนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.484, SD = 0.917) ส่วนการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.301, SD = 0.889)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ รายข้อย่อย การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาตักษะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.726, SD = 0.015) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักษะ พบว่า การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.757, SD = 0.465) ส่วนการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.623, SD = 0.493) และข้อย่อยการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจรรยาตักษะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.626, SD = 0.020) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักษะ พบว่า การสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมการคิดขั้นสูง อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.757, SD = 0.465) ส่วนการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.619, SD = 0.493)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ รายข้อย่อย การสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดจรรยาตักษะ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.396$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักษะ พบว่า การสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.395$) ส่วนการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างการปรับตัว มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.331$) และข้อย่อยการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาตักษะ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.382$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาตักษะ พบว่า การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.398$) ส่วนการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการปรับตัว มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.362$)

2.1.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะด้านการวัดและประเมินผล

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดจรณทักษะ ได้แก่ ทศนคติเชิงบวก การสื่อสาร การปรับตัว การจัดการเวลา จริยธรรมในการทำงาน การคิดขั้นสูง การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ มีรายละเอียดดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและ ประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
4.1 โรงเรียนกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผล จรรยาภะในด้าต่อไปนี้								
1) ทศนคติเชิงบวก	3.487	0.759	ปานกลาง	4.558	0.730	มากที่สุด	0.307	(8)
2) การสื่อสาร	3.346	0.774	ปานกลาง	4.525	0.717	มากที่สุด	0.352	(4)
3) การปรับตัว	3.403	0.759	ปานกลาง	4.528	0.731	มากที่สุด	0.331	(6)
4) การจัดการเวลา	3.349	0.786	ปานกลาง	4.571	0.712	มากที่สุด	0.365	(3)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.491	0.722	ปานกลาง	4.583	0.728	มากที่สุด	0.313	(7)
6) การคิดขั้นสูง	3.345	0.784	ปานกลาง	4.627	0.748	มากที่สุด	0.383	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.438	0.792	ปานกลาง	4.588	0.732	มากที่สุด	0.334	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.355	0.719	ปานกลาง	4.597	0.793	มากที่สุด	0.370	(2)
รวม	3.402	0.727	ปานกลาง	4.572	0.710	มากที่สุด	0.349	2
4.2 โรงเรียนมีการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการ วัดและประเมินผลจรรยาภะในด้าต่อไปนี้								
1) ทศนคติเชิงบวก	3.455	0.759	ปานกลาง	4.515	0.730	มากที่สุด	0.307	(8)
2) การสื่อสาร	3.439	0.701	ปานกลาง	4.623	0.744	มากที่สุด	0.344	(4)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การวัดและ ประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล		
3) การปรับตัว	3.425	0.753	ปานกลาง	4.559	0.754	มากที่สุด	0.331	(6)
4) การจัดการเวลา	3.407	0.785	ปานกลาง	4.615	0.768	มากที่สุด	0.355	(3)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.457	0.708	ปานกลาง	4.568	0.761	มากที่สุด	0.321	(7)
6) การคิดขั้นสูง	3.389	0.717	ปานกลาง	4.646	0.755	มากที่สุด	0.371	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.456	0.792	ปานกลาง	4.605	0.732	มากที่สุด	0.332	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.391	0.719	ปานกลาง	4.628	0.793	มากที่สุด	0.365	(2)
รวม	3.427	0.760	ปานกลาง	4.595	0.723	มากที่สุด	0.341	3
4.3 โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อ ติดตามการพัฒนากิจกรรมทักษะในด้านต่อไปนี้								
1) ทักษะคิดเชิงบวก	3.482	0.759	ปานกลาง	4.635	0.730	มากที่สุด	0.331	(8)
2) การสื่อสาร	3.456	0.749	ปานกลาง	4.735	0.753	มากที่สุด	0.370	(4)
3) การปรับตัว	3.471	0.725	ปานกลาง	4.715	0.762	มากที่สุด	0.358	(6)
4) การจัดการเวลา	3.356	0.715	ปานกลาง	4.611	0.752	มากที่สุด	0.374	(3)
5) จริยธรรมใน การทำงาน	3.405	0.705	ปานกลาง	4.620	0.772	มากที่สุด	0.357	(7)
6) การคิดขั้นสูง	3.354	0.756	ปานกลาง	4.736	0.767	มากที่สุด	0.412	(1)
7) การทำงานเป็น ทีม	3.478	0.792	ปานกลาง	4.727	0.732	มากที่สุด	0.359	(5)
8) ภาวะผู้นำ	3.359	0.719	ปานกลาง	4.628	0.793	มากที่สุด	0.378	(2)
รวม	3.420	0.751	ปานกลาง	4.676	0.707	มากที่สุด	0.367	1
เฉลี่ยรวม	3.416	0.775	ปานกลาง	4.614	0.766	มากที่สุด	0.351	

จากตารางที่ 14 แสดงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการวัดและประเมินผล รายข้อย่อย การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อติดตามการพัฒนา

จรรยาทัศนะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.447, SD = 0.051) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาทัศนะ พบว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อติดตามการพัฒนาจริยธรรมในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.482, SD = 0.905) ส่วนการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อติดตามการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.354, SD = 0.956) รองลงมา คือ ข้อย่อยการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมินผลจรรยาทัศนะ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.433, SD = 0.061) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาทัศนะ พบว่า การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมินผลการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.491, SD = 0.901) ส่วนการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมินผลทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.345, SD = 0.917) และข้อย่อยการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผลจรรยาทัศนะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.423, SD = 0.029) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาทัศนะ พบว่า การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผลการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.457, SD = 0.0874) ส่วนการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผลทักษะการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.389, SD = 0.884)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาทัศนะ ด้านการวัดและประเมินผล รายข้อย่อยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.729, SD = 0.007) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาทัศนะ พบว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.736, SD = 0.467) ส่วนการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.611, SD = 0.532) รองลงมา คือ ข้อย่อยการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผลจรรยาทัศนะ (ค่าเฉลี่ย = 4.636, SD = 0.010) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาทัศนะ พบว่า การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผลการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.668, SD = 0.517) ส่วนการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและ

ประเมิณผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมิณผลทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.615, SD = 0.530) และข้อ้อยการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือ ในการวัดและประเมิณผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมิณผลจรรยาวัฏกะ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.601, SD = 0.023) โดยเมื่อพิจารณาตาม องค์ประกอบของจรรยาวัฏกะ พบว่า การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมิณผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมิณผลการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.633, SD = 0.544) ส่วนการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมิณผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมิณผลการจัดการเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.588, SD = 0.568) และการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมิณผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมิณผลจริยธรรมในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.588, SD = 0.561) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏกะ ด้านการวัดและประเมิณผล รายข้อ้อยการวัดและประเมิณผลตาม สภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมิณผลที่หลากหลายเพื่อติดตามการพัฒนาจรรยาวัฏกะ มีค่า ความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.361$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาวัฏกะ พบว่า การวัดและประเมิณผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมิณผลที่หลากหลายเพื่อ ติดตามการพัฒนาทัศนคติการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.409$) ส่วน การวัดและประเมิณผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมิณผลที่หลากหลายเพื่อติดตาม การพัฒนาทัศนคติเชิงบวก มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.350$) โดยเมื่อพิจารณา ตามองค์ประกอบของจรรยาวัฏกะ พบว่า การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมิณผล ที่มีความ สอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมิณผลทัศนคติการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.371$) ส่วนการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมิณผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมิณผลทัศนคติเชิงบวก มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.300$) และข้อ้อยการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมิณผล ที่มีความเที่ยงตรง และ เป็นปรนัยในการวัดและประเมิณผลจรรยาวัฏกะ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.333$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของจรรยาวัฏกะ พบว่า การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือใน การวัดและประเมิณผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมิณผลทัศนคติการคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.381$) ส่วนการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัด และประเมิณผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมิณผลทัศนคติเชิงบวก มีค่าความ ต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.292$)

2.1.6 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ผลจากสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ และของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 162 ฉบับ จำแนกตาม ขอบข่ายการบริหารวิชาการ 4 ด้าน และจัดลำดับความต้องการจำเป็น มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 15 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบจรรยาวัฑษะ								เฉลี่ย รวม	ลำดับ ความ ต้อง การ จำ เป็น
		ทัศนคติ เชิงบวก	การ สื่อสาร	การ ปรับตัว	การ จัดการ เวลา	จริย- ธรรม ในการ ทำงาน	การ คิดค้น สูง	การ ทำงาน เป็นทีม	ภาวะ ผู้นำ		
1. การ พัฒนา หลักสูตร	D	3.364	3.283	3.298	3.386	3.380	3.234	3.364	3.314	3.328	3
	I	4.540	4.511	4.463	4.543	4.614	4.587	4.566	4.585	4.551	
	PNI _{modified}	0.349	0.374	0.353	0.342	0.365	0.418	0.357	0.383	0.368	
	(ลำดับ)	7	3	6	8	4	1	5	2		
2. การ พัฒนา กระบวนการ เรียนรู้	D	3.429	3.373	3.474	3.430	3.406	3.338	3.409	3.367	3.403	2
	I	4.692	4.660	4.679	4.661	4.668	4.722	4.697	4.684	4.683	
	PNI _{modified}	0.368	0.381	0.347	0.359	0.370	0.415	0.378	0.391	0.376	
	(ลำดับ)	6	3	8	7	5	1	4	2		
3. การ พัฒนาสื่อ การเรียน การสอนและ แหล่งเรียนรู้	D	3.431	3.417	3.490	3.359	3.425	3.341	3.377	3.361	3.400	1
	I	4.682	4.730	4.722	4.673	4.715	4.757	4.671	4.687	4.705	
	PNI _{modified}	0.365	0.384	0.353	0.391	0.377	0.424	0.383	0.395	0.384	
	(ลำดับ)	7	4	8	3	6	1	5	2		
4. การวัด และ ประเมินผล	D	3.475	3.414	3.433	3.371	3.451	3.363	3.457	3.368	3.416	4
	I	4.569	4.628	4.601	4.599	4.590	4.670	4.640	4.618	4.614	
	PNI _{modified}	0.315	0.356	0.340	0.364	0.330	0.389	0.342	0.371	0.351	
	(ลำดับ)	8	4	6	3	7	1	5	2		
เฉลี่ยรวม	D	3.425	3.372	3.424	3.386	3.415	3.319	3.402	3.352	3.387	
	I	4.621	4.632	4.616	4.619	4.647	4.684	4.643	4.643	4.638	
	PNI _{modified}	0.349	0.374	0.348	0.364	0.361	0.411	0.365	0.385	0.369	
ลำดับความต้องการจำเป็น		7	3	8	5	6	1	4	2		

หมายเหตุ

D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

$PNI_{modified}$: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 15 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.384$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดอันดับแรก เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของจรรยาบรรณ สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.441$) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.397$) การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.395$) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.391$) การทำงานเป็นทีม ($PNI_{modified} = 0.390$) จริยธรรมในการทำงาน ($PNI_{modified} = 0.380$) ทักษะคิดเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.368$) และการปรับตัว ($PNI_{modified} = 0.363$)

ด้านที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.376$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดอันดับสอง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของจรรยาบรรณ สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.442$) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.405$) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.398$) การทำงานเป็นทีม ($PNI_{modified} = 0.394$) จริยธรรมในการทำงาน ($PNI_{modified} = 0.387$) ทักษะคิดเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.386$) การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.370$) และการปรับตัว ($PNI_{modified} = 0.362$)

ด้านที่ 3 การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.368$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดอันดับสาม เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของจรรยาบรรณ สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.436$) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.399$) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.391$) จริยธรรมในการทำงาน ($PNI_{modified} = 0.388$) การทำงานเป็นทีม ($PNI_{modified} = 0.373$) การปรับตัว ($PNI_{modified} = 0.371$) ทักษะคิดเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.368$) และการจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.355$)

ด้านที่ 4 การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.351$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดอันดับสี่ เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของจรรยาบรรณ สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.412$) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.378$) การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.374$) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.370$) การทำงานเป็นทีม ($PNI_{modified} = 0.359$) การปรับตัว ($PNI_{modified} = 0.358$) จริยธรรมในการทำงาน ($PNI_{modified} = 0.357$) และทักษะคิดเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.331$)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมขององค์ประกอบของจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.411$) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.385$) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.374$) การทำงานเป็นทีม ($PNI_{modified} = 0.365$) การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.364$) จริยธรรมในการทำงาน ($PNI_{modified} = 0.361$) ทักษะเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.349$) และการปรับตัว ($PNI_{modified} = 0.348$)

2.1.7 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และองค์ประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตารางที่ 16 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และองค์ประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพ

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	องค์ประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพ								เฉลี่ยรวม
			ทัศนคติเชิงบวก	การสื่อสาร	การปรับตัว	การจัดการจัดการเวลา	จริยธรรมในการทำงาน	การคิดขั้นสูง	การทำงานเป็นทีม	ภาวะผู้นำ	
1. การพัฒนาหลักสูตร (3)	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (1)	D	3.305	3.242	3.363	3.332	3.335	3.239	3.365	3.323	3.313
		I	4.52	4.511	4.611	4.515	4.628	4.651	4.62	4.649	4.588
	หลักสูตร (2)	$PNI_{modified}$	0.368	0.391	0.371	0.355	0.388	0.436	0.373	0.399	0.385
		(ลำดับ)	(7)	(3)	(6)	(8)	(4)	(1)	(5)	(2)	
	การกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตร (2)	D	3.423	3.324	3.232	3.439	3.425	3.229	3.363	3.305	3.343
		I	4.559	4.511	4.315	4.571	4.599	4.522	4.511	4.52	4.514
		$PNI_{modified}$	0.332	0.357	0.335	0.329	0.343	0.400	0.341	0.368	0.350
		(ลำดับ)	(7)	(3)	(6)	(8)	(4)	(1)	(5)	(2)	
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (2)	การจัดการประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ (1)	D	3.398	3.305	3.399	3.375	3.389	3.274	3.381	3.341	3.358
		I	4.708	4.620	4.628	4.623	4.699	4.720	4.712	4.695	4.676
		$PNI_{modified}$	0.386	0.398	0.362	0.370	0.387	0.442	0.394	0.405	0.393
		(ลำดับ)	(6)	(3)	(8)	(7)	(5)	(1)	(4)	(2)	

ตารางที่ 16 (ต่อ)

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	องค์ประกอบจรรยาบรรณวิชาชีพ								เฉลี่ยรวม
			ทัศนคติเชิงบวก	การสื่อสาร	การปรับตัว	การจัดการเวลา	จริย-ธรรมในการทำงาน	การคิดขั้นสูง	การทำงานเป็นทีม	ภาวะผู้นำ	
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (2) บวนการเรียนรู้ (2)	การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (2)	D I PNI _{modified} (ลำดับ)	3.385 4.620 0.365 (6)	3.355 4.625 0.379 (3)	3.491 4.689 0.343 (8)	3.425 4.664 0.362 (7)	3.425 4.681 0.367 (5)	3.345 4.690 0.402 (1)	3.363 4.628 0.376 (4)	3.358 4.668 0.390 (2)	3.393 4.658 0.373 (2)
	การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	D I PNI _{modified} (ลำดับ)	3.504 4.748 0.355 (6)	3.46 4.735 0.368 (3)	3.532 4.719 0.336 (8)	3.491 4.695 0.345 (7)	3.405 4.625 0.358 (5)	3.394 4.755 0.401 (1)	3.482 4.752 0.365 (4)	3.401 4.689 0.379 (2)	3.459 4.715 0.363 (2)
	การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน (2) และการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน (1)	D I PNI _{modified} (ลำดับ)	3.401 4.629 0.361 (7)	3.436 4.735 0.378 (4)	3.495 4.695 0.343 (8)	3.405 4.725 0.388 (3)	3.448 4.735 0.373 (6)	3.38 4.757 0.407 (1)	3.432 4.723 0.376 (5)	3.411 4.748 0.392 (2)	3.426 4.718 0.377 (2)
		D I PNI _{modified} (ลำดับ)	3.46 4.735 0.368 (7)	3.398 4.725 0.391 (4)	3.484 4.748 0.363 (8)	3.312 4.620 0.395 (3)	3.401 4.695 0.380 (6)	3.301 4.757 0.441 (1)	3.322 4.619 0.390 (5)	3.31 4.625 0.397 (2)	3.374 4.691 0.391 (2)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

		ประเด็น	องค์ประกอบจรรยาบรรณ								เฉลี่ยรวม
			ทัศนคติเชิงบวก	การสื่อสาร	การปรับตัว	การจัดการเวลา	จริย-ธรรมในการทำงาน	การคิดขั้นสูง	การทำงานเป็นทีม	ภาวะผู้นำ	
4. การวัดและประเมินผล (4)	การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล (3)	D	3.487	3.346	3.403	3.349	3.491	3.345	3.438	3.355	3.402
		I	4.558	4.525	4.528	4.571	4.583	4.627	4.588	4.597	4.572
		PNI _{modified}	0.307	0.352	0.331	0.365	0.313	0.383	0.334	0.370	0.344
		(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	
	การจัดทำหรือพัฒนาเครื่องมือ (2)	D	3.455	3.439	3.425	3.407	3.457	3.389	3.456	3.391	3.427
		I	4.515	4.623	4.559	4.615	4.568	4.646	4.605	4.628	4.595
		PNI _{modified}	0.307	0.344	0.331	0.355	0.321	0.371	0.332	0.365	0.341
		(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	
	การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (1)	D	3.482	3.456	3.471	3.356	3.405	3.354	3.478	3.359	3.420
		I	4.635	4.735	4.715	4.611	4.620	4.736	4.727	4.628	4.676
		PNI _{modified}	0.331	0.370	0.358	0.374	0.357	0.412	0.359	0.378	0.367
		(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified} : Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 16 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ รองลงมา คือ การพัฒนาระบบการเรียน การพัฒนาหลักสูตร และการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด สำหรับการพัฒนาระบบการเรียน รายข้อย่อยการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด สำหรับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

และแหล่งเรียนรู้ รายชื่อย่อยการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ส่วนการวัดและประเมินผล รายชื่อย่อยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด

ซึ่งผู้วิจัยใช้ประเด็นการบริหารวิชาการผนวกกับประเด็นจรรยาบรรณที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดในการบริหารวิชาการ ซึ่งได้มาจากการใช้เกณฑ์การประเมินความต้องการจำเป็นที่กำหนดว่าค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 ถือว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) ประกอบการพิจารณากรอบแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ในลำดับต่อไป

2.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตารางที่ 17 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรณทักษะ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	
1.1) พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	11
1.2) พัฒนาหลักสูตร โดยให้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สอดแทรกกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนตามแนวคิดจรณทักษะ	6
1.3) ควรมีการประชุมครูเพื่อหาหรือแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันตามแนวคิดจรณทักษะ	4
1.4) โรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ก่อนการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ส่งเสริมจรณทักษะ	3
1.5) มีการจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมตามบริบทที่ตั้งของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาจรณทักษะ	2
1.6) พัฒนาหลักสูตรให้มีความสัมพันธ์กับตลาดแรงงาน รองรับความสามารถที่หลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนค้นหาตัวเอง	1
1.7) ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้ เหมาะสม ทันสมัย อย่างสม่ำเสมอ	1
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	
2.1) จัดกิจกรรมพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย สอดคล้องตรงกับความต้องการของผู้เรียน	11
2.2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกันทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้	9
2.3) จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ มุ่งเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้	6

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
2.4) ครูควรจัดการเรียนการสอนแบบ Project-Based Learning และ Problem-Based Learning เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดจรรยาบรรณ	5
2.5) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเขียน แผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการ แนวคิดจรรยาบรรณในทุกๆรายวิชา	5
2.6) ควรมีการอบรมเพื่อพัฒนาครูเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดจรรยาบรรณ	4
2.7) มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดจรรยาบรรณ	4
3. ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	
3.1) พัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับจรรยาบรรณ	6
3.2) ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณให้นักเรียน	12
3.3) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย	3
3.4) ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความหลากหลาย เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน	10
3.5) จัดแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	9
3.6) มีกระบวนการจัดการแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ การวางแผน การพัฒนา การประเมินผล แหล่งเรียนรู้	1
3.7) ประสานขอความร่วมมือกับ ชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดจรรยาบรรณ	2
3.8) สำรวจความต้องการของ ผู้เรียนก่อนเริ่มการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	2
3.9) สอบถามความพึงพอใจต่อ การใช้แหล่งเรียนรู้	2

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
4. ด้านการวัดและประเมินผล	
4.1) นำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาใช้ในการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียน	2
4.2) ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับจรรยาวัชระ	7
4.3) ควรมีการปรับปรุงการวัดและประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตรและมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผล	6
4.4) ควรมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่สอดคล้องและครอบคลุมจรรยาวัชระ	3
4.5) วัดและประเมินผลตามสภาพจริง	9
4.6) ออกแบบการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลายสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด	5
4.7) วัดและประเมินผลโดยคำนึงถึง ความสามารถและความแตกต่างระหว่าง บุคคลของผู้เรียน	2

จากตารางที่ 17 ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำมาสรุปมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร จากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางที่มี ความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

1.1) พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน (ความถี่ = 11)

1.2) พัฒนาหลักสูตร โดยให้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สอดคล้องแทรก กระบวนการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนตามแนวคิดจรรยาวัชระ (ความถี่ = 6)

1.3) ควรมีการประชุมครูเพื่อหารือแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันตามแนวคิดจรรยาวัชระ (ความถี่ = 4)

2) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ จากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

2.1) จัดกิจกรรมพัฒนาระบบการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย สอดคล้องตรงกับความต้องการของผู้เรียน (ความถี่ = 11)

2.2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกันทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (ความถี่ = 9)

2.3) จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ มุ่งเน้นนักเรียนเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ (ความถี่ = 6)

3) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ จากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

3.1) ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาจรรยาวัชระให้แก่ นักเรียน (ความถี่ = 12)

3.2) ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความหลากหลาย เพียงพอ กับความต้องการของนักเรียน (ความถี่ = 10)

3.3) จัดแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง (ความถี่ = 9)

4) ด้านการวัดและประเมินผล จากแบบสอบถาม พบว่า แนวทางที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ

4.1) วัดและประเมินผลตามสภาพจริง (ความถี่ = 9)

4.2) ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้อง กับจรรยาวัชระ (ความถี่ = 7)

4.3) ควรมีการปรับปรุงการวัดและประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตรและมีการกำหนด รูปแบบการวัดและประเมินผล (ความถี่ = 6)

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิด
จรรยาวัชระ

3.1 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
ตามแนวคิดจรรยาวัชระ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน
ในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 18 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
ตามแนวคิดจรรยาวัชระ พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และองค์ประกอบจรรยาวัชระ

การบริหารวิชาการ		องค์ประกอบจรรยาวัชระ									เฉลี่ย รวม
		ประเด็น	ทัศนคติ เชิงบวก	การ สื่อสาร	การ ปรับตัว	การ จัดการ เวลา	จริย- ธรรมใน การ ทำงาน	การคิด ขั้นสูง	การ ทำงาน เป็นทีม	ภาวะ ผู้นำ	
1. การ พัฒนา หลัก สูตร (3)	การวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน ในการ กำหนด	D	3.305	3.242	3.363	3.332	3.335	3.239	3.365	3.323	3.313
		I	4.52	4.511	4.611	4.515	4.628	4.651	4.62	4.649	4.588
	จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	PNI _{modified}	0.368	0.391	0.371	0.355	0.388	0.436	0.373	0.399	0.385
	(1)	(ลำดับ)	(7)	(3)	(6)	(8)	(4)	(1)	(5)	(2)	
	การกำหนด คุณลักษณะ ของผู้เรียนใน หลักสูตร	D	3.423	3.324	3.232	3.439	3.425	3.229	3.363	3.305	3.343
		I	4.559	4.511	4.315	4.571	4.599	4.522	4.511	4.52	4.514
		PNI _{modified}	0.332	0.357	0.335	0.329	0.343	0.400	0.341	0.368	0.350
	(2)	(ลำดับ)	(7)	(3)	(6)	(8)	(4)	(1)	(5)	(2)	
	การจัด ประสบการณ์	D	3.398	3.305	3.399	3.375	3.389	3.274	3.381	3.341	3.358
		I	4.708	4.620	4.628	4.623	4.699	4.720	4.712	4.695	4.676
2. การ พัฒนา กระ บวน การ การ เรียนรู้ (2)	จัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ	PNI _{modified}	0.386	0.398	0.362	0.370	0.387	0.442	0.394	0.405	0.393
	(1)	(ลำดับ)	(6)	(3)	(8)	(7)	(5)	(1)	(4)	(2)	

ตารางที่ 18 (ต่อ)

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	องค์ประกอบจรรยาบรรณ								เฉลี่ยรวม
			ทัศนคติเชิงบวก	การสื่อสาร	การปรับตัว	การจัดการเวลา	จริยธรรมในการทำงาน	การคิดขั้นสูง	การทำงานเป็นทีม	ภาวะผู้นำ	
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรม	D	3.385	3.355	3.491	3.425	3.425	3.345	3.363	3.358	3.393
	เรียนรู้ตามแผนกิจกรรม	I	4.620	4.625	4.689	4.664	4.681	4.690	4.628	4.668	4.658
	พัฒนาผู้เรียน (2)	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.365 (6)	0.379 (3)	0.343 (8)	0.362 (7)	0.367 (5)	0.402 (1)	0.376 (4)	0.390 (2)	0.373
	การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	D	3.504	3.460	3.532	3.491	3.405	3.394	3.482	3.401	3.459
	เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	I	4.748	4.735	4.719	4.695	4.625	4.755	4.752	4.689	4.715
	พัฒนาผู้เรียน (2)	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.355 (6)	0.368 (3)	0.336 (8)	0.345 (7)	0.358 (5)	0.401 (1)	0.365 (4)	0.379 (2)	0.363
	การจัดตั้งและพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน และการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน (1)	D	3.401	3.436	3.495	3.405	3.448	3.38	3.432	3.411	3.426
	เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	I	4.629	4.735	4.695	4.725	4.735	4.757	4.723	4.748	4.718
	พัฒนาผู้เรียน (2)	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.361 (7)	0.378 (4)	0.343 (8)	0.388 (3)	0.373 (6)	0.407 (1)	0.376 (5)	0.392 (2)	0.377
	เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	D	3.460	3.398	3.484	3.312	3.401	3.301	3.322	3.310	3.374
3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้	เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	I	4.735	4.725	4.748	4.620	4.695	4.757	4.619	4.625	4.691
	พัฒนาผู้เรียน (2)	PNI _{modified} (ลำดับ)	0.368 (7)	0.391 (4)	0.363 (8)	0.395 (3)	0.380 (6)	0.441 (1)	0.390 (5)	0.397 (2)	0.391
	เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	D	3.401	3.436	3.495	3.405	3.448	3.38	3.432	3.411	3.426
	เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3)	I	4.629	4.735	4.695	4.725	4.735	4.757	4.723	4.748	4.718

ตารางที่ 18 (ต่อ)

การบริหารวิชาการ		องค์ประกอบจรรยาบรรณ									เฉลี่ยรวม
		ประเด็น	ทัศนคติเชิงบวก	การสื่อสาร	การปรับตัว	การจัดการเวลา	จริยธรรมในการทำงาน	การคิดขั้นสูง	การทำงานเป็นทีม	ภาวะผู้นำ	
4. การวัดและประเมินผล (4)	การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล (3)	D	3.487	3.346	3.403	3.349	3.491	3.345	3.438	3.355	3.402
		I	4.558	4.525	4.528	4.571	4.583	4.627	4.588	4.597	4.572
		PNI _{modified}	0.307	0.352	0.331	0.365	0.313	0.383	0.334	0.370	0.344
		(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	
	การจัดทำหรือพัฒนาเครื่องมือ (2)	D	3.455	3.439	3.425	3.407	3.457	3.389	3.456	3.391	3.427
		I	4.515	4.623	4.559	4.615	4.568	4.646	4.605	4.628	4.595
		PNI _{modified}	0.307	0.344	0.331	0.355	0.321	0.371	0.332	0.365	0.341
		(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	
	การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (1)	D	3.482	3.456	3.471	3.356	3.405	3.354	3.478	3.359	3.420
		I	4.635	4.735	4.715	4.611	4.620	4.736	4.727	4.628	4.676
		PNI _{modified}	0.331	0.370	0.358	0.374	0.357	0.412	0.359	0.378	0.367
		(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified} : Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยนำผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ มาจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ดังตารางที่ 18 รวมทั้งนำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ผสมกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาจัดทำเป็น (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ มีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ประกอบด้วย 4 แนวทางหลัก และ 20 วิธีดำเนินการ โดยเรียงลำดับขอบข่ายวิชาการตามกรอบแนวคิด มีรายละเอียด ดังนี้

1) (ร่าง) **แนวทางการพัฒนาหลักสูตร** พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับที่สาม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 1 และ 5 วิธีดำเนินการ

2) (ร่าง) **แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้** พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับที่สอง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 2 และ 6 วิธีดำเนินการ

3) (ร่าง) **แนวทางการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้** พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน มีค่าความต้องการจำเป็นสูง และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบของจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 3 และ 6 วิธีดำเนินการ

4) (ร่าง) **แนวทางการวัดและประเมินผล** พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับที่สาม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบจรรยาบรรณ พบว่า การคิดขั้นสูง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา ดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 4 และ 5 วิธีดำเนินการ

ตารางที่ 19 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ โดยผู้วิจัย

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรณทักษะ				
1	การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.368$)	1) การวิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐานในการกำหนด จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.385$)	1) การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.436$) 2) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.399$) 3) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.391$)	1) พัฒนาหลักสูตรให้ สอดคล้องกับความต้องการและความ สนใจของนักเรียน 2) พัฒนาหลักสูตร โดยให้ทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้สอดแทรก กระบวนการพัฒนา คุณลักษณะผู้เรียน ตามแนวคิดจรณ ทักษะ	แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนา หลักสูตร ประกอบด้วย การ วิเคราะห์ข้อมูล สภาพแวดล้อม ปัญหา ความต้องการของผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อม และ ประเมินสภาพสถานศึกษา รวมถึง กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง หลักสูตร เนื้อหาสาระ ประสบการณ์เรียนรู้ การวัดและ ประเมินผล ก่อนที่จะนำหลักสูตร ไปใช้อย่างเป็นระบบ โดยจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ให้แก่ครู นอกจากนั้นยังต้องมีการ	1. พัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา โดย วิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐาน ในการ กำหนดจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร มุ่งเน้น ส่งเสริมจรณทักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำและการ สื่อสาร	1) ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการ สถานศึกษา ร่วมกันประชุม วางแผน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพ ปัจจุบัน และความคาดหวังของ สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา จรณทักษะ ในด้านการคิดขั้นสูง (Planning) 2) ผู้บริหาร และครู ร่วมกันสำรวจ ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาจรณทักษะ ใน ด้านการคิดขั้นสูง (Implementation) 3) ผู้บริหารและครู ร่วมกันกำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผลลัพธ์ การเรียนรู้จรณทักษะ ด้านการคิดขั้น

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญของการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
				<p>3) ควรมีการประชุมครู เพื่อหารือแนวทางในการ พัฒนาหลักสูตรร่วมกัน ตามแนวคิดจรรยาบรรณ</p> <p>4) โรงเรียนควรมีการ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในการกำหนดจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร ก่อนการ ดำเนินการพัฒนา หลักสูตรเพื่อให้ส่งเสริม จรรยาบรรณ</p> <p>5) มีการจัดทำหลักสูตรให้ เหมาะสมตามบริบทที่ตั้ง ของสถานศึกษา เพื่อ พัฒนาจรรยาบรรณ</p>	<p>ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร รวมถึงการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการนำหลักสูตรไป ใช้ เพื่อนำผลกลับมาปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาต่อไป (เพ็ญวรา ชูประวัตติ, 2562; ไทเลอร์, 1949; รุ่งชัชดาพร เวระชาติ, 2550; บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2553; จรุง เก้ายั่น, 2557; ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันท์, 2562)</p> <p>2) การพัฒนาหลักสูตรตาม แนวคิด Outcome based Education (OBE) มีขั้นตอน หลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่</p>		<p>สูงของผู้เรียนภายในหลักสูตร โดย ครอบคลุมเป้าหมายในแต่ละ รายวิชา (Implementation)</p> <p>4) จัดทำเอกสารคู่มือการใช้ หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง (Implementation)</p> <p>5) กำหนดแนวทางวัดและ ประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีความ สอดคล้องกับการพัฒนาผลลัพธ์การ เรียนรู้จรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ของผู้เรียน (Evaluation)</p> <p>6) รวบรวม วิเคราะห์ และ ประเมินผลข้อมูลการใช้หลักสูตร โดยวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน ของหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิด</p>

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญของการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
				6) พัฒนาหลักสูตรให้มีความสัมพันธ์กับตลาดแรงงาน รองรับความสามารถที่หลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนค้นหาตัวเอง 7) ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้เหมาะสมทันสมัย อย่างสม่ำเสมอ	1) การทำความเข้าใจแนวคิด OBEและภาพรวมการพัฒนาหลักสูตร2) การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรตามความต้องการและข้อกำหนดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) การออกแบบโครงสร้าง เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนรู้และการวัดผลการเรียนรู้ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรและข้อกำหนดที่จำเป็น และ 4) การจัดทำเอกสารหลักสูตร (สุรศักดิ์ ไชยสงค์, วรรัตน์ อนุสรณ์ เสงี่ยม, พิรยา ศรีผ่อง และชนิต ภา พลอยเลื่อมแสง, 2561)		ทักษะการคิดขั้นสูง และนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลการใช้หลักสูตร ตามข้อเสนอแนะ (Evaluation)

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญของการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
2	การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.376$)	1) การจัด ประสบการณ์เรียนรู้ ตามแผนการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระฯ ($PNI_{modified} = 0.393$)	1) การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.442$) 2) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.405$) 3) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.398$)	1)) จัดกิจกรรมพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ให้ มีความหลากหลาย สอดคล้องตรงกับ ความต้องการด้าน พฤติกรรมของผู้เรียน 2) จัดการเรียนรู้ สอนที่มุ่งเน้นการ เรียนรู้โดยการปฏิบัติ มุ่งเน้นนักเรียนเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ 3) จัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบบูรณาการ ร่วมกันทั้ง 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้	1) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็น กระบวนการให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ ผ่านการฝึกฝน ผ่านการ จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ภายในห้องเรียน ซึ่งต้องมี ความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนั้นยังต้องมีการจัด บรรยากาศ สิ่งแวดล้อม รวมถึงสื่อ และอุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ พัฒนาผู้เรียน โดยผู้บริหารสถาน จำเป็นทั้งนี้ต้องมีกำกับติดตาม	2. พัฒนา กระบวนการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ ครูผู้สอน จัดทำ แผนการเรียนรู้ โดย บูรณาการแนวคิด จรรยาบรรณ ด้านการ คิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ใน ทุกกลุ่มสาระการ เรียนรู้	1) ผู้บริหาร และครูทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้ร่วมกัน ประชุมวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่มุ่ง พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ตรงตาม หลักสูตรและตรงตามคุณลักษณะ แนวคิดจรรยาบรรณ รวมถึงจัดกลุ่ม ตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ ที่ คาดหวังของทุกกลุ่มสาระการ เรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่ม ตามแต่ละระดับชั้น (Planning) 2) ผู้บริหารและครูร่วมกัน จัดทำ หน่วยการเรียนรู้แบบ บูรณาการ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามกลุ่ม ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ จัดไว้ โดยนำเนื้อหาสาระ

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความต้องกาารจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาณะ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาณะ				
				4) ครูควรจัดการเรียนการสอนแบบ Project-Based Learning และ Problem-Based Learning เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดจรรยาณะ 5) มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดจรรยาณะ	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผ่านการนิเทศ ติดตามการเรียน การดำเนินงานและบทบาท หน้าที่ ของสถานศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้ 1. จัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัด ของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญ สถานการณ์ และการ ประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รัก	และประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ เพิ่มเติมเป็นโจทย์ หรือ ปัญหา ในการเรียนในแต่ละหน่วย การ เรียนรู้และดำเนินการสอน เป็นทีมหรือคณะตามหน่วย การ เรียนรู้ ที่จัดไว้ (Implementation) 3) ผู้บริหารสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการจัดทำแผนการเรียนรู้และออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning)	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจัดทำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอข่วยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
					การอ่าน และ เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4. การจัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ไว้ในวิชา การบูรณาการในระดับข้ามสาขาวิชา (Transdisciplinary Integration) คือ ผู้สอน ร่วมกันสอนเป็นคณะหรือ เป็นทีม กำหนดหัวเรื่องหรือ ปัญหา ร่วมกัน และ ดำเนินการสอน ผู้เรียนกลุ่ม เดียวกันเชื่อมโยงความรู้และ ทักษะที่เรียนรู้จาก	การจัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงงานเป็นฐาน (Project- Based Learning) และการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นฐาน (Experiential Learning) ที่จะพัฒนาให้นักเรียนจะได้มีคุณลักษณะของจรรยาบรรณ (Implementation) 4) ผู้บริหารและ คณะกรรมการนิเทศ จัดการนิเทศแผนการสอนของครู ทุกภาคเรียนเพื่อกำกับติดตาม ประเมินผลและให้คำแนะนำข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น (Evaluation)	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญของการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
					หลายสาขา วิชาเข้ากับชีวิตจริง เน้นการประยุกต์ความรู้และ ทักษะในการแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้น จริงในสังคม (Yakman, 2008; สุภค โอฬาริ ยกุล, 2562; สสวท., 2014; เวชฤทธิ์ อังชนะ ภัทรขจร, 2552 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ลด เวลาในการเรียนเนื้อหา (Content) ในห้องเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วม ในการทำ กิจกรรมที่ต้องลงมือทำ ใช้ทักษะ การแก้ปัญหาโดย คำนึงถึงความ ต้องการของผู้อื่น ผ่านการจัดการ เรียนการสอน รูปแบบต่าง ๆ ดังนี้		

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญของการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
					1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหา เป็นฐาน (Problem- Based Learning) 2) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงงานเป็นฐาน (Project- Based Learning) 3) การจัดการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์เป็นฐาน (Experiential Learning)		

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญของการจำแนก	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
3	การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.384$)	1) การสร้างและ พัฒนาพื้นที่แหล่ง เรียนรู้ ทั้งในและนอก ห้องเรียน ($PNI_{modified} = 0.391$)	1) การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.441$) 2) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.397$) 3) การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.395$)	1) จัดแหล่งเรียนรู้ที่ สนับสนุนให้นักเรียน ได้ลงมือปฏิบัติจริง 2) ส่งเสริมให้มีแหล่ง เรียนรู้ที่ทันสมัย มี ความหลากหลาย เพียงพอกับความ ต้องการของนักเรียน 3) มีกระบวนการ จัดการแหล่งเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ ตั้งแต่ การ วางแผน การ พัฒนา การ ประเมินผล แหล่ง เรียนรู้	ขอบข่ายงานของ สถานศึกษาด้าน การพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่ง เรียนรู้ ดังนี้ 1) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้อย่าง หลากหลายทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษาให้พอเพียง เพื่อสนับสนุนการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง กับการจัด กระบวนการเรียนรู้ 2) จัดระบบแหล่งการเรียนรู้ ภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ของผู้เรียน	3. ยกระดับการสร้าง และพัฒนาแหล่ง เรียนรู้โดยการเพิ่ม พื้นที่นักประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำและ การจัดการเวลา	1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกัน ประชุมวางแผน สิ่งที่เป็นในการ สร้าง Makerspace ซึ่ง ประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และ ความปลอดภัย (Planning) 2) ผู้บริหารและครูควบคุม ดูแลการ สร้าง Makerspace ตามความ เหมาะสมกับงบประมาณ พื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และ วางแผนระบบการเข้าใช้งาน (Implementation) 3) ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การทดลอง ใช้แหล่งเรียนรู้ ก่อน ใช้จริง เพื่อ ประเมิน ความเหมาะสมกับบริบท ของผู้เรียน และนำข้อมูลการ

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความ ต้องการจัดเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
				4) ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้ง ในและนอก สถานศึกษา เพื่อ พัฒนาจรรยาบรรณ ให้นักเรียน 5) สร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย 6) สำรวจความ ต้องการของ ผู้เรียน ก่อนเริ่มการพัฒนา แหล่งเรียนรู้ 7) ประสานขอความ ร่วมมือกับ ชุมชนใน การพัฒนาแหล่ง เรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ ผู้เรียนให้เกิดจรรยา บรรณ	เช่น การพัฒนาห้องสมุดให้ เป็น แหล่งเรียนรู้ จัดให้มี ห้องสมุด หมวดวิชา ห้องสมุดเคลื่อนที่ มุม หนังสือใน ห้องเรียน ห้อง พิพิธภัณฑ หอ้งมัลติมีเดีย หอ้ง คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ศูนย์ วิชาการ ศูนย์วิทยากร บริการ Resource Center สวนสุขภาพ สวนวรรณคดี สวนหนังสือ สวน ธรรมะ เป็นต้น กระทรวงศึกษาธิการ (2550) พื้นที่นักประดิษฐ์ (Makerspace) หมายถึง พื้นที่ทางกายภาพ หรือ พื้นที่ เสมือนที่เป็นสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ บุคคล ทั่วไป เด็ก นักเรียน และครู ได้ เรียนรู้ร่วมกันผ่าน ประสบการณ์	ทดลองใช้มาแล้วก่อนใช้จริง (Implementation) 4) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และ การใช้แหล่งเรียนรู้ โดย มี คณะกรรมการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ที่ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ใช้แหล่ง เรียนรู้ ว่าสามารถอำนวยความสะดวก ใน การวางแผน การทำงาน มีความพร้อมต่อการใช้งาน และ เปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่าง เท่าเทียมมากน้อยเพียงใด (Evaluation)	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญของการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
)					ตรงที่เกิดจากการประดิษฐ์ การ เล่น การลงมือทำ และการสำรวจ แบบเปิดกว้างสำหรับทุกคน โดย มีการแบ่งปันความคิด อุปกรณ์ และความรู้ การจัดตั้ง Makerspace (Setup) มีสิ่งที่ จำเป็นในการ สร้าง Makerspace มีดังนี้ 1. งบประมาณ (Funding) 2. สถานที่ (Location) 3. เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร (Tools and machines) 4. เจ้าหน้าที่ (Staff for maintenance, classes and supervision) 5.ความปลอดภัย (Safety and liability precautions)		5) ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ ได้มาพัฒนาและปรับปรุง เช่น จัดตั้งแหล่งเรียนรู้หรือจัดหา สื่อความรู้เพิ่มเติม จัดมุมความรู้ เสริมประสบการณ์ทั้ง ในและนอกห้องเรียนที่เอื้อ ต่อการจัดการเรียนรู้ ใช้สื่อ เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการ สอนอย่างหลากหลาย รวมทั้งมีการ ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้แหล่ง เรียนรู้ทั้งภายในและ นอกสถานที่อย่างสม่ำเสมอ ในและนอกห้องเรียนที่เอื้อ (Evaluation)

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอความช่วยเหลือ วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
					<p>Gary Stager and Sylvia Martinez (2013) ได้กล่าวว่า Makerspace คือ พื้นที่ ที่เด็ก ๆ และครูได้เรียนรู้ร่วมกันผ่าน ประสบการณ์ตรง ด้วยการ เลือกสรรวัสดุที่มีเทคโนโลยีสูง และต่ำ</p> <p>Dale Dougherty (2013) ให้ ความหมายไว้ว่า คือ พื้นที่ที่เด็กมี โอกาสที่จะทำ สถานที่ที่มี เครื่องมือ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอ ที่สามารถสนับสนุนให้นักเรียน เริ่มต้นปฏิบัติงานได้ สถานที่ เหล่านี้ซึ่งเรียกว่าพื้นที่ของผู้ผลิต มีส่วนร่วมในชั้นเรียนของธุรกิจ ชั้นเรียนเศรษฐศาสตร์ ในบ้าน สตูดิโอศิลปะ และห้องปฏิบัติการ วิทยาศาสตร์</p>		

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
					Oxford Dictionaries (2008) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า Makerspace หมายถึง สถานที่ที่ผู้ที่มีความสนใจร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสามารถรวมตัว กันทำงานในโครงการต่าง ๆ มีการแบ่งปันความคิด อุปกรณ์ และความรู้ กฤติน พันธ์เสนา (2561) กล่าวว่า Makerspace หมายถึง พื้นที่ทางกายภาพ หรือพื้นที่เสมือนที่เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ บุคคลทั่วไป เด็กนักเรียน และครู ได้ เรียนรู้ร่วมกันผ่านประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการประดิษฐ์ การเล่น และการสำรวจแบบ เปิดกว้าง สำหรับทุกคน โดยมีการแบ่งปันความคิด อุปกรณ์ และความรู้		

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญการจำแนก	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาวัชระ				
4	การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.351$)	1) การวัดและ ประเมินผลตามสภาพ จริง ($PNI_{modified} = 0.367$)	1) การคิดขั้นสูง ($PNI_{modified} = 0.412$) 2) ภาวะผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.378$) 3) การจัดการเวลา ($PNI_{modified} = 0.374$)	1) นำผลที่ได้จากการ วัดและประเมินผลมา ใช้ในการวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อยของ ผู้เรียน 2) ออกแบบและ พัฒนาเครื่องมือในการ วัดและประเมินผลที่ หลากหลายสอดคล้อง กับจรรยาวัชระ 3) ควรมีการปรับปรุง การวัดและประเมินผล ให้ตรงตามหลักสูตร และสังคมภายนอกมี ส่วนในการกำหนด	1) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ วัดและประเมินผล สถานศึกษา ต้องดำเนินการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตร สถานศึกษา โดยมีการวางแผน กำหนดแนวทางในการวัดและ ประเมินผล การออกแบบ สร้าง และพัฒนาเครื่องมือ พร้อมทั้ง ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือใน การวัดและประเมินผล โดยจะต้อง เป็นเครื่องมือที่วัดและประเมินผล ได้อย่างแม่นยำ และมีความเป็น ปรนัย ในการดำเนินการวัดและ ประเมินผลยังมุ่งเน้นการวัดและ ประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะของผู้เรียน อีกทั้งยังจำเป็น	4. ปรับปรุงการ ดำเนินการวัดและ ประเมินผลของ สถานศึกษาให้ เป็นไปตามสภาพ จริง มุ่งเน้นการ พัฒนาผลลัพธ์การ เรียนรู้ตามแนวคิด จรรยาวัชระ ด้านการ คิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา	1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกัน ประชุมวางแผนเพื่อกำหนดเกณฑ์ การวัดและประเมินผลตามสภาพ จริง โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและ ประเมินผล โดยเน้นการประเมินผล ด้านการคิดขั้นสูง (Planning) 2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมอบรมเพื่อ เสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัด ผลลัพธ์การเรียนรู้ และพัฒนา ความสามารถในการออกแบบ เครื่องมือในการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง ที่มีความสอดคล้อง กับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้าน การคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำและการ จัดการเวลาในแต่ละรายวิชา (Implementation)

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความสำคัญการจำแนก	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
				รูปแบบการวัดและ ประเมินผล 4) ควรมีการกำหนด แนวปฏิบัติในการวัด และประเมินผล ที่ สอดคล้องและ ครอบคลุมจรรยาบรรณ 5) วัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	ที่จะต้องมีส่งเสริมและพัฒนา ครูในการดำเนินการวัดและ ประเมินผล (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550; จามจุรี จำเมือง, 2552; สำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา, 2553; ปริญญา ภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2562) 2) การวัดและประเมินผลตาม แบบการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ การเรียนรู้ (Outcomes based education) มุ่งเน้นประเมิน ผลลัพธ์ หรือผลผลิตสุดท้ายของ ผู้เรียน ซึ่งแสดง ให้เห็นถึงภูมิ ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ ผู้เรียนต้องทำได้ตามบริบท เงื่อนไขที่พึงประสงค์เมื่อผู้เรียน เรียนจบรายวิชาซึ่งเป็นผลลัพธ์		3) ผู้บริหารจัดให้มีกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในแต่ละ กลุ่มสาระฯ ในการพัฒนาเครื่องมือ การวัดและประเมินผลที่ หลากหลาย โดยเฉพาะการวัด ผู้เรียนในด้านการคิดขั้นสูง โดย ครูผู้สอนจัดทำแบบสังเกต พฤติกรรมที่ประเมินได้จริง หรือวัด และประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง โดยใช้ สถานการณ์จำลอง หรือการ สัมภาษณ์ เป็นต้น (Implementation) 4) ครูผู้สอนดำเนินการตรวจสอบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์ จำลอง การประเมินการทำ

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจัดเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
					รายวิชา ทั้งนี้หลักการตัดสินผล ที่อิงเกณฑ์ไม่ใช่อิงกลุ่ม และต้องมี การดำเนินการให้เกิดความ สอดคล้องระหว่างวิธีการวัดและ ประเมินผลและกิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อให้นักเรียนสามารถ บรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (กลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชาการ ศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, มปป.)	โครงงานของนักเรียน และควรให้ ผู้เรียนรับทราบเกณฑ์ดังกล่าวด้วย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน หรือใช้ การสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจาก ความคิดของนักเรียนเพื่อตรวจสอบ ว่ากิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียน เข้าใจเรื่องที่เรียนมากน้อย เพียงใด (Evaluation) 5) รวบรวม วิเคราะห์และ ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้ จากการดำเนินการวัด และ ประเมินผลผู้เรียนที่เน้นการ ประเมินด้านการคิดขั้นสูง มาใช้ใน การวางแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และ นำไปพัฒนาและปรับปรุงแนว	

ลำดับความสำคัญการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ (สอบถามจากผู้บริหาร และครู)			ข้อเสนอแนะ จาก แบบสอบถาม	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการฯ	(ร่าง) วิธีดำเนินการ
	ขอข่วยการบริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อยการ บริหารวิชาการ	แนวคิดจรรยาบรรณ				
							ทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน ที่ส่งเสริมจรรยาบรรณ ด้านการคิด ขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการ เวลาได้ในอนาคต (Evaluation)

จากตารางที่ 19 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ โดยผู้วิจัย ซึ่งพัฒนาขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ ได้แนวทางทั้งสิ้น 4 แนวทางหลัก และ 20 วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.368$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 6 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้น ส่งเสริมจรรยาวัฑษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันประชุมวางแผน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจรรยาวัฑษะ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

2) ผู้บริหาร และครู ร่วมกันสำรวจความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาจรรยาวัฑษะ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

3) ผู้บริหารและครู ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาวัฑษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสารของผู้เรียนภายในหลักสูตร โดยครอบคลุมเป้าหมายในแต่ละรายวิชา

4) จัดทำเอกสารคู่มือการใช้หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จรรยาวัฑษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

5) กำหนดแนวทางวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาวัฑษะ ด้านการคิดขั้นสูงภาวะผู้นำ และการสื่อสารของผู้เรียน

6) รวบรวม วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลการใช้หลักสูตรโดยวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน ของหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร และนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลการใช้หลักสูตร ตามข้อเสนอแนะ

2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.376$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 4 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 2 พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหาร และครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกัน ประชุมวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ตรงตามหลักสูตรและตรงตามคุณลักษณะแนวคิดจรรยาบรรณ รวมถึงจัดกลุ่มตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่มตามแต่ละระดับชั้น

2) ผู้บริหารและครูร่วมกัน จัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบ บูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามกลุ่มตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จัดไว้ โดยนำเนื้อหาสาระและประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ เพิ่มเติมเป็นโจทย์ หรือปัญหา ในการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และดำเนินการสอน เป็นทีมหรือคณะตามหน่วยการเรียนรู้ ที่จัดไว้

3) ผู้บริหารสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการจัดทำแผนการเรียนรู้และออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงงานเป็นฐาน (Project- Based Learning) และการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นฐาน (Experiential Based Learning) ที่จะพัฒนาให้นักเรียนจะได้มีคุณลักษณะของจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

4) ผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศ จัดการนิเทศแผนการสอนของครู ทุกภาคเรียนเพื่อกำกับติดตาม ประเมินผลและให้คำแนะนำข้อมูลย้อนกลับในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

3) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.384)

ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 5 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 3 ยกระดับการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นันทนาการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรรยาบรรณด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผน สิ่งที่เป็นในการสร้าง Makerspace ซึ่งประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และความปลอดภัย

2) ผู้บริหารและครูควบคุม ดูแลการสร้าง Makerspace ตามความเหมาะสมกับงบประมาณพื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวางแผนระบบ การเข้าใช้งาน

3) ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การทดลองใช้แหล่งเรียนรู้ ก่อน ใช้จริง เพื่อประเมิน ความเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และนำข้อมูลการ ทดลองใช้มาแก้ไขก่อนใช้จริง

4) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และการใช้แหล่งเรียนรู้ โดย มี คณะกรรมการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ที่ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ใช้แหล่งเรียนรู้ ว่า สามารถอำนวยความสะดวกใน การวางแผน การทำงาน มีความพร้อมต่อการใช้งาน และเปิดโอกาส ให้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างเท่าเทียมมากน้อยเพียงใด

5) ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุง เช่น จัดตั้งแหล่งเรียนรู้หรือจัดหาสื่อความรู้เพิ่มเติม จัดมุมความรู้เสริมประสบการณ์ทั้งในและนอก ห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานที่อย่างสม่ำเสมอ

4) การวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.351$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 5 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 4 ปรับปรุงการดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาให้ เป็นไปตามสภาพจริง มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้น สูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผนเพื่อกำหนดเกณฑ์ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผล โดยเน้นการ ประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัด ผลลัพธ์การเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการออกแบบเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง ที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการ จัดการเวลา ในแต่ละรายวิชา

3) ผู้บริหารจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในแต่ละกลุ่ม สารฯ ในการพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยเฉพาะการวัด ผู้เรียนในด้าน การคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา โดยครูผู้สอนจัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ประเมินได้ จริง หรือวัดและประเมินผลด้านการคิดขั้นสูงโดยใช้ สถานการณ์จำลอง หรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น

4) ครูผู้สอนดำเนินการตรวจสอบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์จำลอง การประเมินการทำโครงงานของนักเรียน และควรให้ผู้เรียน รับทราบเกณฑ์ดังกล่าวด้วยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน หรือใช้การสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากความคิด ของนักเรียนเพื่อตรวจสอบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนมากน้อย เพียงใด

5) รวบรวม วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้จากการ ดำเนินการวัด และประเมินผลผู้เรียนที่เน้นการประเมินด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการ เวลา มาใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่าง ต่อเนื่อง และนำไปพัฒนาและปรับปรุงแนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน ที่ส่งเสริมจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้นสูงได้ในอนาคต

3.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดย จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 4 ด้าน และจัดลำดับความต้องการจำเป็น มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 20 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสห วิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
ด้านการพัฒนาหลักสูตร				
แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดย วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร มุ่งเน้นส่งเสริมจรรยาบรรณด้านการ คิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ				
1) ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันประชุม วางแผน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจรรยาบรรณ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
2) ผู้บริหาร และครู ร่วมกันสำรวจความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชน ที่มีต่อการพัฒนา หลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาจรรยาบรรณ ในด้านการคิด ขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
3) ผู้บริหารและครู ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้น สูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ของผู้เรียนภายในหลักสูตร โดยครอบคลุมเป้าหมายในแต่ละรายวิชา	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
4) จัดทำเอกสารคู่มือการใช้หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จรรยาวัฏด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
5) กำหนดแนวทางวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาวัฏ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ของผู้เรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
6) รวบรวม วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลการใช้หลักสูตรโดยวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อนของหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดจรรยาวัฏด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสารและนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลการใช้หลักสูตร ตามข้อเสนอแนะ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้				
แนวทางที่ 2 พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดจรรยาวัฏ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				
1) ผู้บริหาร และครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันประชุมวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ตรงตามหลักสูตรและตรงตามคุณลักษณะแนวคิดจรรยาวัฏด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร รวมถึงจัดกลุ่มตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่มตามแต่ละระดับชั้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
2) ผู้บริหารและครูร่วมกัน จัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบ บูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามกลุ่มตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จัดไว้ โดยนำเนื้อหาสาระและประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ เพิ่มเติมเป็นโจทย์ หรือปัญหา ในการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และดำเนินการสอน เป็นทีมหรือคณะตามหน่วย การเรียนรู้ ที่จัดไว้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
3) ผู้บริหารสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการจัดทำแผนการเรียนรู้และ ออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การ จัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) และการจัดการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ เป็นฐาน (Experiential- Based Learning) ที่ จะพัฒนาให้นักเรียนจะได้มี คุณลักษณะของจรรยาวัชระ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
4) ผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศ จัดการ นิเทศแผนการสอนของครู ทุกภาคเรียนเพื่อกำกับ ติดตาม ประเมินผลและให้คำแนะนำข้อมูล ย้อนกลับในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ ดียิ่งขึ้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
ด้าน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้				
แนวทางที่ 3 ยกระดับการสร้างและพัฒนา แหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นักประดิษฐ์เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรรยาวัฏด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				
1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุม วางแผน สิ่งจำเป็นในการสร้าง Makerspace ซึ่ง ประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และ ความปลอดภัย	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2) ผู้บริหารและครูควบคุม ดูแลการสร้าง Makerspace ตามความเหมาะสมกับงบประมาณ พื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวางแผนระบบ การ เข้าใช้งาน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
3) ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การทดลองใช้แหล่ง เรียนรู้ ก่อน ใช้จริง เพื่อประเมิน ความเหมาะสม กับบริบทของผู้เรียน และนำข้อมูลการ ทดลองใช้ มาแก้ไขก่อนใช้จริง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
4) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และการใช้แหล่ง เรียนรู้ โดย มีคณะกรรมการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ที่ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ใช้แหล่งเรียนรู้ ว่าสามารถอำนวยความสะดวก ในการวางแผน การทำงาน มีความพร้อม ต่อการใช้งาน และเปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้ อย่างเท่าเทียมมากน้อยเพียงใด	5	มากที่สุด	4	มาก

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสภวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
5) ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้มาพัฒนา และปรับปรุง เช่น จัดตั้งแหล่งเรียนรู้หรือจัดหาสื่อ ความรู้เพิ่มเติม จัดมุมความรู้เสริมประสบการณ์ทั้ง ในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ใช้ สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่าง หลากหลาย รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ครูและผู้เรียน ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานที่อย่าง สม่ำเสมอ	5	มาก ที่สุด	4	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล				
แนวทางที่ 4 ปรับปรุงการดำเนินการวัดและ ประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพ จริง มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม แนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุม วางแผนเพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและ ประเมินผล โดยเน้นการประเมินผลด้านการคิดขั้น สูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ และ พัฒนาความสามารถในการออกแบบเครื่องมือใน การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มีความ สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการคิด ขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลาในแต่ละ รายวิชา	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัถะ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
3) ผู้บริหารจัดการให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของครูในแต่ละกลุ่มสาระฯ ในการพัฒนาเครื่องมือ การวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยเฉพาะ การวัด ผู้เรียนในด้านการคิดขั้นสูง โดยครูผู้สอน จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ประเมินได้จริง หรือ วัดและประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา โดยใช้ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น	5	มาก ที่สุด	4	มาก
4) ครูผู้สอนดำเนินการตรวจสอบ กิจกรรม การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์จำลอง การประเมินการทำโครงงาน ของนักเรียน และควรให้ผู้เรียนรับทราบเกณฑ์ ดังกล่าวด้วยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน หรือใช้การ สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากความคิดของนักเรียน เพื่อตรวจสอบว่ากิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียน เข้าใจเรื่องที่เรียนมากน้อย เพียงใด	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
5) รวบรวม วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้จากการดำเนินการวัด และ ประเมินผลผู้เรียนที่เน้นการประเมินด้านการคิดขั้น สูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา มาใช้ในการ วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำไป พัฒนาและปรับปรุงแนวทางการวัดและประเมินผล ผู้เรียน ที่ส่งเสริมจรรยาวัถะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ได้ในอนาคต	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

จากตารางที่ 20 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนในสภวิทยาสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑกะ ด้านการพัฒนาหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
พบว่า แนวทางที่ 1 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการ พบว่า
วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 1 ทุกวิธีดำเนินการมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการพัฒนาหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
พบว่า แนวทางที่ 1 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการ พบว่า
วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 1 ทุกวิธีดำเนินการมีความความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (ฐานนิยม =
5)

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้โดย
ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการ
ดำเนินการ พบว่า วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 2 ทุกวิธีดำเนินการมีความเหมาะสมระดับมาก
ที่สุด (ฐานนิยม = 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้โดย
ผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แนวทางที่ 2 มีความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการ
ดำเนินการ พบว่า วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 2 ทุกวิธีดำเนินการมีความความเป็นไปได้ระดับ
มากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑะ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและ
แหล่งเรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 3 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)
ส่วนวิธีการดำเนินการ พบว่า วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 3 ทุกวิธีดำเนินการมีความเหมาะสม
ระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แนวทางที่ 3 มีความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการ พบว่า วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 3 วิธีดำเนินการมีความความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) แต่วิธีการดำเนินการข้อที่ 4 และ 5 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก

ด้านการวัดและประเมินผล

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการวัดและประเมินผลโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แนวทางที่ 4 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการ พบว่า วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 4 ทุกวิธีดำเนินการมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการวัดและประเมินผลโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แนวทางที่ 4 มีความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการ พบว่า วิธีการดำเนินการของแนวทางที่ 4 ทุกวิธีดำเนินการมีความความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

3.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการทั้ง 4 ด้าน และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 21 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

แนวทางพัฒนาการบริหารของ โรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาบรรณ	วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ
แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใน การกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร มุ่งเน้นส่งเสริมจรรยา บรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะ ผู้นำ และการสื่อสาร	1) ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันประชุม วางแผน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพ ปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจรรยาบรรณ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร 2) ผู้บริหาร และครู ร่วมกันสำรวจความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อ ส่งเสริมการพัฒนาจรรยาบรรณ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร 3) ผู้บริหารและครู ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ของผู้เรียนภายในหลักสูตร โดยครอบคลุมเป้าหมายในแต่ละรายวิชา 4) จัดทำเอกสารคู่มือการใช้หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จรรยาบรรณด้านการคิด ขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร 5) กำหนดแนวทางวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยา บรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ของผู้เรียน 6) รวบรวม วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลการใช้หลักสูตรโดยวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน ของหลักสูตรที่เน้น ให้ผู้เรียนเกิดจรรยาบรรณด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร และนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลการใช้ หลักสูตร ตามข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 21 (ต่อ)

<p>แนวทางพัฒนาการบริหารของ โรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาวัชระ</p>	<p>วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ</p>
<p>แนวทางที่ 2 พัฒนากระบวนการเรียนรู้โดย ส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดทำ แผนการเรียนรู้ โดยบูรณาการ แนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการคิด ขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการ สื่อสาร ในทุกกลุ่มสาระการ เรียนรู้</p>	<p>1) ผู้บริหาร และครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกัน ประชุมวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนให้ตรงตามหลักสูตรและตรงตามคุณลักษณะแนวคิดจรรยาวัชระด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการ สื่อสาร รวมถึงจัดกลุ่มตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่ม ตามแต่ละระดับชั้น</p> <p>2) ผู้บริหารและครูร่วมกัน จัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบ บูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามกลุ่มตัวชี้วัด ผล การเรียนรู้ที่คาดหวังที่จัดไว้ โดยนำเนื้อหาสาระและประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ เพิ่มเติมเป็นโจทย์ หรือ ปัญหา ในการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และดำเนินการสอน เป็นทีมหรือคณะตามหน่วย การเรียนรู้ ที่จัดไว้</p> <p>3) ผู้บริหารสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการจัดทำแผนการเรียนรู้และออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการ เรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การจัดการ เรียนรู้แบบใช้ โครงการเป็นฐาน (Project- Based Learning) และการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นฐาน (Experiential- Based Learning) ที่จะพัฒนาให้นักเรียนจะได้มีคุณลักษณะของจรรยาวัชระ</p> <p>4) ผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศ จัดการนิเทศแผนการสอนของครู ทุกภาคเรียนเพื่อกำกับติดตาม ประเมินผล และให้คำแนะนำข้อมูลย้อนกลับในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น</p>

ตารางที่ 21 (ต่อ)

<p>แนวทางพัฒนาการบริหารของ โรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาวัชระ</p>	<p>วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ</p>
<p>แนวทางที่ 3 ยกระดับการสร้างและพัฒนา แหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่ นักประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผน สิ่งที่เป็นในการสร้าง Makerspace ซึ่งประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และ ความปลอดภัย 2) ผู้บริหารและครูควบคุม ดูแลการสร้าง Makerspace ตามความเหมาะสมกับงบประมาณพื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวางแผนระบบ การเข้าใช้งาน 3) ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การทดลองใช้แหล่งเรียนรู้ ก่อน ใช้จริง เพื่อประเมิน ความเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และนำข้อมูลการทดลองใช้มาแก้ไขก่อนใช้จริง 4) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และการใช้แหล่งเรียนรู้ โดย มีคณะกรรมการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ที่ประกอบไป ด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ใช้แหล่งเรียนรู้ ว่าสามารถอำนวยความสะดวกใน การวางแผน การทำงาน มีความ พร้อมต่อการใช้งาน และเปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างเท่าเทียมมากน้อยเพียงใด 5) ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุง เช่น จัดตั้งแหล่งเรียนรู้หรือจัดหาสื่อความรู้เพิ่มเติม จัดมุมความรู้เสริมประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการ เรียนการสอนอย่างหลากหลาย รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานที่ อย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 21 (ต่อ)

<p>แนวทางพัฒนาการบริหารของ โรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิด จรรยาวัชระ</p>	<p>วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ</p>
<p>แนวทางที่ 4 ปรับปรุงการดำเนินการวัดและ ประเมินผลของสถานศึกษาให้ เป็นไปตามสภาพจริง มุ่งเน้น การพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผนเพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผล โดยเน้นการประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา 2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการออกแบบเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ในแต่ละรายวิชา 3) ผู้บริหารจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในแต่ละกลุ่มสาระฯ ในการพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยเฉพาะการวัด ผู้เรียนในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา โดยครูผู้สอนจัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ประเมินได้จริง หรือวัดและประเมินผลด้านการคิดขั้นสูงโดยใช้ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น 4) ครูผู้สอนดำเนินการตรวจสอบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์จำลอง การประเมินการทำโครงการของนักเรียน และควรให้ผู้เรียนรับทราบเกณฑ์ดังกล่าวด้วยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน 5) รวบรวม วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้จากการดำเนินการวัด และประเมินผลผู้เรียนที่เน้นการประเมินด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา มาใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำไปพัฒนาและปรับปรุงแนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน ที่ส่งเสริมจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 21 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรณทักษะ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ พบว่า

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้
แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในการ
กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้น ส่งเสริมจรณทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการ
สื่อสาร

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

- 1) ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันประชุม วางแผน วิเคราะห์ บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจรณทักษะ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร
- 2) ผู้บริหาร และครู ร่วมกันสำรวจความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาจรณทักษะ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร
- 3) ผู้บริหารและครู ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้ จรณทักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ของผู้เรียนภายในหลักสูตร โดยครอบคลุม เป้าหมายในแต่ละรายวิชา
- 4) จัดทำเอกสารคู่มือการใช้หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จรณทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร
- 5) กำหนดแนวทางวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการ พัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้จรณทักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ของผู้เรียน
- 6) รวบรวม วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลการใช้หลักสูตรโดยวิเคราะห์ หาจุด แข็ง จุดอ่อน ของหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิด ความคิดเพื่อสังคม และนำมาปรับปรุงและพัฒนาผล การใช้หลักสูตรตามข้อเสนอแนะ

ด้านที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1 แนวทางหลักและ 4

วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 2 พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหาร และครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกัน ประชุมวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ตรงตามหลักสูตรและตรงตามคุณลักษณะแนวคิดจรรยาวัชระ รวมถึงจัดกลุ่มตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่มตามแต่ละระดับชั้น

2) ผู้บริหารและครูร่วมกัน จัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบ บูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามกลุ่มตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จัดไว้ โดยนำเนื้อหาสาระและประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ เพิ่มเติมเป็นโจทย์ หรือปัญหา ในการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และดำเนินการสอน เป็นทีมหรือคณะตามหน่วยการเรียนรู้ที่จัดไว้

3) ผู้บริหารสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการจัดทำแผนการเรียนรู้และออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) และการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นฐาน (Experiential- Based Learning) ที่จะพัฒนาให้นักเรียนจะได้มีคุณลักษณะของจรรยาวัชระ

4) ผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศ จัดการนิเทศแผนการสอนของครู ทุกภาคเรียนเพื่อกำกับติดตาม ประเมินผลและให้คำแนะนำข้อมูลย้อนกลับในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ด้านที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 1 แนวทางหลักและ 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 3 ยกระดับการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นักประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรรยาวัชระด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผน สิ่งที่สำคัญในการสร้าง Makerspace ซึ่งประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และ ความปลอดภัย

2) ผู้บริหารและครูควบคุม ดูแลการสร้าง Makerspace ตามความเหมาะสมกับ งบประมาณพื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวางแผนระบบ การเข้าใช้งาน

3) ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การทดลองใช้แหล่งเรียนรู้ ก่อน ใช้จริง เพื่อประเมิน ความเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และนำข้อมูลการทดลองใช้มาแก้ไขก่อนใช้จริง

4) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และการใช้แหล่งเรียนรู้ โดย มีคณะกรรมการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ที่ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ใช้แหล่งเรียนรู้ ว่าสามารถอำนวยความสะดวกใน การวางแผน การทำงาน มีความพร้อมต่อการใช้งาน และเปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้ อย่างเท่าเทียมมากน้อยเพียงใด

5) ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุง เช่น จัดตั้งแหล่งเรียนรู้ หรือจัดหาสื่อความรู้เพิ่มเติม จัดมุมความรู้เสริมประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้ ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ครู และผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานที่อย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 4 การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 4 ปรับปรุงการดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพจริง มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจรรยาวัฑษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผนเพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริง โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผล โดยเน้นการประเมินผลด้านการ คิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การ เรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการออกแบบเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ที่มี ความสอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการคิดขั้นสูงในแต่ละรายวิชา

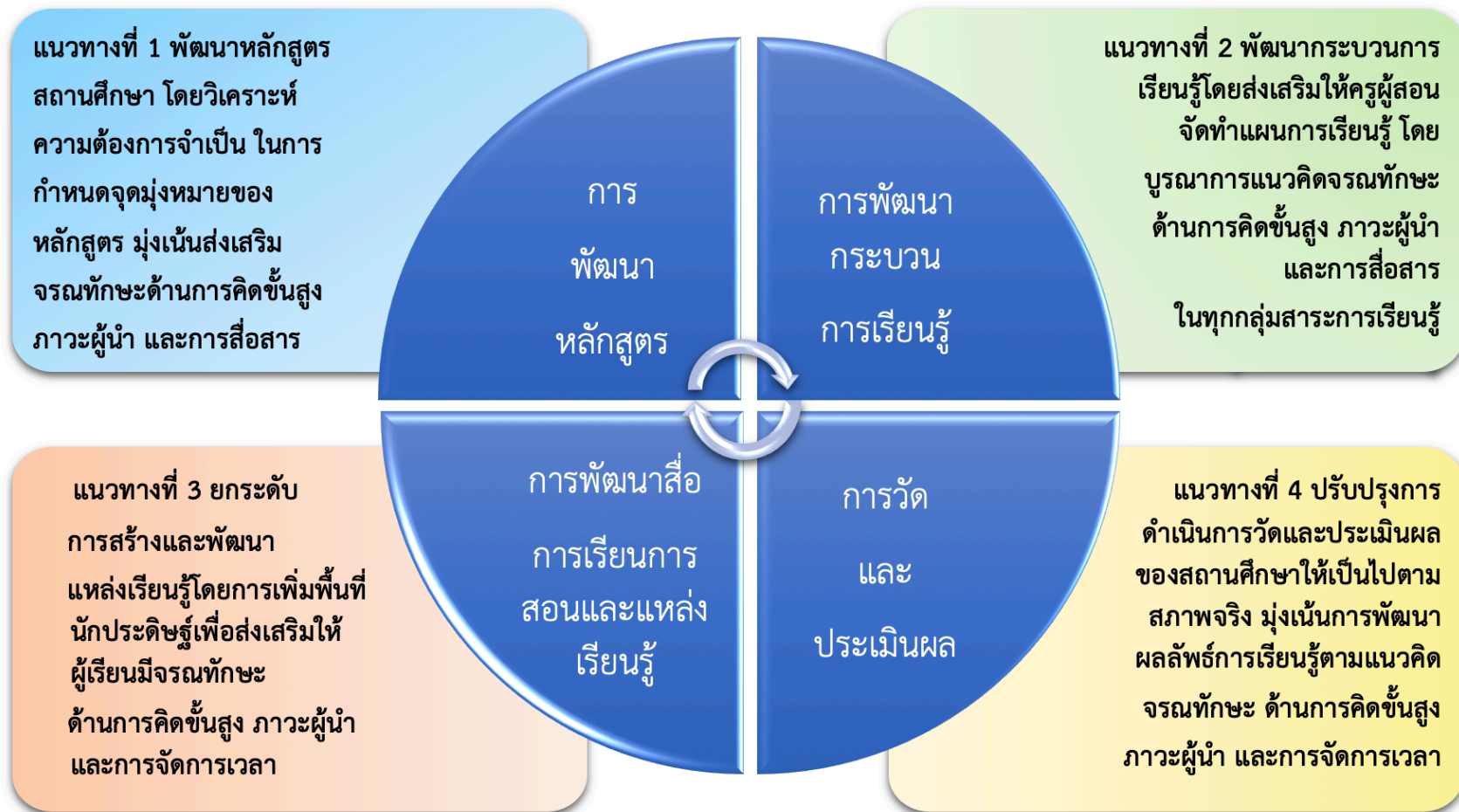
3) ผู้บริหารจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในแต่ละกลุ่มสาระฯ ในการ พัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยเฉพาะการวัด ผู้เรียนในด้านการคิดขั้นสูง

ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา โดยครูผู้สอนจัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ประเมินได้จริง หรือวัดและประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา โดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

4) ครูผู้สอนดำเนินการตรวจสอบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์จำลอง การประเมินการทำโครงการงานของนักเรียน และควรให้ผู้เรียนรับทราบเกณฑ์ดังกล่าวด้วยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน

5) รวบรวม วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้จากการดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่เน้นการประเมินด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา มาใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำไปพัฒนาและปรับปรุงแนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน ที่ส่งเสริมจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลาได้ในอนาคต

แผนภาพที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ประชากรในการวิจัย คือ คือ โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร จังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครู ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสหวิทยาเขตธรรมจักร รวมทั้งสิ้นจำนวน 162 คน โดยแบ่งเป็น ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 6 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 7 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 48 คน และครูจำนวน 101 คน โดยการสุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล คือ การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของ Krejcie and Morgan (1970) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ และแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ฐานนิยม (Mode) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ในภาพรวม

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยภาพรวม คือ 0.369 โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.384) รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.376) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร

($PNI_{\text{modified}} = 0.368$) และขอขยายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.351$)

5.1.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ รายด้าน

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตร ข้อย่อยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.385$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.436$) และด้านการจัดการเวลา มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.355$) ส่วนข้อย่อยการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.350$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า การกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตร ด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.400$) และด้านการจัดการเวลา มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.329$)

2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ข้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.393$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.442$) และด้านการปรับตัว มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.362$) รองลงมา คือ ข้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.373$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.402$) และด้านการปรับตัว มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด $PNI_{\text{modified}} = 0.343$ และข้อย่อยการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.363$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.401$) และด้านการปรับตัว มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.336$)

3) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ข้อย่อยการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.391$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณ พบว่า การสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน ด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.441$) และด้านการปรับตัว มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.363$) และข้อย่อยการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.377$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณ พบว่า การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอนด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.407$) และด้านการปรับตัว มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.343$)

4) ด้านการวัดและประเมินผล

ความต้องการจำเป็นด้านการวัดและประเมินผล ข้อย่อยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.367$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณ พบว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.412$) และด้านทัศนคติเชิงบวก มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.331$) รองลงมา คือ ข้อย่อยการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.344$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณ พบว่า การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.383$) และด้านทัศนคติเชิงบวก มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.307$) ส่วนข้อย่อยการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผล มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.341$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดจรรยาบรรณ พบว่า การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.371$) และด้านทัศนคติเชิงบวก มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.307$)

5.1.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิด จรณทักษะ

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข มีรายละเอียด ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.368$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 6 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้น ส่งเสริมจรรยาบรรณด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันประชุมวางแผน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจรรยาบรรณ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

2) ผู้บริหาร และครู ร่วมกันสำรวจความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาจรรยาบรรณ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

3) ผู้บริหารและครู ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสารของผู้เรียนภายในหลักสูตร โดยครอบคลุมเป้าหมายในแต่ละรายวิชา

4) จัดทำเอกสารคู่มือการใช้หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จรรยาบรรณด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร

5) กำหนดแนวทางวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสารของผู้เรียน

6) รวบรวม วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูลการใช้หลักสูตรโดยวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน ของหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิด ความคิดเพื่อสังคม และนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลการใช้หลักสูตรตามข้อเสนอแนะ

2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.376$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 4 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 2 พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ผู้บริหาร และครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกัน ประชุมวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ตรงตามหลักสูตรและตรงตามคุณลักษณะแนวคิดจรรยาตักษะ รวมถึงจัดกลุ่มตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่มตามแต่ละระดับชั้น

2) ผู้บริหารและครูร่วมกัน จัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบ บูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามกลุ่มตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จัดไว้ โดยนำเนื้อหาสาระและประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจ เพิ่มเติมเป็นโจทย์ หรือปัญหา ในการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และดำเนินการสอน เป็นทีมหรือคณะตามหน่วย การเรียนรู้ ที่จัดไว้

3) ผู้บริหารสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการจัดทำแผนการเรียนรู้และออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงงานเป็นฐาน (Project- Based Learning) และการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นฐาน (Experiential-Based Learning) ที่จะพัฒนาให้นักเรียนจะได้มีคุณลักษณะของจรรยาตักษะ

4) ผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศ จัดการนิเทศแผนการสอนของครู ทุกภาคเรียนเพื่อกำกับติดตาม ประเมินผลและให้คำแนะนำข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

3) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.384$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ 5 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 3 ยกระดับการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นักประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรรยาบรรณทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผน สิ่งที่เป็นในการสร้าง Makerspace ซึ่งประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และความปลอดภัย
- 2) ผู้บริหารและครูควบคุม ดูแลการสร้าง Makerspace ตามความเหมาะสมกับงบประมาณพื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวางแผนระบบ การเข้าใช้งาน
- 3) ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การทดลองใช้แหล่งเรียนรู้ ก่อน ใช้จริง เพื่อประเมิน ความเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และนำข้อมูลการทดลองเข้ามาแก้ไขก่อนใช้จริง
- 4) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และการใช้แหล่งเรียนรู้ โดย มีคณะกรรมการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ที่ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ใช้แหล่งเรียนรู้ ว่าสามารถอำนวยความสะดวกใน การวางแผน การทำงาน มีความพร้อมต่อการใช้งาน และเปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างเท่าเทียมมากน้อยเพียงใด
- 5) ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุง เช่น จัดตั้งแหล่งเรียนรู้หรือจัดหาสื่อความรู้เพิ่มเติม จัดมุมความรู้เสริมประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานที่อย่างสม่ำเสมอ

4) การวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.351$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก และ

5 วิธีดำเนินการ

แนวทางที่ 4 ปรับปรุงการดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพจริง มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

- 1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุมวางแผนเพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผล โดยเน้นการประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา
- 2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการออกแบบเครื่องมือในการวัดและประเมินผลตาม

สภาพจริง ที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลาในแต่ละรายวิชา

3) ผู้บริหารจัดการให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในแต่ละกลุ่มสาระฯ ในการพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยเฉพาะการวัด ผู้เรียนในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลาโดยครูผู้สอนจัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ประเมินได้จริง หรือวัดและประเมินผลด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา โดยใช้ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

4) ครูผู้สอนดำเนินการตรวจสอบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์จำลอง การประเมินการทำโครงงานของนักเรียน และควรให้ผู้เรียนรับทราบเกณฑ์ดังกล่าวด้วยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน

5) รวบรวม วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้จากการดำเนินการวัด และประเมินผลผู้เรียนที่เน้นการประเมินด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา มาใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำไปพัฒนาและปรับปรุงแนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน ที่ส่งเสริมจรรยาบรรณด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลาได้ในอนาคต

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ

การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ทั้ง 4 ด้าน มีสภาพปัจจุบันต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ทุกด้าน

ผลการวิจัยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร มีการดำเนินงานในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดจรรยาบรรณ อยู่ในระดับที่ยังไม่เพียงพอกับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของพงศกร อุดลพิทยาภรณ์ (2560) ที่ศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่าย

ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล มีสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าสภาพปัจจุบัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของมนรัตน์ แก้วเกิด (2560) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล ซึ่งพบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพในการบริหารวิชาการให้สูงขึ้นกว่าปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องต่อเป้าหมายของการจัดการศึกษา และพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่ตรงตามความต้องการของสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ จรุณี แก้วเอี่ยม (2557) ที่กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษามาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสามารถบริหารวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงถือได้ว่า การบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลโดยอาศัยองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา

ทั้งนี้ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยโรงเรียนควรดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาผ่านกระบวนการที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ชุมชุม หรือกิจกรรมอื่น ๆ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตร (ไวยวุฒิ ธนบัตร, 2560)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฑฒะ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล โดยโรงเรียนควรส่งเสริมครูให้ดำเนินการวัดผลและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจาก กระบวนการปฏิบัติและผลงาน รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน (สุนทร, 2552) ทุกทักษะ จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินงานอย่างรอบด้านทุกขอบข่ายของการบริหารวิชาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยในลำดับที่ 2 และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ 3 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด และการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตร มีสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการดำเนินการเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักเรียนให้เกิดจรรยาวัฑฒะ โดยจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย อีกทั้งยังจำเป็นที่จะต้องมีการ

กำหนดจุดมุ่งหมายหรือทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับ รายงานผลการวิจัยและพัฒนากรอบสมรรถนะผู้เรียน ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) พบว่า ข้อเสนอเชิงนโยบายในการขับเคลื่อนการนำกรอบสมรรถนะผู้เรียนสำหรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารควรกำหนดจุดมุ่งหมายด้านผู้เรียนโดยพิจารณาทบทวนสมรรถนะหลัก สมรรถนะย่อย เช่นเดียวกับ ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562) ที่ได้ทำการสังเคราะห์การพัฒนาหลักสูตรจากหน่วยงาน/นักวิชาการ พบว่า กระบวนการแรกที่จำเป็นจะต้องดำเนินการในการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการของผู้เรียน และการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งนี้การพัฒนาหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่สามารถเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ครู เพื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งทางด้านกระบวนการคิด ทักษะ และการแก้ปัญหา สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษาว่า เปรียบเสมือนตัวช่วยให้การจัดการศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายตามที่วางไว้ รวมถึงเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์เรียนรู้ ทักษะ ความประพฤติ และเจตคติให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง โรงเรียน ชุมชน และสังคม

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของ ภูสุตา ภูเงิน (2560) ที่ศึกษาและพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งพบว่า ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานและการจัดการเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร มาจากการที่คณะกรรมการสถานศึกษา และตัวแทนชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ทำให้ไม่มีบทบาทในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเต็มที่ ทำได้เพียงแค่รับทราบเรื่องเท่านั้น อีกทั้งคณะกรรมการ และตัวแทนชุมชนยังไม่มีเวลาในการเข้าร่วมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเนื่องจากการประกอบอาชีพ รวมทั้งครูส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา นอกจากนี้ ยังขาดการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ทำให้การกำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างแท้จริง

2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยในลำดับที่ 3 และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่น โดยเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ควรมีการพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาจรรยาบรรณ เนื่องจากการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้เป็นบทบาทหน้าที่หลักของสถานศึกษาที่ก่อตั้งขึ้นเป็นองค์กรที่จะพัฒนาเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การพัฒนาความคิด ทักษะ และความสามารถ สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวว่ากระบวนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมเดิมเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร เป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ ผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติที่เกิดขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ความรู้สึก และทักษะ

3) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ พบว่า สภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง และมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระดับมากที่สุด ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนวัดสิงห์ ตามแนวคิดจรรยาบรรณ โดยสภาพปัจจุบัน การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็มีค่าเฉลี่ยในสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด แสดงว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนปัจจัยสำคัญที่ควรพิจารณา คือ การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนีย์ ชัยสุขสังข์ (2557) ที่ได้ศึกษาและพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการ เพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนทางเลือก โดยผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้นแต่สิ่งแวดล้อมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดเกี่ยวข้องกับผู้เรียนทั้งสิ้น โรงเรียนจึงควรจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของ ภูสุตา ภูเงิน (2560) ที่ศึกษาและพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งพบว่า ชุดอุปกรณ์และสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ในห้องเรียนของโรงเรียนประชารัฐยังขาดความสมบูรณ์เท่าที่ควร อุปกรณ์ดำเนินการล่าช้า ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจึงควรพัฒนาสภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ขอความร่วมมือกับองค์กรเอกชนเพื่อให้ความรู้เบื้องต้นแก่ครูในการแก้ไขปัญหาหรือซ่อมบำรุงสื่อเทคโนโลยี รวมทั้งแต่งตั้งครูที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ

4) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่น โดยเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร มีการ

ดำเนินการวัดและประเมินผลอยู่แล้วในระดับปานกลาง แต่ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังที่จะให้การวัดและประเมินผลสูงกว่าสภาพปัจจุบัน ดังนั้นการดำเนินการวัดและประเมินผลของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ควรได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาจรรยาวัฏของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร บัวทอง (2560) เรื่อง การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า การประเมินผลแนวใหม่จะต้องเน้นการปฏิบัติจริง โดยเน้นสะท้อนผลการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลตามสภาพความเป็นจริงทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน หรือสถานที่อื่น ๆ การประเมินต้องบูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างแนบเนียนและเหมาะสม เช่นเดียวกับทฤษฎีของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2546) ที่กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริงว่าเป็นกระบวนการตัดสินความรู้ความสามารถ และทักษะของผู้เรียนในสภาพที่สอดคล้องกับชีวิตจริงโดยใช้เรื่องราว เหตุการณ์ สภาพจริงที่ประสบในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนตอบสนองเพื่อลงข้อสรุปถึงความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

เมื่อพิจารณาการวัดและประเมินผลในภาพรวม ตามองค์ประกอบของจรรยาวัฏทักษะ พบว่า ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่าด้านอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษาที่ครูผู้สอนต้องดำเนินการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประอร สุนทรวิภาต (2546) ที่ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลว่า เป็นกระบวนการซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของผู้สอนในการปฏิบัติควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งยังต้องเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างสอดคล้องต่อทักษะที่ต้องการในการวัดและประเมินผล เช่นเดียวกับ Duckworth and Yeager (2015) ที่ให้คำแนะนำสำหรับการวัดและประเมินผลจรรยาวัฏทักษะซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการดำเนินการ และต้องมีความเหมาะสมต่อทักษะ และ Richard D. Robert, Jonathan E. Martin and Gabriel Olaru (2015) ที่ได้กล่าวถึงการประเมินผลของจรรยาวัฏทักษะที่จำเป็นต้องอาศัยวิธีการวัดผลที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับทักษะนั้น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

5.2.2 ความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏทักษะ

จากผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏทักษะ ลำดับความต้องการจำเป็นโดยภาพรวมด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร และการวัดและประเมินผล โดยผู้วิจัยขออภิปราย

ผลความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต
ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ จำแนกตามลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ
ข้างต้น รายละเอียดดังนี้

1) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีความต้องการจำเป็นอันดับที่ 1 คือ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียน
การสอนและแหล่งเรียนรู้ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ให้ความสำคัญกับการพัฒนา
สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ กลยุทธ์เชิงนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพ
ผู้เรียนของโรงเรียน ซึ่งกล่าวถึงตัวชี้วัดด้านสถานศึกษา คือ ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดบรรยากาศ
สิ่งแวดล้อม ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Rex (2017)
ที่เห็นว่าควร มีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียน เนื่องจาก แหล่งเรียนรู้จะช่วยให้
ผู้เรียนได้พัฒนาความคิด การเข้าใจผู้อื่น การสร้างแบบจำลอง การทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งเสริมให้
ผู้เรียนสามารถคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและแก้ปัญหาได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
การสอนและแหล่งเรียนรู้ คือ แนวทางที่ 1 กระบวนการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นัก
ประดิษฐ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรรยาตักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร แสดงให้เห็น
ว่า การสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน เน้นการลงมือปฏิบัติ ทั้ง
ภายในและภายนอกห้องเรียน ต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
นอกจากนั้นยังต้องมีการจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม สื่อ และอุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550; รุ่งชัช
ดาพร เวหะชาติ, 2550; ปยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) เช่นเดียวกับ ซึ่งสอดคล้องกับ Torrance
(1965) ที่กล่าวว่า ความคิดสามารถพัฒนาได้ด้วยการสอน การฝึกฝน และการฝึกปฏิบัติที่ถูกต้อง โดย
การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูผู้สอนจะต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เท่าทันเทคโนโลยี
อยู่เสมอสามารถใช้เทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียน
รู้ ตลอดจนครู ต้องมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้และทักษะของตนอยู่เสมอ โดยอาศัย
เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาตนเอง เรียนรู้เทคนิค รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน
ที่มี ประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยออกแบบให้ผู้เรียนได้ค้นหาความรู้
ด้วย ตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลตรวจสอบข้อมูล และสรุปเป็นองค์ความรู้ และยังสอดคล้องกับ
WhiteHouse (2014) กล่าวไว้ว่าวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ คือ การที่โรงเรียนจัดตั้งพื้นที่นัก

ประดิษฐ์ หรือ Makerspace ให้กับนักเรียน เนื่องจากพื้นที่ นักประดิษฐ์นี้จะช่วยจุดประกายความคิดสร้างสรรค์และการสร้างสรรค์นวัตกรรม นักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เรียนรู้ทักษะการแก้ปัญหา และสิ่งสำคัญที่สุดคือการมุ่งเน้นที่การปฏิบัติ (Action-oriented behavior) สอดคล้องกับ (Graves, 2014; Taylor, 2016) ที่ศึกษาว่า พื้นที่นักประดิษฐ์ Makerspace เป็นสถานที่ที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากการลงมือปฏิบัติได้ทดลองสร้างผลิตภัณฑ์แบบจำลองโปรเจกต์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันมาทำงานร่วมกัน

2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาฯ เป็นอันดับ 2 รายข้อย่อยที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ จะเห็นได้ว่า สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวว่า การจัดทำแผนการสอน เป็นการเตรียมการล่วงหน้า เพื่อช่วยให้ครูมีเวลาและโอกาสในการคำนึงถึงจุดประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการสอน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล รวมทั้งยังช่วยให้การสอนของครูมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน สอดคล้องกับ จามจุรี จำเมือง (2552) ที่กล่าวว่า แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ต้องส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากนั้นควรส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้อง กับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง การจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนลงมือทำ โรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ ปรับปรุง พัฒนาการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ คือแนวทางที่ 2 คือ พัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยบูรณาการแนวคิดจรรยาบรรณ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสารในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สืบเนื่องจากผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการสอนแบบบูรณาการว่าจำเป็นจะต้องมีการดำเนินการให้กับผู้เรียน แต่ด้วยหลักสูตรและเวลาในการเรียนที่อาจไม่ได้มีการปรับให้สอดคล้องกันจนทำให้ยากที่จะเกิดการสอนแบบบูรณาการได้จริงในโรงเรียนทำให้ความต้องการจำเป็นในด้านนี้มีลำดับสูงสุด สอดคล้องกับ คู่มือเครือข่ายสะเต็มศึกษาของสถาบันส่งเสริม

การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2014) ที่มีการกล่าวถึงการบูรณาการแบบข้ามสาขาวิชาว่าเป็น การเรียนการสอนที่ช่วยผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และทักษะกับชีวิตจริง ได้ประยุกต์ความรู้และทักษะใน การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชุมชนหรือสังคม และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเองซึ่ง สอดคล้องกับนิยามการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอีกด้วย สอดคล้องกับ Carrol (2014) ที่เห็นว่า โรงเรียนควรเน้นการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนจรรยาบรรณทักษะให้นักเรียน โดยเฉพาะด้านการคิดขั้น สูง ซึ่งสามารถใช้การเรียนรู้แบบ Project-Based Learning Approach ในวิชา STEM เพื่อมุ่งพัฒนา Mindset ด้านการลงมือทำ การเข้าใจผู้อื่น ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ Roozenburg et al. (2011) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ นักเรียนลงมือทำ นักเรียนจะต้องได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้สามารถเรียนรู้โดยใช้การ เรียนการสอนเชิงประสบการณ์ (Experiential learning) สอดคล้องกับ พรประภัสสร ปริญญาญกุล (2546) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะ การทำงานสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิตในสถาบันราชภัฏ พบว่าการสอนเชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยให้ผู้เรียนลงมือ ปฏิบัติจริง ช่วยให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น สูงขึ้น

3) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา เป็น อันดับ 3 จะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากเป็นหัวใจของ การจัดการเรียนการสอน เป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายที่จะ พัฒนาจรรยาบรรณทักษะให้ผู้เรียน จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ (Dunne & Martin, 2006; Koh et al., 2015) ที่เห็นว่า โรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมจรรยาบรรณทักษะให้ผู้เรียน เนื่องจากจะ ทำให้เห็นโครงร่างกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่น เมื่อพิจารณาประเด็นรายย่อย พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ควรที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดขั้นสูง โดย วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปัญหา สำรวจความต้องการ ความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคมและผู้เรียน และ ประเมินสถานภาพสถานศึกษาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้งกรรมการสถานศึกษา เพื่อนำไปกำหนดจุดมุ่งหมายและ

โครงสร้างหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต้องอาศัยการศึกษาและพิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ ทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการของสังคมชุมชน และท้องถิ่น รวมถึงสภาพแวดล้อมและสถานภาพของสถานศึกษา เพื่อให้ได้แนวทางชัดเจนของหลักสูตร นอกจากนี้ยังต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรทั้งการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล การนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพที่สูงขึ้นต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2554; จารุณี แก้วเอี่ยม, 2557)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ แนวทางที่ 3 คือ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้นส่งเสริมจรรยาบรรณทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่ได้เสนอขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร ไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ความต้องการ 2) ตั้งวัตถุประสงค์ 3) เลือกและจัดระบบเนื้อหา 4) เลือกและจัดระบบประสบการณ์การเรียนรู้ 5) สิ่งที่จะประเมินผลและวิธีการ สอดคล้องกับ Carroll (2014) ที่เสนอว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จะต้องมุ่งพัฒนาที่ตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เน้นความสำคัญด้านการทำกิจกรรมมากกว่าการเรียนรู้จากตำรา เน้นเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (Authentic and Practical Experiences) Dunne & Martin (2006) กล่าวว่า ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบนี้คือ นักเรียนได้เรียนรู้เอง แก้ปัญหาเอง ฝึกทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการนำประสบการณ์ในโรงเรียนไปใช้ในอนาคต

4) ด้านการวัดและประเมินผล

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล มีดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา เป็น อันดับสุดท้าย เนื่องจากรูปแบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร โดย ภาพรวมเน้นการใช้แบบทดสอบมาตรฐาน ที่มุ่งวัดความรู้ ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาเป็นหลัก ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับ Gallagher (2018) พบว่า โดยปกติแล้วครูผู้สอนมักใช้ แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการ ประเมินผลนักเรียน ซึ่งวิธีการนี้ไม่สามารถสะท้อนถึง ความสามารถที่แท้จริง รวมถึงคุณลักษณะ จรรยาบรรณทักษะนักเรียนได้ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อส่งเสริม จรรยาบรรณทักษะให้ผู้เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล คือ แนวทางที่ 4 คือ ปรับปรุงการดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพจริง

มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจรรยาวัฏจักร ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา สอดคล้องกับHawthorneetal (2014) ได้วัดและประเมินผลนักเรียนด้านการคิดขั้นสูง ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการปฏิบัติจริง เช่น การสังเกต การระดมความคิด การสร้างสถานการณ์แบบจำลอง และกระบวนการทดลองซ้ำ ๆ ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นเพื่อสะท้อนถึง ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยทดสอบความคิดในสถานการณ์จริง ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์จำลอง การประเมินการทำโครงงานของนักเรียน และควรให้ผู้เรียนรับทราบ เกณฑ์ดังกล่าวด้วยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน และสอดคล้องกับรายงานผลการวิจัยและพัฒนากรอบสมรรถนะผู้เรียนที่มีข้อเสนอเชิงนโยบายในการขับเคลื่อนกรอบสมรรถนะว่าผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) และวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยดำเนินการด้วยวิธีที่หลากหลาย ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองและครูเกิดการเรียนรู้ร่วมกันไปกับผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยให้ครูย้อนกลับมาพิจารณาการสอนของตนเองและปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารควรมีการนำแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏจักร ไปปรับประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษาและจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักเรียน โดยให้ความสำคัญและสนับสนุนในแนวทางที่ 3 คือ ยกระดับการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นันทนาการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรรยาวัฏจักรด้านการคิดขั้นสูง เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ฝึกการคิดขั้นสูง และจรรยาวัฏจักรด้านอื่น ๆ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขต ธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัฏจักร ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดที่ควรจะนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารวิชาการ

2) ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียนในทุกระดับชั้น และควรพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียนในทุกขอบข่ายงานบริหารวิชาการ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิดขั้นสูง มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

3) ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมการพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาจรรยาวัฏจักร ด้านการคิดขั้นสูง ควบคู่ไปกับการนำแนวทางการบริหารวิชาการลงสู่การปฏิบัติ

จริง เนื่องจาก การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ต้องมีการพัฒนาความสามารถของครูควบคู่กันไปด้วย จะช่วยส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยเพื่อประเมินผลการนำแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ ลงสู่การปฏิบัติ

2) ควรมีการวิจัย และพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลของจรณทักษะด้านการคิดขั้นสูงตามสภาพจริงในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ชัดเจน เนื่องจากการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดในด้านการวัดและประเมินผล ทั้งนี้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลดังกล่าวควรมีความหลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับทักษะที่ข้างต้น และการประเมินผลมุ่งเน้นการประเมินผลเพื่อพัฒนามากกว่าการตัดสินความสามารถของนักเรียน

3) ควรมีการวิจัย เรื่อง การพัฒนาครูในด้านทักษะการคิดขั้นสูง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะด้านการคิดขั้นสูง เป็นประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดในการส่งเสริมจรณทักษะของผู้เรียน ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลวรรณ เครือนิล. (2561). ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการตามแนวคิดการส่งเสริมทักษะ การแก้ปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 14(2). 1-12.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. Retrieved from <http://www.kuchinarai.ac.th/document/57/Job02.pdf>
- กานต์ธีรา ภูริวิกรัย. (2563). การศึกษาโลกในศตวรรษที่ 21 : ระบบยังเหลื่อมล้ำ การเรียนรู้อย่างวิกฤต. ค้นจาก <https://www.the101.world/global-education/>
- ขวัญข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการมัธยมศึกษา จังหวัดชัยนาท. (2560). ผลการประเมิน มาตรฐาน การปฏิบัติงาน 2560. ค้นจาก <https://sites.google.com/a/chainatpit.ac.th>
- จงรักษ์ หงส์งาม. (2555). ผลกระทบของทักษะทางปัญญาและทักษะทางบุคลิกลักษณะต่อรายได้ กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น ประเทศไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์ปริทรรศน์ สถาบันพัฒนาศาสตร์. 6(2). 1-22.
- จรุณี แก้วเอียน. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติ สำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.
- จรรยา มาติกลโกวิท, ชื่นชนก ไควินท์, พรทิพย์ อันทิวโรทัย, และ เพ็ญอรุณ ปรีดีดิลก. (2553). การวิจัยเรื่องการจัดการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร. จามจุรี จำเมือง. (2552). รูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิรพรรณ ขาญช่าง. (2563). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิด ขั้นสูง: การเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริง. Journal of Education Studies, 48(3), 78-89
- จิรพันธ์ พิมพ์พันธุ์. (2550) กลยุทธ์การพัฒนาสถานศึกษาเอกชนเพื่อส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- เจนเนตร ประเสริฐวิทย์. (2560). แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดการส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แจ่มจันทร์ เกียรติคุณ. (2531). *การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองและวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันและอยู่ในชั้นเรียนของครูที่มีพฤติกรรมทางวาจาและท่าทางที่แตกต่างกัน*. ปรินญาณิพนธ์ ศศม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชโลธร โชติเกียรติเวช, & วัลลภา อาริรัตน์. (2560). *ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะ SoftSkills เพื่อการจัดการเรียนรู้ของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25*. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(1), 44-52.
- ดวงจันทร์ แก้วกวางพาน. (2562). *การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการจัดการเชิงรุก ในอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง*. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 18(2), 31-39.
- ทิตนา แหมมณี และคณะ. (2543). *วิทยาด้านการคิด*. เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- ทิตนา แหมมณี. (2546). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- ทิตนา แหมมณี และคณะ. (2549). *การนำเสนอรูปแบบเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูงของนิสิตนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี สำหรับหลักสูตรครุศึกษา*. รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนี วงศ์เย็น. (2555). *การบริหารงานวิชาการ*. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา 23722 การบริหารวิชาการและทรัพยากรการศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นภัสสร รุ่งเรือง, & พบชัย งามสกุลรุ่งโรจน์. (2563). *ประสิทธิภาพของการสอนแบบ Peer teaching ในการจัดการเรียนการสอนด้านจุลชีววิทยาทางการแพทย์ ที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้าน Soft skills ตาม Siriraj outcome ของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล*. *Siriraj Medical Bulletin*, 13(3), 183-189.
doi:https://doi.org/10.33192/Simedbull.2020.23
- บุษกร วัฒนบุตร. (2563). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา Soft Skills ของเยาวชนไทยในศตวรรษที่ 21*. วารสารวิจัยวิชาการ, 4(1), 87-94. doi:https://doi.org/10.14456/jra.2021.8
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2562). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร : หจก.มิน เซอร์วิส ซัพพลาย

- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพฯ.
- ปิยะพงศ์ โชติพันธุ์. (2556). *การสอนเพื่อพัฒนาการคิดขั้นสูง*. จุลสารวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 6(2).
- พิจิตรา ธงพานิช. (2562). *การพัฒนากระบวนการทัศน์การสอนและการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง*. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 11(2), 179-198
- พงศกร อุดลพิทยาภรณ์. (2560). *แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พงษ์เพชร คำแก้ว (2563) *ผลของโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพและทักษะการสื่อสารของ นักเรียนประถมศึกษาตอนปลายโดยประยุกต์การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติร่วมกับการประสาน สัมพันธ์กับผู้ปกครอง*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา และ พลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2545/19/12). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 119 ตอนที่123ก. 16 – 21.
- พิริยะ ผลพิรุฬห์ และปิงปอนด์ รักอำนวยกิจ. (2558). *ทุนมนุษย์กับผลิตภาพแรงงานใน ภาคอุตสาหกรรมไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เพ็ญวรา ชูประวัตติ. (2562). *ภาวะผู้นำในการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เรวัตร อยู่เกิด.(2563). *แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดชัยนาทตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม*. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- รัตนวัชร เพ็ญรัตนศิริ, & ทองคำ, ก. อ. พ. (2564). *การสำรวจ Soft Skills ที่จำเป็นของสถานประกอบการในศตวรรษที่ 21*. วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 15(1)(เดือนมกราคม - เมษายน 2564).

- ละเอียดย แจ่มจันทร์, สุภจรรย์ มะกรกรรม, & สมฤดี กิระตวนิชเสถียร. (2562). การพัฒนาซอฟต์แวร์ของนักศึกษาพยาบาล:การเรียนรู้จากเครือข่ายความร่วมมือประกันคุณภาพการศึกษา. วารสารพยาบาลสาธารณสุข, 33(2), 130-14.
- ลัดดาวรรณ ณ ระนอง. (2525). การทดสอบใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนพัฒนาการวินัยในตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วาสนา เตชะวิจิตรสาร (2558) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ชุมชนเพื่อการจัดการตนเองในการ อนุรักษ์ป่าชุมชน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษา นอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- วิลาวรรณ ปันหุ่น. (2558) การศึกษาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดขั้นสูงเรื่อง เศรษฐศาสตร์น่ารู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปา. Veridian E-Journal, 8(2), 1114-1160.
- วิเชียร ยอดจักร. (2555). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ ดร. สมชาย เทพแสง.
- ไววุฒิ ธนบัตร. (2560). สภาพปัจจุบันแลพสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการตามแนวคิด อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา :1(13).
- ศศิธร เห็นงาม. (2557). ปัจจัยด้านทักษะของแรงงานที่ส่งผลต่อรายได้ของแรงงานในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ. 1(2). 52-62.
- ศยามน อินสะอาด (2559). การออกแบบบทเรียนอีเลิร์นนิ่งเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงระดับอุดมศึกษา. Veridian E-Journal, 9(3), 902-922.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550) ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สง่า วงศ์ไชย. (2562). การเรียนรู้โดยใช้แหล่งการเรียนรู้เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงในศตวรรษที่ 21. Veridian E-Journal, 12(2), 1131-1149.
- สฐิภ สมด้ว (2562) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่าย มัธยม) ตามแนวคิดสมรรถนะนวัตกรรมและผู้ประกอบการของนักเรียน. สารนิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมาน อัสวภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 3). อุบลราชธานี:

อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). *แนวทางการบริหารวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัด*

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2552). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร :
ปัญญาชน.

สุพรรณิการ์ ชนะนิล, วิภา ชัยสวัสดิ์, พันธิพา คนฉลาด, & ปิยะธิดา ชนะพันธ์. (2563). *การสำรวจ*
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะ Soft Skills ด้านบุคลิกภาพและศิลปะการพูดของนักศึกษา
ครูในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 12(1), 19-36

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู*.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข*
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. (2562). *สารสนเทศทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานเขตพื้นที่.

สำนักงานแรงงานจังหวัดชัยนาท.(2564). *สารสนเทศข้อมูลสถานภาพแรงงานไตรมาส 1 ปี 2564*.
[เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 กันยายน. 2564]. เข้าถึงได้จาก <https://chainat.mol.go.th>.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยนาท.(2564). *สารสนเทศข้อมูลจำนวนนักเรียน*. [เข้าถึงเมื่อวันที่ 20
กันยายน 2564]. เข้าถึงได้จาก <https://www.cntpeo.go.th/>

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558).
แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา.(2557). *แนวปฏิบัติการวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ ตาม*
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

หวน พินรุพันธ์. (2548). *การบริหารการศึกษา: นักบริหารมืออาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ภาษาต่างประเทศ

- Abdullah, A. H., Abidin, N. L. Z., & Ali, M. (2015). *Analysis of students' errors in solving Higher Order Thinking Skills (HOTS) problems for the topic of fraction*. Asian Social Science, 11(21), 133.
- Abuzagha, H. Y. M. (2021). *Soft Skills: The Success Formula for the Newly- Hired Graduates in the Educational Workplaces During and Post Covid-19*. (Master's Degree). Middle East University, Jordan.
- Birgili, B. (2015). *Creative and Critical Thinking Skills in Problem-based Learning Environments*. Journal of Gifted Education and Creativity. 2(2): 71-80.
- Browder and Shapiro. (1985). *Applications of Self-Management to individual with severe handicaps: A Review*. SAGE Journals, 4(10).
- Cobo, C. (2013). *Mechanisms to identify and study the demand for innovation skills in world-renowned organizations*. On the Horizon. 21(2): 96-106.
- Crossman, J.E., and M. Clarke. (2010). *International Experience and Graduate Employability: Stakeholder Perceptions on the Connection*. Higher Education 59 (5): 599–613.
- Dean, S.A. (2017). *Soft Skills Needed for the 21 Century Workforce*. Doctor of Business Administration, Walden University.
- Donlaya C. (2563). *Soft Skill*. [อินเทอร์เน็ต]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 มี.ค. 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.moneywecan.com/soft-skills/>
- Haselberger, D., P. Oberheumer, E. Perez, M. Cinque, and D. Capasso. (2012). *Mediating Soft Skills at Higher Education Institutions*, Handbook of ModEs Project, Life Long Learning Programme.
- Hurrell, S. A. (2016). *Rethinking the Soft Skills Deficit Blame Game: Employers, Skills Withdrawal and the Reporting of Soft Skills Gaps*. Human Relations 69 (3): 605–628.
- Keow Ngang Tang. (2020). *The importance of soft skills acquisition by teachers in higher education institutions*. Kasetsart Journal of Social Sciences, 41(1), 22-27.
- Konstantinos Tsirkas, Alexandra-Paraskevi Chytiri, & Bouranta, N. (2020). *The gap in soft skills perceptions: a dyadic analysis*. Emerald Publishing Limited, 62(4).
- Lewis, A., Smith, D. *Defining Higher Order Thinking*. [Online]. 2016. Available from: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00405849309543588>

- Lippman, L. H., Ryberg, R., Carney, R. & Moore, K. A. (2015). *Key Soft Skills That Foster Youth Workforce Success: Toward a Consensus Across Fields*. Washington, D.C: USAID.
- Panich, V. (2012). *Learning methods in the 21st century*. Bangkok: Sodsri-Saritwong Foundation
- Robles, M. (2012). *Executive perceptions of the top 10 soft skills needed in today's workplace*. Business Communications Quarterly. 75(4): 453-465.
- Rongraunga Suravee, Sompracha Kanokorn, Khanthapa Juladis, & Sitthisomjin Junrat. (2014). *Soft skills for private Basic Education schools in Thailand*. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 112, 956-961.
- Shakir Roselina. (2009). *Soft skills at the Malaysian institutes of higher learning*. Education Research Institute Seoul National University, 10, 309 - 315. doi:10.1007/s12564-009-9038-8
- Smith, Edward W. and Others. *The educational Encyclopedia*. New Jersey: Prentice Hall.
- Wats Meenu. (2009). *Developing Soft Skills in Students*. The International Journal of Learning Annual Review, 15. doi:10.18848/1447-9494/CGP/v15i12/46032
- Weber, M.R., Finely, D.A., Crawford, A., & Rivera, D.J. (2009). *An exploratory study identifying soft skill competencies in entry-level managers*. Tourism and Hospitality Research, 9(4), 353-361.
- Zaharim, A., Ahmad, I., Yusoff, Y.M., Omar, M.Z., & Basri, H. (2012). *Evaluating the Soft Skills Performed by Applicants of Malaysian Engineers*. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 60, 522-528.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ แบบสอบถามเพื่อตรวจเครื่องมือการวิจัยและผลการวิเคราะห์ IOC

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.อภิรดี จรรย์รังษีโรจน์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร.แคทรียา แสงดาวเทียน	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
อุทัยธานี ชัยนาท

แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและผลการวิเคราะห์ IOC

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
ตามแนวคิดจรณทักษะ

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยกำหนดให้

- +1 หมายถึง ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่
-1 หมายถึง ข้อความดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป								
1)	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	อายุ ☐ 1) ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 2) 31 - 40 ปี ☐ 3) 41 - 50 ปี ☐ 4) 50 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	(1) เปลี่ยนจาก 50 ปีขึ้นไป เป็น “มากกว่า 50 ปี”
3)	วุฒิการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ☐ 2) ปริญญาโท ☐ 3) ปริญญาเอก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	ตำแหน่งปัจจุบัน ☐ 1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา ☐ 2) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ☐ 3) ครู ☐ 4) พนักงานราชการ/ครูอัตราจ้าง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	ประสบการณ์ทำงาน ☐ 1) ต่ำกว่า 10 ปี ☐ 2) 11 – 20 ปี ☐ 3) 21 - 30 ปี ☐ 4) 30 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	(1) เปลี่ยนจาก 30 ปีขึ้นไป เป็น “มากกว่า 30 ปี”

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ								
การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน การสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้เรียน มีการดำเนินงานประสานกันกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อให้ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ประกอบด้วย การ พัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่ง เรียนรู้ และการวัดและประเมินผล								
1. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร และกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา								
1.1 โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อ เสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาบรรณในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
1.2 โรงเรียนกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อ เสริมสร้างนักเรียนให้เกิดจรรยาบรรณในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม								
2.1 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติที่ดีในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2.2 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติที่ดีในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2.3 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติที่ดีในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
2.3 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติที่ดีในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด								
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน รวมไปถึงสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง								
3.1 โรงเรียนมีการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3.2 โรงเรียนมีการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
3.2 โรงเรียนมีการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติทักษะ ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด								
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4. การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง								
4.1 โรงเรียนกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผลเจตคติในด้านต่อไปนี้ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	(1) ท้ายข้อ คำถามเป็น “ใน ด้านต่อไปนี้ในระดับใด”
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4.2 โรงเรียนมีการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นปรนัยในการวัดและประเมินผลเจตคติในด้านต่อไปนี้ในระดับใด								
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
4.3 โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อติดตามการพัฒนาจรรยาทักษะในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับใด								(1) ทำข้อคำถามเป็น “ในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับใด”
1)	ทัศนคติเชิงบวก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	การปรับตัว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	การจัดการเวลา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
5)	จริยธรรมในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
6)	การคิดขั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
7)	การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
8)	ภาวะผู้นำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาทักษะ								
1)	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร ตามแนวคิดจรรยาทักษะ ควรมีดังนี้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
2)	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามแนวคิดจรรยาทักษะ ควรมีดังนี้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
3)	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ตามแนวคิดจรรยาทักษะ ควรมีดังนี้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
4)	แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการวัดและประเมินผล ตามแนวคิดจรรยาทักษะ ควรมีดังนี้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

ตามแนวคิดจรรยาวัตร

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการ บริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัตร และนำเสนอแนวทางในการ พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัตร ดังนั้นจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบทุกข้อคำถามให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดค่านิยาม เชิงปฏิบัติการไว้ดังนี้

1.1 จรรยาวัตร (Soft Skill) หมายถึง ความสามารถเฉพาะของบุคคลในการใช้ทักษะต่าง ๆ ส่งเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น ประกอบด้วย

1) ทศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ แสดงออกถึงความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดี และมีความกระตือรือร้นต่อสิ่งรอบตัว

2) การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรับและส่ง สารระหว่างบุคคล และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม

3) การปรับตัว (Adaptability) หมายถึง กระบวนการด้านจิตใจของบุคคลที่ใช้จัดการ กับความท้าทาย ความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ที่บุคคลต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้บุคคล ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพของปัญหาได้

4) การจัดการเวลา (Time Management) หมายถึง การใช้เวลาในการทำกิจกรรม ต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าตามแผนที่กำหนด เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

5) จริยธรรมในการทำงาน (Work Ethic) หมายถึง การปฏิบัติงานที่ถูกต้องดีงามตามหลักจริยธรรม เพื่อความสุขและประสบความสำเร็จในการทำงาน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

6) การคิดขั้นสูง (Higher order thinking) หมายถึง การคิดที่มีความซับซ้อน มีกระบวนการหรือขั้นตอนในการคิดมากและซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ได้คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหาต่าง ๆ การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผลในการไตร่ตรองข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ นำไปสู่ข้อสรุปในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

7) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง การรวมกลุ่มร่วมมือรับผิดชอบปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีการประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

8) ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง พฤติกรรมและกระบวนการของผู้นำที่ใช้อิทธิพลอย่างเหมาะสมในการกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเกิดแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานและโน้มน้าวใจให้ปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้

1.2 การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีการดำเนินงานประสานกันกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

1) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยความเหมาะสม

3) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน รวมไปถึงสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง

4) การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล การจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีจำนวน 7 หน้า ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ ซึ่งลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ

3. ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัยอย่างเคร่งครัด ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ และสถานภาพของท่านแต่ประการใด ขอความกรุณาจากท่านตอบให้ครบทุกข้อและตรงกับความจริงมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความน่าเชื่อถือได้ และสามารถนำผลไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการบริหารวิชาการภายในสถานศึกษาได้จริง ขอเรียนว่าการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษาบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4. ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามแต่ละตอนที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน และขอได้โปรดส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี

นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับสถานภาพปัจจุบันของท่าน

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

1.2 อายุ

☐ 1) ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 2) 31 - 40 ปี
☐ 3) 41 - 50 ปี	☒ 4) มากกว่า 50 ปี

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

☐ 1) ชาย	☐ 2) หญิง

1.2 อายุ

☐ 1) ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 2) 30 - 40 ปี
☐ 3) 41 - 50 ปี	☐ 4) มากกว่า 50 ปี

1.3 วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ 1) ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	☐ 2) ปริญญาโท
☐ 3) ปริญญาเอก	

1.4 ตำแหน่งปัจจุบัน

☐ 1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา	☐ 2) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
☐ 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	☐ 4) ครูผู้สอน

1.5 ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

☐ 1) ต่ำกว่า 10 ปี	☐ 2) 10 - 20 ปี
☐ 3) 21 - 30 ปี	☐ 4) มากกว่า 30 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “สภาพปัจจุบัน” และ “สภาพพึงประสงค์”

1) สภาพปัจจุบัน หมายถึง สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ พบเห็น หรือรู้สึกว่ามี การดำเนินการในปัจจุบัน สำหรับการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ

2) สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ท่านคาดหวัง หรือเห็นควรให้มีการปฏิบัติในอนาคตสำหรับการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรณทักษะ

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับ 5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน ตามรายการนั้นในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน ตามรายการนั้นในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

ระดับ 5 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็นของผู้เรียน และการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา											
1.1 โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็นของนักเรียน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจรรยาบรรณในด้านต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

การตอบคำถามสภาพปัจจุบัน: หากท่านคิดว่าระดับการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 2 ของสภาพปัจจุบัน

การตอบคำถามสภาพที่พึงประสงค์: หากท่านคิดว่าระดับการปฏิบัติที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของสภาพที่พึงประสงค์

ข้อที่	ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีการดำเนินงานประสานกันกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียน การสอนและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล											
1. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา											
1.1 โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติทักษะ (Soft skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.2 โรงเรียนมีการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติทักษะ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้อย่างความเหมาะสม											
2.1 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในวิชา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติทักษะ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติทักษะ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติทักษะ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อความคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3 โรงเรียนมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างนักเรียนให้เกิดเจตคติทักษะ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน รวมไปถึงสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง											
3.1 โรงเรียนมีการจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติทักษะ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2 โรงเรียนมีการสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติทักษะ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล การจัดทำหรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง											
4.1 โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมการวัดประเมินผลจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2 โรงเรียนมีการจัดทำ หรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่มีความเที่ยงตรง และเป็นประโยชน์ในการวัดและประเมินผลจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3 โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อติดตามการพัฒนาจรรยาบรรณ (Soft Skills) ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	ทัศนคติเชิงบวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อที่	ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การปรับตัว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	จริยธรรมในการทำงาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6)	การคิดขั้นสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7)	การทำงานเป็นทีม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8)	ภาวะผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยา
เขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาบรรณ

1. แนวทางการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณ (Soft Skills) ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2. แนวทางการบริหารวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณ (Soft Skills) ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3. แนวทางการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณ (Soft Skills) ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4. แนวทางการบริหารวิชาการด้านการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณ (Soft Skills) ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

- ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

หากมีข้อสงสัย โปรดสอบถาม นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี (ผู้วิจัย)

ภาคผนวก ค

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
ตามแนวคิดจรรยาวัชระ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้
(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท
ตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม

1. อาจารย์ ดร.อภิรดี จรียารังษีโรจน์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นายรชต ปานสมบุญ	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสิงห์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
อุทัยธานี ชัยนาท
3. นายเสกสรร คำสำรวย	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสิงห์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
อุทัยธานี ชัยนาท

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร

ตามแนวคิดจรรยาวัถะ (Soft skills)

คำอธิบาย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัถะ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ

2. แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทาง ซึ่งเป็นผล จากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัถะ

3. การประเมินในครั้งนี้ ความคิดเห็นของท่านมีคุณค่าและมีความสำคัญต่อการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัถะ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถ นำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการการบริหารวิชาการตามแนวคิดจรรยาวัถะต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง สำหรับความอนุเคราะห์และการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน ในการตอบแบบประเมินนี้

นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี

นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 089-896-8700 E-mail: Sui.siri@gmail.com

1. นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1.1 การอธิบายคำศัพท์: **จรรยาทักษะ (Soft skills)** หมายถึง ความสามารถเฉพาะของบุคคลในการใช้ทักษะต่าง ๆ ส่งเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น **ประกอบด้วย**

องค์ประกอบ	ความหมาย
1) ทศคติเชิงบวก (Positive Attitude)	ความสามารถของบุคคลที่แสดงออกถึงความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดี และมีความกระตือรือร้นต่อสิ่งรอบตัว
2) การสื่อสาร (Communication)	ความสามารถของบุคคลในการรับและส่งสารระหว่างบุคคล และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม
3) การปรับตัว (Adaptability)	กระบวนการด้านจิตใจของบุคคลที่ใช้จัดการกับความท้าทาย ความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ที่บุคคลต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพของปัญหาได้
4) การจัดการเวลา (Time Management)	การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าตามแผนที่กำหนด เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
5) จริยธรรมในการทำงาน (Work Ethic)	การปฏิบัติงานที่ถูกต้องดีงามตามหลักจริยธรรม เพื่อความสุขและประสบความสำเร็จในการทำงาน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม
6) การคิดขั้นสูง (Higher order thinking)	การคิดที่มีความซับซ้อน มีกระบวนการหรือขั้นตอนในการคิดมากและซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ได้คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหาต่าง ๆ การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผลในการไตร่ตรองข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ นำไปสู่ข้อสรุปในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม
7) การทำงานเป็นทีม (Teamwork)	การรวมกลุ่มร่วมมือรับผิดชอบปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีการประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน
8) ภาวะผู้นำ (Leadership)	พฤติกรรมและกระบวนการของผู้นำที่ใช้อิทธิพลอย่างเหมาะสมในการกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเกิดแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานและโน้มน้าวใจให้ปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้

1.2 การอธิบายคำศัพท์: การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีการดำเนินงานประสานกันกับทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไป ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน **ประกอบด้วย**

องค์ประกอบ	ความหมาย
1) การพัฒนาหลักสูตร	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา
2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	การดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยความเหมาะสม
3) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน รวมไปถึงสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง
4) การวัดและประเมินผล	การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล การจัดทำหรือพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร
ตามแนวคิดจรรยาวัชระ (Soft skills)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

1. ชื่อ-นามสกุล:
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด: สาขา:
3. ตำแหน่งปัจจุบัน:
4. สถานที่ทำงาน:
5. หมายเลขโทรศัพท์: อีเมล (E-mail) :

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ (Soft skills)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้” ทั้งสองช่องให้ ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบประเมิน

คำถาม ท่านคิดว่า (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ (Soft skills) มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับใด

ข้อที่	(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียน ในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ (Soft skills)	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
ด้าน การพัฒนาหลักสูตร													
แนวทาง ที่ 1	พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดย วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ในการ กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้น ส่งเสริมจรรยาวัชระด้านการคิด ขั้นสูง	5	✓	3	2	1	5	✓	4	3	2	1	

การตอบแบบประเมินความเหมาะสม: หากท่านคิดแนวทาง/วิธีการดำเนินการ ในแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาทัษะ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 4 ของ ความเหมาะสม

การตอบแบบประเมินความเป็นไปได้: หากท่านคิดแนวทาง/วิธีการดำเนินการ ในแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาทัษะ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 5 ของ ความเป็นไปได้

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางฉบับนี้ดำเนินการโดยนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาทัษะ (Soft skills) จาก แบบสอบถามคณะผู้บริหารและครูของโรงเรียน มาจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนโดยใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น จากสูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) รวมทั้งนำ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด มาจัดทำเป็น(ร่าง) แนวทาง ประกอบด้วยแนวทางหลัก 4 แนวทาง และวิธีดำเนินการ 25 วิธี โดยเรียงลำดับขอบข่ายวิชาการตามกรอบแนวคิด ดังนี้

- ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 6 วิธีดำเนินการ
- ด้านที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 4 วิธีดำเนินการ
- ด้านที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 5 วิธีดำเนินการ
- ด้านที่ 4 การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 5 วิธีดำเนินการ

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	องค์ประกอบจรรยาบรรณ							เฉลี่ยรวม		
			ทัศนคติเชิงบวก	การสื่อสาร	การปรับตัว	การจัดการเวลา	จริย-ธรรมในการทำงาน	การคิดขั้นสูง	การทำงานเป็นทีม		ภาวะผู้นำ	
พัฒนาผู้เรียน (2)		(ลำดับ)	(6)	(3)	(8)	(7)	(5)	(1)	(4)	(2)		
	การจัด	D	3.504	3.46	3.532	3.491	3.405	3.394	3.482	3.401	3.459	
	ประสบการณ์เรียนรู้ตาม	I	4.748	4.735	4.719	4.695	4.625	4.755	4.752	4.689	4.715	
	แผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร	PNI _{modified}	0.355	0.368	0.336	0.345	0.358	0.401	0.365	0.379	0.363	
	(3)	(ลำดับ)	(6)	(3)	(8)	(7)	(5)	(1)	(4)	(2)		
3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ (1)	การจัดตั้งและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับสื่อการเรียนการสอน	D	3.401	3.436	3.495	3.405	3.448	3.38	3.432	3.411	3.426	
		I	4.629	4.735	4.695	4.725	4.735	4.757	4.723	4.748	4.718	
		PNI _{modified}	0.361	0.378	0.343	0.388	0.373	0.407	0.376	0.392	0.377	
	(2)	(ลำดับ)	(7)	(4)	(8)	(3)	(6)	(1)	(5)	(2)		
	การสร้างและพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน (1)	D	3.46	3.398	3.484	3.312	3.401	3.301	3.322	3.31	3.374	
		I	4.735	4.725	4.748	4.620	4.695	4.757	4.619	4.625	4.691	
		PNI _{modified}	0.368	0.391	0.363	0.395	0.380	0.441	0.390	0.397	0.391	
		(ลำดับ)	(7)	(4)	(8)	(3)	(6)	(1)	(5)	(2)		
	4. การวัดและประเมินผล (4)	การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล (3)	D	3.487	3.346	3.403	3.349	3.491	3.345	3.438	3.355	3.402
			I	4.558	4.525	4.528	4.571	4.583	4.627	4.588	4.597	4.572
		PNI _{modified}	0.307	0.352	0.331	0.365	0.313	0.383	0.334	0.370	0.344	
		(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)		

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบจรรยาบรรณ								เฉลี่ยรวม
		ทัศนคติเชิงบวก	การสื่อสาร	การปรับตัว	การจัดการเวลา	จริย-ธรรมในการทำงาน	การคิดขั้นสูง	การทำงานเป็นทีม	ภาวะผู้นำ	
การจัดทำหรือพัฒนาเครื่องมือ (2)	D	3.455	3.439	3.425	3.407	3.457	3.389	3.456	3.391	3.427
	I	4.515	4.623	4.559	4.615	4.568	4.646	4.605	4.628	4.595
	PNI _{modified}	0.307	0.344	0.331	0.355	0.321	0.371	0.332	0.365	0.341
	(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	
การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (1)	D	3.482	3.456	3.471	3.356	3.405	3.354	3.478	3.359	3.420
	I	4.635	4.735	4.715	4.611	4.620	4.736	4.727	4.628	4.676
	PNI _{modified}	0.331	0.370	0.358	0.374	0.357	0.412	0.359	0.378	0.367
	(ลำดับ)	(8)	(4)	(6)	(3)	(7)	(1)	(5)	(2)	

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาทักษะ (Soft skills)	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ด้าน การพัฒนาหลักสูตร											
แนวทางที่ 1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้น ส่งเสริมจรรยาทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ประกอบด้วย 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1) ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันประชุม วางแผน วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจรรยาทักษะ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) ผู้บริหาร และครู ร่วมกันสำรวจความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาจรรยาทักษะ ในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3) ผู้บริหารและครู ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้จรรยาทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสารของผู้เรียนภายในหลักสูตร โดยครอบคลุมเป้าหมายในแต่ละรายวิชา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4) จัดทำเอกสารคู่มือการใช้หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ จรรยาทักษะด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5) กำหนดแนวทางวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาผลลัพธ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ (Soft skills)	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
การเรียนรู้จรรยาตักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสารของผู้เรียน											
6) รวบรวม วิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูล การใช้หลักสูตรโดยวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน ของหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิด ความคิดเพื่อสังคม และนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลการใช้หลักสูตร ตามข้อเสนอแนะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้											
แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการเรียนรู้โดย ส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดทำแผนการเรียนรู้ โดย บูรณาการแนวคิดจรรยาตักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการสื่อสาร ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1) ผู้บริหาร และครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ร่วมกัน ประชุมวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่ มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ตรงตามหลักสูตรและ ตรงตามคุณลักษณะแนวคิดจรรยาตักษะ รวมถึงจัด กลุ่มตัวชี้วัดและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังของทุก กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่ม ตามแต่ละระดับชั้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) ผู้บริหารและครูร่วมกัน จัดทำหน่วยการ เรียนรู้แบบ บูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามกลุ่มตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จัดไว้ โดยนำเนื้อหาสาระและประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ ผู้เรียนสนใจ เพิ่มเติมเป็นโจทย์ หรือปัญหา ในการ เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และดำเนินการสอน เป็นทีมหรือคณะตามหน่วยการเรียนรู้ ที่จัดไว้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัตร (Soft skills)	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3) ผู้บริหารสนับสนุนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครู ผ่าน กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ในการจัดทำแผนการเรียนรู้และ ออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย อาทิเช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การ จัดการเรียนรู้แบบใช้ โครงการเป็นฐาน (Project- Based Learning) และการจัดการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ เป็นฐาน (Experiential Learning) ที่จะพัฒนาให้นักเรียนจะได้มีคุณลักษณะของจรรยา วัตร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4) ผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศ จัดการ นิเทศแผนการสอนของครู ทุกภาคเรียนเพื่อกำกับ ติดตาม ประเมินผลและให้คำแนะนำข้อมูล ย้อนกลับในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ ดียิ่งขึ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ด้าน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้											
แนวทางที่ 3 ยกระดับการสร้างและพัฒนา แหล่งเรียนรู้โดยการเพิ่มพื้นที่นักประดิษฐ์เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจรรยาวัตรด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ประกอบด้วย 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุม วางแผน สิ่งที่เป็นในการสร้าง Makerspace ซึ่ง ประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ และ ความ ปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัถะ (Soft skills)	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) ผู้บริหารและครูควบคุม ดูแลการสร้าง Makerspace ตามความเหมาะสมกับงบประมาณ พื้นที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวางแผนระบบ การ เข้าใช้งาน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3) ผู้บริหารส่งเสริมให้มี การทดลองใช้แหล่ง เรียนรู้ ก่อน ใช้จริง เพื่อประเมิน ความเหมาะสมกับ บริบทของผู้เรียน และนำข้อมูลการ ทดลองใช้มา แก้ไขก่อนใช้จริง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และการใช้แหล่ง เรียนรู้ โดย มีคณะกรรมการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ที่ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ใช้แหล่งเรียนรู้ ว่าสามารถอำนวยความสะดวก ในการวางแผน การทำงาน มีความพร้อม ต่อการใช้งาน และเปิดโอกาสให้ใช้แหล่งเรียนรู้ อย่างเท่าเทียมมากน้อยเพียงใด	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5) ประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้มาพัฒนา และปรับปรุง เช่น จัดตั้งแหล่งเรียนรู้หรือจัดหาสื่อ ความรู้เพิ่มเติม จัดมุมความรู้เสริมประสบการณ์ทั้ง ในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ใช้ สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่าง หลากหลาย รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ครูและผู้เรียน ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและนอกสถานที่อย่าง สม่ำเสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ด้าน การวัดและประเมินผล											
แนวทางที่ 4 ปรับปรุงการดำเนินการวัดและ ประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพ จริง มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ (Soft skills)	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวคิดจรรยาวัชระ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ประกอบด้วย 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้											
1) ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันประชุม วางแผนเพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและ ประเมินผล โดยเน้นการประเมินผลด้านการคิดขั้น สูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2) ผู้บริหารจัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ และพัฒนา ความสามารถในการออกแบบเครื่องมือในการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง ที่มีความสอดคล้อง กับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลาในแต่ละรายวิชา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3) ผู้บริหารจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของครูในแต่ละกลุ่มสาระฯ ในการพัฒนาเครื่องมือ การวัดและประเมินผลที่หลากหลาย โดยเฉพาะการ วัด ผู้เรียนในด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการ จัดการเวลา โดยครูผู้สอนจัดทำแบบสังเกต พฤติกรรมที่ประเมินได้จริง หรือวัดและประเมินผล ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา โดยใช้ สถานการณ์จำลอง หรือการสัมภาษณ์ เป็น ต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4) ครูผู้สอนดำเนินการตรวจสอบ กิจกรรมการ จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม สถานการณ์จำลอง การประเมินการทำโครงการ ของนักเรียน และควรให้ผู้เรียนรับทราบเกณฑ์ ดังกล่าวด้วยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน หรือใช้การ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาตักษะ (Soft skills)	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากความคิดของนักเรียน เพื่อตรวจสอบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียน เข้าใจเรื่องที่เรียนมากขึ้นน้อย เพียงใด											
5) รวบรวม วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล และนำผลที่ได้จากการดำเนินการวัด และ ประเมินผลผู้เรียนที่เน้นการประเมินด้านการคิดขั้น สูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา มาใช้ในการ วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำไป พัฒนาและปรับปรุงแนวทางการวัดและประเมินผล ผู้เรียน ที่ส่งเสริมจรรยาตักษะ ด้านการคิดขั้นสูง ภาวะผู้นำ และการจัดการเวลา ได้ในอนาคต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

(

)

– ขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการตอบแบบประเมินฯ –

หากมีข้อสงสัย โปรดสอบถาม นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติ (ผู้วิจัย) โทรศัพท์ติดต่อ 089-896-8700 E-mail : Sui.siri@gmail.com

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. ๘๒๕๖๕-๙๗ ต่อ ๗๐๖๐
 ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๐๗๗ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
 เรียน อาจารย์ ดร.อภิรดี จรรย์รังษีโรจน์

ด้วย นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
 การศึกษา ภาควิชานโยบายฯ การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๑๖๕๑ ๒๗
 อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยา
 เขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน
 ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์
 ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
 เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๘ ๙๘๙๖ ๘๗๐๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Sui.siri@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. ๘๒๕๖๕-๙๗ ต่อ ๓๐๖๐

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๓)/๐๗๗

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล

ด้วย นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๑๖๕๑ ๒๗ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชระ” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๘ ๙๘๙๖ ๘๗๐๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Sui.siri@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๐๗๗

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวแคทรียา แสงดาวเทียน ศึกษาโทศกษานาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๑๖๕๑ ๒๗
อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยา
เขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาวัชชะ” โดยมี อาจารย์ ดร. เพ็ญวรา ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน
ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์
ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๘ ๙๘๙๖ ๘๗๐๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Sui.siri@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. ๘๒๕๖๕-๔๗ ต่อ ๗๐๖๐

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๒๒๑

วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

เรียน อาจารย์ ดร.อภิรดี จรรย์รังษีโรจน์

ด้วย นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๑๖๕๑ ๒๗ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาบรรณ” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๒๒๑

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

เรียน นายเสกสรร คำสำรวย
รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

ด้วย นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๑๖๕๑ ๒๗ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักรตามแนวคิดจรรยาบรรณ” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๘ ๙๘๙๖ ๘๗๐๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Sui.siri@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๒๒๐

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

เรียน นายรชต ปานสมบุรณ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

ด้วย นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๑๖๕๑ ๒๗ อยู่ระหว่าง การดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตธรรมจักร ตามแนวคิดจรรยาภักษะ” โดยมี อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ ร่างแนวทางทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๘ ๙๘๙๖ ๘๗๐๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Sui.siri@gmail.com

ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นางสาวศิริพร ศรีวงษ์ญาติดี
อาชีพปัจจุบัน	ข้าราชการครู กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
อีเมล	Sui.siri@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม จังหวัดชัยนาท
พ.ศ. 2561	ครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป - ฟิสิกส์ สาขาวิชามัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ปัจจุบัน	ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
(พ.ศ.2565)	ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร